O REVELAȚIE DIVINĂ DESPRE IAD

Biblia afirmă că există viață după moarte. Chiar dacă eşti ateu şi nu crezi în Biblie, referitor la acest subiect e bine să ştii mărturia ei. Eu insist să crezi mărturia ei, pentru că eu ştiu precis că într-o zi te vei convinge de realitatea vieții după moarte.

În primele secunde după moarte, vei constata că de fapt tu nu ai murit!, ci doar ai trecut într-o altă viață.

Nu de reîncarnare, ci de aşteptare a judecății lui DUMNEZEU.

Pentru mulți însă, convingerea aceasta va fi groaznică TU CE VREI SĂ FACI????

PREȚUIEŞTE TIMPUL NU-L PIERDE

CUPRINS:

Cuvânt înainte
Despre autoare
De la autoare
În iad
Piciorul stâng al iadului
Piciorul drept al iadului
Iarăşi gropi
Tunelul frici
Activitatea în iad
Burta iadului
Celulele din iad
Ororile iadului
Inima iadului
Întunericul de afară
Coarnele
Brațul drept al iadului
Brațul stâng al iadului
Zilele lui Ioiel
Centrul iadului
Război în ceruri
Vedenii cu ochii deschişi
Fălcile iadului
Cerul
Religia falsă
Semnul fiarei
Reîntoarcerea lui Hristos
Actul final al lui Dumnezeu

Vedenii despre rai
O profeție de la Iisus
Cuvinte de încheiere
O vedenie a iadului
Patruzeci şi opt de ore în iad
Trimiteri din Biblie

INTRODUCERE

„ Şi dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăşi, casa aceea nu poate dăinui. Tot astfel, dacă Satana se răscoală împotriva lui însuşi, este dezbinat, şi nu poate dăinui, ci s-a isprăvit cu el.”
MARCU 3-25,26

“Era un om bogat, care se îmbrăca în porfiră şi in subțire; şi în fiecare zi ducea o viață plină de veselie şi strălucire. La uşa lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube. Şi dorea mult să se sature cu fărâmiturile, care cădeau de la masa bogatului; până şi câinii veneau şi-i lingeau bubele. Cu vremea săracul a murit; şi a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit şi bogatul, şi l-au îngropat. Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, şi-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, şi pe Lazăr în sânul lui, şi a strigat: ‚Părinte Avraame, fie-ți milă de mine, şi trimite pe Lazăr să-şi înmoaie vârful degetului în apă, şi să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta.’ ‚Fiule’, i-a răspuns Avraam, ‚adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, şi Lazăr şi-a luat pe cele rele; acum aici, el este mângâiat, iar tu eşti chinuit. Pe lângă toate acestea, între noi şi între voi este o prăpastie mare, aşa ca cei ce ar avea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată.’ Bogatul a zis: ‚Rogu-te dar, părinte Avraame, să trimiți pe Lazăr în casa tatălui meu; căci am cinci frați, şi să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină şi ei în acest loc de chin.’ Avraam a răspuns: ‚Au pe Moise şi pe prooroci; să asculte de ei.’ ‚Nu, părinte Avraame’, a zis el; ‚ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.’ Şi Avraam i-a răspuns: ‚Dacă nu ascultă pe Moise şi pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.”
LUCA 16-19,31

CUVÂNT ÎNAINTE

Casetele lui Kathryn Baxter despre locuința morților or despre iad au avut un aşa impact in viața mea, că am simțit o nevoie imperioasă să o cunosc. Am fost în mod deosebit interesată să fac rost de cartea ei şi să învăț mai multe despre misterele cerului şi ale iadului. Când am vorbit cu ea la telefon în Iulie 12, 1987, amândouă am ştiut că Domnul ne-a pus împreună pentru un scop anume, ca să publicăm această carte şi să o punem în mâinile poporului. Au trecut mulți ani până Kathy a reuşit să pună acest mesaj pe hârtie. Curajul şi stăruința ei sub mari încercări si persecuții, sunt atribuite Domnului nostru, Iisus Hristos. Timpul Lui este perfect, şi acum este timpul hotărât pentru ca aceste lucruri să fie descoperite lumii. Citind manuscrisul în original, am fost cumplit de şocată şi zguduită să aud despre săracele suflete care erau pierdute in iad pe vecie. Cu toate acestea, nu am fost chiar atât de teribil şocată de descrierea demonilor şi a Satanei însuşi, pentru ca

ei îmi aminteau de ființele demonice şi monştrii care au fost creați de către făcătorii de filme din Hollywood. Eu cred cu adevărat că numai lucrurile minunate ale lui Dumnezeu sunt inspirate cu adevărat de El. De aceea mă gândesc că lucrurile oribile ale lumii sunt inspirate de Satana însuşi. El a făcut un lucru foarte iscusit ca să-şi transmită mesajul lui la popor. Un exemplu bun sunt filmele făcute astăzi despre ocultism şi cu ființe demonice. Dumnezeu insă nu se lasă batjocorit! . Eu cred că Dumnezeu a lăsat toate acestea ca să-i permită poporului să vadă care este realitatea despre forțele demonice, şi să ştie cum să fie eliberați din încleştarea Satanei. Un lucru pe care cărțile demonice şi filmele nu-ți vor spune, este cum să te eliberezi de această teroare de frică şi de moarte. Această carte, O Descoperire Zguduitoare. Domnul nostru ne arată calea afară. El este singura noastră nădejde. El singur ne poate salva de ororile "iadului de pe pământ şi de iadul etern de după moarte. Biblia ne avertizează de toate aceste rele. Descoperirea şi profeția dată lui Kathryn Baxter şi vizita ei in iad sunt dovezi că Cuvântul Domnului nu se va întoarce fără rod, ci va împlini ceia ce îi este dat să împlinească. Experiența lui Kathy cu iadul ne readuce la viață avertizările care au fost scrise pentru noi cu două mii de ani în urmă. Realitățile Satanei şi a duhurilor demonice au fost în jurul nostru de atâta vreme că noi am. fost înşelați să credem că sunt fără nici o putere. Noi am fost atât de înşelați, încât noi chiar îmbrăcăm copiii noştri cu costume ca diavolul si demonii lui de Halloween. Noi credem că noi suntem în controlul vieților noastre, dar Domnul ne spune foarte simplu când zice, "Alege astăzi cui vrei să-i slujeşti." Dumnezeu, şi numai Dumnezeu singur, are control asupra vieții şi asupra morții. Alegerea şi hotărârea pe cine vrei să slujeşti îți aparține numai ție.

Dee Cushing

DESPRE AUTOARE

Kathryn Baxter a fost născută în Khattanooga, Tennessee. Ea a fost crescută în casa Domnului, încă pe când era mică, mama ei a învățat-o despre Iisus Hristos şi mântuirea prin El. Kathryn a fost născută din nou la vârsta de 19 ani. După ce L-a servit pe Domnul câțiva ani, ea s-a depărtat de Domnul pentru o perioadă. Duhul lui Dumnezeu nu i-a dat pace, şi ea a fost nevoită să se întoarcă înapoi şi ea şi-a predat viața din nou lui Hristos. Ea îl slujeşte pe El acum cu credincioşie. Pe la mijlocul anului 1960 Kathryn s-a mutat cu familia ei la Detroit, Michigan, unde a locuit pentru un timp. Mai târziu s-a mutat la Belleville, Michigan unde a început să aibă vedenii din partea Domnului. În timpul anilor ei în Michigan, ea s-a supus total bătrânilor şi conducerii casei Domnului Pastorii, conducătorii şi sfinții Domnului vorbesc de ea bine şi de slujba ei. Mişcarea Duhului Sfânt este puternica în toate serviciile ei, şi multe minuni au avut loc în ele. Darurile Duhului Sfânt cu demonstrații sunt manifestate în adunările ei, aşa după cum ea este condusă de Duhul lui Dumnezeu. Ea iubeşte pe Domnul cu toată inima ei, mintea ei, sufletul şi puterea ei, şi doreşte mai mult decât orice să fie un câştigător de suflete pentru Iisus Hristos. Kathryn este căsătorită de peste 24 de ani cu Bill Baxter. Ei au patru copii şi şase nepoți, care îi ajută în slujba lor. Ea este cu adevărat o dedicată servitoare a Domnului. Chemarea ei este în mod specific în domeniul viselor, vedeniilor şi descoperirilor. Ea a fost ordinată ca o femeie slujitoare în 1983 la Full Gospel Church of God în Taylor, Michigan. Ea acum slujeşte sub autoritatea bisericii Naționale a lui Dumnezeu din Washington D.C. În 1976 pe când încă trăia în Belleville, Iisus i-a apărut în formă umană, în vise, vedenii şi descoperiri

sau revelații. De atunci ea a primit încă multe vizite ale Domnului. În timpul acestor vizite El i-a arătat adâncimile, gradele, nivelele şi torturile sufletelor pierdute în iad. Ei i s-au dat de asemenea vedenii despre cer, despre perioada necazului cel mare şi despre timpul sfârşitului. În timpul unei perioade din viața ei, Iisus a venit la ea în fiecare noapte timp de patruzeci de nopți. El i-a spus că acest mesaj este pentru lumea întreagă.

DE LA AUTOARE

Eu recunosc căci fără puterea supranaturală a Domnului Iisus Hristos, nici această carte şi nici altele care au scopul de a trata despre viața de dincolo nu ar fi putut fi scrise. Iisus singurul ține cheile iadului şi El a plătit prețul pentru intrarea noastră în cer. [Aleluia!]

Traseul scrierii acestei cărți a fost lung, singuratic şi a necesitat experiență. De fapt, cartea a aşteptat câțiva ani buni ca să fie expusă. Descoperirile din partea Domnului le-am avut în anul 1976. Au durat 8 luni ca să le pun pe hârtie. Scrierea manuscrisului însuşi a durat o perioadă de câțiva ani, şi punerea trimiterilor din Scriptură în ordinea cronologică a mai durat un an. Finalizarea cărții a luat cea mai bună parte a iernii anului 1982 şi a anului 1983. Pe lângă acestea, pentru o perioadă de patruzeci de zile Iisus m-a dus în iad. Eu văd acum căci Domnul m-a pregătit să scriu această carte încă de pe când eram copil şi aveam vise despre Dumnezeu. După ce am fost născută din nou, am avut o dragoste foarte puternică pentru cei pierduți şi voiam să văd sufletele mântuite. După apariția Domnului în 1976 când mi-a spus că am fost aleasă pentru o misiune specială, El mi-a zis: "Fiica Mea, Eu mă voi manifesta ție ca să scot oameni afară de la întuneric la lumină. Pentru că Domnul Dumnezeu te-a ales pe tine pentru un scop: Să scrii şi să înregistrezi lucrurile pe care Eu ți le voi arăta şi ți le voi spune. "Eu îți voi descoperi realitatea iadului, ca mulți să poată fi mântuiți (salvați), mulți se vor pocăi de căile lor rele înainte de fi prea târziu. "Sufletul tău va fi luat afară din trup, de către Mine, Domnul Iisus Hristos şi va fi transferat în iad şi în alte locuri pe care Eu vreau ca tu să le vezi. îți voi da de asemenea vedenii despre cer şi alte locuri, şi îți voi da multe descoperiri."

Mary Kathryn Baxter

În Iad

În Martie 1976 în timp ce mă rugam singură acasă, am primit vizita Domnului Iisus Hristos. Cu câteva zile înainte începusem să mă rog prin Duhul, când dintr-o dată am simțit prezența lui Dumnezeu. Puterea şi gloria Lui au umplut casa. O lumină strălucitoare a inundat camera unde mă rugam, şi o minunată dulceață mi-a umplut ființa. Lumini se prelungeau în valuri, rulându-se, suprapunându-se, răsucindu-se şi desfăşurându-se unele într-altele, contopindu-se şi apoi iarăşi desfăcându-se. A fost ceva spectacular! Atunci vocea Domnului a început să-mi vorbească. El a zis, 'Eu sunt Iisus Hristos, Domnul tău, şi doresc să-ți dau o revelație care să pregătească sfinții pentru reîntoarcerea Mea, şi mulți să se întoarcă la neprihănire. Puterile întunericului sunt reale şi judecățile Mele sunt adevărate. "Fiica Mea, Eu te voi lua în iad prin Duhul Meu şi îți voi arăta multe lucruri pe

care vreau ca lumea să le cunoască. Am să vin la tine de mai multe ori; îți voi lua duhul afară din trup, şi te voi duce în iad..

"Vreau ca tu să scrii o carte şi să spui toate vedeniile şi toate lucrurile pe care ți le voi descoperi. Noi vom merge în iad împreună. Însemnează-ți toate aceste lucruri care au fost, care sunt şi care au să vină. Cuvintele Mele sunt adevărate, şi vrednice de crezut. Eu sunt Cel Ce Sunt, şi nu este nimeni afară de Mine." "Dragă Doamne," am strigat, "Ce vrei să fac?" întreaga mea ființă tindea spre Iisus, recunoscându-i prezența. Ca să descriu cel mai bine este suficient să spun că IUBIREA s-a revărsat asupra mea. A fost cea mai minunată, plină de pace şi bucurie, dragoste atotputernică, pe care am simțit-o vreodată. Laude către Dumnezeu au început să curgă din mine. Dintr-odată am vrut să-i dau întreaga mea viață ca să fie folosită de El, pentru a salva oamenii din păcatele lor. Am ştiut, prin Duhul, căci Cel care era cu mine în cameră era cu adevărat Iisus, Fiul lui Dumnezeu. Nu pot să găsesc cuvinte care să exprime prezența Lui Divină. Dar eu ştiu cu siguranță că a fost Domnul. "Iată, fiica Mea," a zis Iisus, "Eu te voi lua prin Duhul Meu în iad, ca tu să poți mărturisi despre realitatea lui, să spui lumii întregi că iadul este real, şi să atragi pe cei pierduți afară din întunerec şi să-i aduci la lumina Evangheliei lui Iisus Hristos."

Instantaneu, sufletul meu a fost luat afară din trup. Am plecat cu Iisus, afară din camera mea, în văzduh. Ştiam totul ce se petrece cu mine. Am văzut pe soțul şi pe copiii mei dormind în casă sub noi. Era parcă aş fi murit şi trupul meu ar fi rămas în pat în timp ce duhul meu mergea cu Iisus trecând prin acoperişul casei. Se părea că tot acoperişul s-a înfăşurat şi eu puteam să-mi văd familia dormind în paturile lor. Am simțit atingerea lui Iisus care îmi zicea, "Nu-ți fie teamă; ei sunt în siguranță." El mi-a cunoscut gândurile. Voi încerca în cea mai mare măsură să vă spun pas cu pas ce am văzut şi ce am simțit. Anumite lucruri nu le-am înțeles. Domnul Iisus mi-a spus însemnătatea celor mai multe dintre ele, dar anumite lucruri nu mi le-a spus. Am ştiut atunci, şi ştiu şi acum, căci aceste lucruri s-au întâmplat cu adevărat şi că numai Dumnezeu putea să mi le arate. Slăvit să fie numele Lui cel Sfânt! Oameni, credeți-mă, iadul este adevărat! Am fost dusă acolo de către Duhul în mai multe rânduri pe parcursul pregătirii acestui raport. În curând am fost sus în văzduh. M-am întors şi am privit la Iisus. Era plin de putere şi glorie, şi totuşi aşa multă pace se revărsa din El. M-a luat de mână şi mi-a zis, "Te iubesc; nu-ți fie teamă, pentru că Eu sunt cu tine." La acestea, am început să ne înălțăm şi mai mult, şi acum puteam vedea pământul dedesubt. Ieşind afară din pământ şi răspândite în multe locuri erau nişte pâlnii rotindu-se în jurul unui punct într-o direcție şi în alta. Acestea se mişcau mult deasupra pământului şi se asemănau cu un fel de armonică murdară, uriaşă, care se mişca necontenit. Ele ieşeau de prin multe părți ale pământului. "Ce sunt acestea?" am întrebat pe Domnul Iisus când am ajuns aproape de una. "Aceste sunt porțile spre iad," a zis El. "Noi vom merge în iad prin una din ele." Imediat, am coborât şi am intrat într-una din aceste pâlnii. Interiorul părea ca şi un tunel care se rotea când într-o direcție când într-alta, ca un titirez.

O întunecime adâncă ne-a cuprins deodată, şi împreună cu întunecimea a venit un miros atât de cumplit, că mi-a tăiat răsuflarea. Pe marginile acestui tunel erau forme vii fixate puternic în pereți de o culoare gri întunecată; formele se mişcau şi strigau la noi când ajungeam în dreptul lor. Am ştiut fără să mi se spună căci erau demonice. Aceste forme puteau să se mişte, dar erau fix ataşate de pereți. Venea un miros oribil de la ele, şi ele țipau

la noi cu cele mai groaznice strigăte. Am simțit o forță invizibilă mişcându-se în interiorul tunelelor. Câteodată în întuneric puteam să le disting formele, dar o ceață murdară acoperea cele mai multe dintre ele. "Doamne, ce sunt acestea?" am întrebat ținând strâns mâna lui Iisus. El mi-a răspuns, "Aceste sunt duhuri rele gata să fie scuipate afară pe pământ când Satan dă ordinul." Mergând în josul tunelului, formele demonice râdeau şi ne strigau, încercau să ne atingă, dar nu puteau din cauza puterii lui Iisus. Chiar şi aerul era poluat şi murdar, şi numai prezența lui Iisus mă oprea să țip de atâta oribilă oroare. Oh desigur, eu aveam toate simțurile puteam auzi, mirosi, şi chiar gusta prezența răului din acel loc. As putea zice chiar că simțurile mele au devenit mai sensibile, şi mirosul şi mizeria aproape mă făceau să-mi fie rău. Urlete umpleau aerul pe cum ne apropiam de baza tunelului. Țipete străpungătoare ne întâmpinau în tunelul întunecat. Puteam simți frica, moartea şi păcatul de jur împrejurul meu. Cel mai cumplit miros pe care l-am simțit vreodată umplea aerul. Era mirosul de carne putredă, şi se părea că vine din fiecare direcție. Niciodată pe pământ nu am simțit o atmosferă aşa rea şi n-am auzi asemenea plânsele de disperare. În curând aveam să aflu că acestea erau plânsetele morților şi că iadul era plin de vaietele lor. Am simțit o rafală demonică de vânt şi o uşoară forță absorbantă în fața noastră. Lumini ca fulgerele sau ca luminile de lanternă străpungeau neagra întunecime şi aruncau umbre gri pe pereți. Cu mare greutate am putut să zăresc că ceva era în fața mea. M-am retras şocată când am realizat că un şarpe uriaş mergea în fața noastră. Uitându-mă mai bine am văzut şerpi urâți lucind peste tot. Iisus mi-a zis, "în curând vom intra în piciorul stâng al iadului. In continuare vei vedea o grea amărăciune, o tristețe patetică şi o oroare de nedescris. Stai aproape de Mine, şi Eu îți voi da putere şi te voi proteja în drumul nostru prin iad. Lucrurile pe care le vei vedea sunt un avertisment," mi-a zis El. "Cartea pe care o vei scrie-o va salva multe suflete de la iad. Ceia ce vezi este real. Nu te teme, pentru-că Eu sunt cu tine. În sfârşit, împreună cu Domnul Iisus am ajuns la capătul tunelului. Am păşit în iad. Voi încerca cât voi putea mai bine să descriu ce am văzut, şi le voi spune în ordinea pe care Dumnezeu mi le-a dat. În fața noastră, departe cât puteam vedea cu ochii, erau obiecte zburătoare săgetând când într-o parte când într-alta. Gemete şi plânsete sfâşietoare umpleau atmosfera. Departe în fața noastră am văzut o lumină slabă şi noi am început să mergem spre ea. Cărarea era uscată, plină de praf. şi în curând am ajuns la intrarea unui tunel mic, întunecat. Anumite lucruri nu le pot aşterne pe hârtie; sunt prea îngrozitoare spre a fi descrise. Frica în iad poate fi gustată, şi am ştiut că dacă nu aş fi fost cu Iisus nu m-aş mai fi putut întoarce. Scriind aceste lucruri, sunt anumite lucruri care le-am văzut dar pe care nu le-am înțeles; dar Domnul cunoaşte toate lucrurile, şi El mi-a ajutat să înțeleg cele mai multe din câte am văzut.

Permiteți-mi să vă avertizez nu mergeți în acel loc. Este un loc repulsiv de tortură, de durere cumplită si amărăciune eternă. Sufletul tău va fi întotdeauna viu. Sufletul trăieşte veşnic. Va fi foarte real pentru tine, şi sufletul tău va merge or în cer or în iad. Acelora care cred că iadul este pe pământ bine, aveți dreptate. Iadul este în mijlocul pământului, şi acolo sunt suflete în chinuri zi şi noapte. Nu sunt petreceri în iad. Nu este dragoste. Nu este milă. Nu este odihnă. Nu este decât un loc de amărăciune dincolo de orice imaginație.

PICIORUL STÂNG AL IADULUI

Un miros oribil umplea aerul. Iisus mi-a zis, 'In piciorul stâng al iadului sunt multe gropi. Acest tunel se desparte în alte părți ale iadului, dar noi vom sta prima dată un timp în piciorul stâng. "Lucrurile pe care le vei vedea vor fi în memoria ta tot timpul. Lumea trebuie să cunoască despre realitatea iadului. **Mulți păcătoşi şi chiar câțiva dintre copiii Mei nu cred că iadul este real.** Tu ai fost aleasă de către Mine ca să le arăți aceste adevăruri. Tot ce-ți voi arăta despre iad şi despre alte lucruri este adevărat." Iisus mi s-a arătat într-o forma de lumină puternică, mai strălucitoare decât soarele. În mijlocul acelei lumini era forma unui bărbat, dar în alte momente El era în formă de duh. El a vorbit din nou: "**Fiica Mea, când Eu vorbesc, Tatăl a şi vorbit. Tatăl şi Eu suntem una**. Adu-ți aminte să iubeşti mai presus de orice şi să vă iertați unii pe alții. Vino acum, şi urmează-mă." Când noi treceam, duhurile rele fugeau din prezența Domnului. "O Doamne, O Doamne," am strigat, "Ce va mai urma?" Aşa cum am mai zis înainte, eu aveam toate simțurile în iad. Toți care sunt în iad îşi păstrează simțurile. Ale mele lucrau cu toată puterea. Frica se simțea peste tot, şi pericole neaşteptate pândeau peste tot. Fiecare pas făcut era cu mult mai oribil decât cel dinainte. La capătul de sus al tunelului, erau nişte uşi de mărimea unor geamuri mici, care se deschideau şi se închideau foarte repede. Urlete umpleau aerul şi creaturi demonice treceau în zbor pe lângă noi în sus şi în afara porților iadului. Curând am ajuns la capătul tunelului. Eu tremuram de groază din cauza pericolului şi fricii din jurul nostru.

Eram foarte recunoscătoare de protecția lui Iisus. îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru puterea Lui atotputernică de a ne proteja chiar şi în adâncul iadului. Dar chiar şi cu acest scut protector, eu mă tot gândeam, Nu voia mea, Tată, ci a Ta să se facă. Am privit la trupul meu. Pentru prima dată am observat că eram în formă de duh, şi că această formă arăta exact ca mine însumi. Mă gândeam ce oare ar putea să mai urmeze împreună cu Iisus am păşit din tunel pe o cărare care avea nişte petece mari de pământ de fiecare parte. Nişte gropi de foc se aflau pretutindeni atât cât puteai vedea cu ochii. Gropile erau de patru picioare lățime şi trei picioare adâncime şi aveau forma unui castron. Iisus mi-a zis, "Sunt multe gropi ca şi acestea în piciorul stâng al iadului.

Vino, si îți voi arăta câteva dintre ele."

Eu stăteam lângă Iisus pe cărare şi priveam într-una din acele gropi. Marginile gropii erau îmbrăcate cu pucioasă şi aveau o lucire roşie ca şi cărbunii aprinşi din foc. In centrul gropii era un suflet care murise şi mersese în iad. Focul a început a arde în fundul gropii şi s-a prelins pe el în sus tot mai sus şi a îmbrăcat sufletul pierdut în flăcări, într-un moment focul se potolea până ajungea doar jăratec, dar pe urmă cu un vuiet puternic se ridica din nou peste sufletul torturat din groapă. Am privit şi am văzut că sufletul pierdut din groapă era zăvorât într-un schelet. 'Doamne,' am strigat la această privelişte, 'Nu poți să-l laşi afară?" Cât de cumplită era priveliştea! M-am gândit, Acesta aş fi putut fi eu. Am zis, "Doamne, ce trist este să vezi şi să şti că un suflet viu este aici." Am auzit un strigăt venind din mijlocul primei gropi. Am văzut un suflet în formă de schelet, strigând, "Iisuse, ai milă!" "O, Doamne!" am zis. Era vocea unei femei. Am privit la ea şi am vrut să o trag afară din foc. Această privelişte îmi rupea inima. Scheletul în forma unei femei cu o ceață gri murdar înăuntru vorbea cu Iisus. Şocată, am ascultat la ce zicea. Carnea putredă atârna în zdrențe din oasele ei, şi cum ardea cădea în mijlocul gropii. Unde fuseseră ochii ei

odată, acum erau doar orbite goale. Păr nu avea deloc. Focul începea la tălpile ei în flăcărui scurte care creşteau pe măsură ce se urcau pe trupul ei. Femeia părea să fie în continuu arzând, chiar când flăcările erau doar jăratec. Din adâncul ființei ei veneau strigăte şi gemete de disperare: "Doamne, Doamne, vreau afară de aici!" Tot timpul se întindea spre Iisus. Am privit la Iisus, şi El avea o foarte mare durere întipărită pe fața Lui. Iisus mi-a zis, "Fiica Mea, tu eşti aici cu Mine ca să faci cunoscut lumii căci păcatul se sfârşeşte cu moartea, şi că iadul este real." Am privit din nou la femeie, şi am văzut viermi cățărându-se afară din oasele scheletului ei. Ei nu erau vătămați de foc Iisus a zis, "Ea ştie, şi simte viermii aceia înăuntru! ei."

"Doamne, ai milă!" am strigat când am văzut focul ajungând la apogeu şi când oribilul proces de ardere a început din nou. Strigăte grozave şi hohote adânci scuturau forma acestei femei suflet. Ea era pierdută. Nu mai era nici o cale de ieşire. "Iisuse, de ce este ea aici?" am întrebat în voce scăzută, pentru că eram înfricoşată. Iisus mi-a zis, "Vino." Cărarea pe care mergeam era şerpuitoare, răsucindu-se printre aceste gropi de foc atât cât se vedea cu ochii. Strigătele morților vii, amestecat cu gemete şi urlete hidoase, ajungeau la urechile mele din toate direcțiile. Nu erau momente de linişte în iad. Mirosul de moarte şi carne putredă atârna ca o pătură, groasă în aer. Am ajuns la groapa următoare. În lăuntrul acestei gropi, care era cam de mărimea celeilalte, era o altă formă scheletică. Vocea unui bărbat striga din groapă, zicând, "Doamne, ai milă de mine!" Numai când vorbeau, puteai şti dacă sufletul respectiv era bărbat ori femeie.

Mari hohote văitătoare veneau de la acest om îmi pare rău, Iisus! Iartă-mă! Scoate-mă afară de aici! Am stat în locul acesta de tortură de ani de zile. îți cerşesc îndurare, lasă-mă afară!" Suspine adânci scuturau această formă scheletică când cerşea îndurare, Te rog, Iisuse, lasă-mă afară!" Am privit la Iisus şi am văzut că El de asemenea plângea. El a privit în sus şi a zis, "Tată, Tată, ai milă!" "Doamne Iisuse, a strigat omul din groapa arzând, "Nu am suferit destul pentru păcatele mele? Sunt 40 de ani de la moartea mea."

Iisus i-a zis "Este scris, 'Cel neprihănit va trăi prin credință!' Toți batjocoritorii şi necredincioşii vor avea partea lor în iazul de foc. Tu nu ai voit să crezi adevărul. De multe ori copiii Mei au fost trimişi la tine ca să-ți arate calea, dar tu nu ascultai la ei. Tu râdeai de ei şi ai refuzat Evanghelia. Cu toate că Eu am murit pe cruce pentru tine, tu M-ai batjocorit şi nu ai vrut să te pocăieşti de păcatele tale. Tatăl Meu ți-a dat multe ocazii ca să fii mântuit Daca ai fi ascultat! Iisus plângea. "Ştiu, Doamne, ştiu!" a strigat omul. "Dar acum mă pocăiesc." "Este prea târziu," a zis Iisus. "**Judecata este pronunțată.**" Omul a continuat, "Doamne, unii din poporul meu vin aici, pentru că ei nu se pocăiesc. Te rog Doamne, lasă-mă să merg şi să le spun că ei trebuie să se pocăiască cât timp sunt încă pe pământ. Nu vreau ca ei să vină aici!" Iisus a zis, "Ei au predicatori, învățători, diaconi toți slujind Evanghelia. Ei le vor spune. De asemenea ei au avantajele sistemelor moderne de comunicație şi multe alte căi ca să afle despre Mine. Am trimis la ei lucrători ca să poată crede şi să fie mântuiți. Dacă ei nu vor crede când vor auzi Evanghelia, nu vor fi impresionați nici dacă unul se scoală din morți." La acestea, omul a devenit foarte furios şi a început să blesteme." Cuvinte răutăcioase şi blesteme la adresa lui Dumnezeu ieşeau din el. Am privit plină de oroare cum flăcările se ridicau şi carnea lui moartă şi putredă a început să ardă şi să cadă bucăți înăuntrul găocii acestui om mort, am văzut sufletul lui.

Era ca o ceață gri-murdară care umplea tot scheletul lui. M-am întors spre Iisus si am strigat, "Doamne, ce oribil!" Iisus a zis, "Iadul este real; judecata este reală. Eu îi iubesc aşa de mult, fiica Mea! Acesta este doar începutul lucrurilor înfricoşătoare pe care am să ți le arăt. Sunt încă multe altele care vor veni. "Spune lumii din partea Mea căci iadul este real, că bărbații şi femeile trebuie să se pocăiască de păcatele lor. Vino, urmează-mă. trebuie, să mergem mai departe."

În următoarea groapă era o femeie foarte mică de statură care părea să fie de vreo 80 de ani. Nu pot să spun cum mi-am dat seama de vârsta ei, dar am ştiut-o. Pielea îi era trasă de pe oase de flăcările continue, şi numai oasele rămâneau împreună cu sufletul ca o ceață murdară în interior. Am privit cum focul o ardea. Curând erau numai oasele şi viermii cățărându-se în interior, pe care focul nu-i putea arde. "Doamne, ce cumplit!" am strigat. "Nu ştiu dacă voi putea merge înainte, pentru că aceasta întrece orice imaginație." Atât cât puteam vedea cu ochii erau suflete care ardeau în gropi de foc. "Fiica Mea, de asta eşti tu aici," a răspuns Iisus. "Tu trebuie să ști şi să spui adevărul despre iad. Raiul este real! Iadul este real! Vino, trebuie să mergem mai departe." Am privit înapoi la femeie. Strigătele ei erau atât de triste. Pe când mă uitam la ea, ea şi-a împreunat oasele palmelor ca la rugăciune. Nu puteam să mă opresc din plâns. Eu eram în formă de duh, şi totuşi plângeam. Ştiam că oamenii din iad simt toate aceste lucruri. Iisus a cunoscut gândurile mele. "Da, fiica Mea," mi-a zis El. "ei ştiu. Când oamenii vin aici, ei au aceleaşi simțuri şi gânduri ca şi când erau pe pământ, ei îşi amintesc de familiile şi prietenii lor şi de toate timpurile când ei ar fi avut ocazia să se pocăiască, dar au refuzat s-o facă. Memoria rămâne totdeauna cu ei. Dacă ar fi ascultat măcar de Evanghelie şi s-ar fi pocăit înainte de a fi fost prea târziu Am privit din nou la femeia bătrână, şi de data aceasta am observat că ea avea un singur picior, şi se părea că avea găuri sfredelite în oasele de la sold. "Ce sunt acestea, Iisus?" am întrebat. El a zis, "Fiică, în timp ce ea era pe pământ, ea a avut cancer şi a fost în mare durere, i s-a făcut operație pentru ca să i se salveze viața. Ea a zăcut ca o femeie bătrână plină de amărăciune mulți ani. Mulți din poporul Meu au venit să se roage pentru ea, şi să-i spună că Eu aş putea să o vindec. Ea însă a zis, Dumnezeu mi-a făcut aceasta, şi nu a vrut să se pocăiască şi să creadă în Evanghelie. Cu toate că odată M-a cunoscut, dar cu timpul a început să Mă urască. "Ea a zis că nu are nevoie de Dumnezeu şi că nu vrea să fie vindecată de Mine. Cu toate acestea Eu am insistat, dorind totuşi să o vindec şi să o binecuvântez. Ea şi-a întors spatele la Mine şi M-a blestemat. A zis că nu Mă vrea. Duhul Meu a insistat pe lângă ea. Chiar după ce şi-a întors spatele la Mine, Eu totuşi am încercat să o atrag prin Duhul Meu, dar ea nu voia să asculte, în sfârşit ea a murit şi a venit aici." Femeia bătrână a început să strige la Iisus, "Doamne Iisuse, te rog iartă-mă acum îmi pare rău că nu m-am pocăit cât am fost pe pământ!" Cu mari tânguiri ea striga la Iisus. "Măcar să mă fi pocăit înainte de a fi fost prea târziu! Doamne, ajută-mă afară de aici! Te voi servi numai pe Tine! Voi fi bună! Nu am suferit destul? De ce am aşteptat până a fost prea târziu? Oh, de ce am aşteptat până Duhul Tău a încetat să se lupte cu mine?" Iisus i-a zis, "Tu ai avut ocazie după ocazie să te pocăieşti şi să Mă serveşti." Plecând de acolo am văzut tristețea întipărită pe fața lui Iisus. Privind la bătrâna femeie care plângea am întrebat, "Doamne, ce mai urmează?" Puteam simți frica de jur împrejurul meu. Amărăciune, strigăte de durere şi o atmosferă de moarte era pretutindeni. Iisus şi cu mine am plecat plini de jale şi milă la groapa următoare. Numai prin puterea Lui am putut merge mai departe. Pe o mare distanță am putut auzi strigătele de pocăință şi cereri de

iertare ale femeii bătrâne. Dacă as putea cumva să o ajut! m-am gândit. Păcătosule, te rog nu aştepta, atâta timp până când Duhul lui Dumnezeu va înceta să se lupte cu tine.

În groapa următoare am văzut o femeie în genunchi, ca şi când ar fi căutat ceva. Forma ei scheletică era plină de găuri. Oasele ei se vedeau prin rochia ei ruptă, cuprinsă de foc. Capul ei era pleşuv, şi unde trebuiau să fie ochii şi nasul, erau numai găuri. Un foc mic ardea împrejurul tălpilor ei unde era ea îngenunchiată, şi ea se agăța de marginile gropii de pucioasă. Focul se prindea de mâinile ei şi carnea moartă cădea jos pe măsură ce ea săpa cu unghiile. Suspine cumplite o scuturau. 'O, Doamne, O Doamne!" a strigat, "Vreau afară!" Pe când noi priveam, ea a ajuns într-un târziu la marginea gropii. Mă gândeam că va putea ieşi afară, când un demon mare cu nişte aripi cari păreau să fie rupte la vârf şi atârnate pe marginea lui s-a repezit la ea. Culoarea lui era de un negru-maroniu, şi avea păr pe tot corpul. Ochii îi erau aşezați adânc în cap, şi era de mărimea unui urs. Demonul s-a grăbit la femeie şi a împins-o foarte puternic în groapă şi în foc. M-am uitat cu oroare cum cădea, îmi părea rău de ea. Voiam să o iau în brațele mele şi să o țin, să-L rog pe Dumnezeu să o vindece şi să o scoată afară de acolo.

Iisus mi-a cunoscut gândurile şi mi-a zis, "Fiica Mea, judecata a fost pronunțată. Dumnezeu a vorbit. Chiar pe când ea era un copil, Eu am chemat-o de nenumărate ori să se pocăiască şi să mă servească. "Când ea a avut 16 ani am venit la ea şi i-am spus ,'Te iubesc. Dă-mi Mie viața ta, şi urmează-Mă, pentru că te-am chemat la o lucrare specială. Am chemat-o toată viata ei, dar ea nu Mă asculta. "Ea Mi-a zis, 'Cândva Te voi servi. Nu am timp pentru Tine acum. N-am timp, N-am timp, eu am viața mea de plăceri. N-am timp, n-am timp să te servesc pe Tine acum, Iisuse. Mâine te voi servi.' Mâine nu a venit niciodată, pentru că ea a aşteptat prea târziu." Femeia a strigat la Iisus, "Sufletul meu este cu adevărat în chinuri. Nu este nici o cale de ieşire de aici. Ştiu că eu am vrut lumea în loc de Tine, Doamne. Am vrut bogății, renume şi noroc; şi am primit. Puteam cumpăra totul ce am vrut; eu eram stăpâna mea. Eram cea mai frumoasă, cea mai bine îmbrăcată femeie de pe timpul meu. Şi am avut bogății, renume şi noroc, dar am aflat că nu pot să le iau cu mine dincolo de moarte. O, Doamne, iadul este oribil! Nu am odihnă zi şi noapte! Sunt întotdeauna în durere şi chin! Ajută-mă Doamne!" a strigat ea. Femeia a privit în sus la Iisus cu atâta jale şi a zis, 'Scumpul meu Iisus, daca aş fi ascultat la Tine! Voi regreta aceasta o veşnicie. Plănuiam să Te servesc într-o oarecare zi când voi fi gata. M-am gândit că Tu vei fi tot timpul la dispoziția mea când eu mă voi hotărî. Dar cât de greşită am fost! "Am fost una din cele mai căutate femei din timpul meu pentru frumusețea mea. Ştiam că Dumnezeu mă cheamă să mă pocăiesc. Toată viata mea El m-a atras cu corzi de iubire, şi eu am crezut că mă puteam folosi de Dumnezeu la fel cum mă foloseam de fiecare în parte. El va fi întotdeauna la dispoziția mea. Oh, da, am profitat de Dumnezeu. El căuta atât de mult să mă facă să-L servesc, pe când eu tot timpul am crezut că nu am nevoie de El. Oh, cât de greşită am fost! Dar Satana a început să mă folosească, şi eu am început să-l servesc pe Satana din ce în ce mai mult. La sfârşit am ajuns să-l iubesc pe el mai mult decât pe Dumnezeu, îmi plăcea păcatul şi nu voiam să mă întorc la Dumnezeu. "Satana a folosit frumusețea şi banii mei, şi toate gândurile mele erau îndreptate la puterea pe care el mi-o va da. Chiar şi atunci, Dumnezeu a continuat sa mă atragă. Dar eu am gândit, mai am mâine, încă mâine, ori ziua următoare. Dar într-o zi pe când eram în maşină, şoferul meu a intrat într-o casă, şi eu am fost omorâtă. Doamne, lasă-mă afară!" Pe când vorbea, mâinile ei

numai oase se întindeau spre Iisus în timp ce focul continua să o ardă. Iisus a zis, "**Judecata este pronunțată.**" Lacrimi curgeau pe obrajii Lui pe când noi ne îndreptam spre o altă groapă. Eu plângeam în adâncul sufletului meu de ororile din iad. "Dragă Iisuse," am strigat, "chinul este atât de real! Când un suflet vine aici, nu mai este nici o speranță, nici viață, nici dragoste. Iadul este prea real!" Nici o cale de ieşire, m-am gândit. Ea trebuie să ardă veşnic în aceste flăcări.

"**Timpul s-a terminat**," a zis Iisus. "Vom veni înapoi mâine." Prietene, dacă tu trăieşti în păcat, te rog să te pocăieşti. Dacă ai fost născut din nou şi ți-ai întors spatele la Dumnezeu, pocăieşte-te şi întoarce-te la El acum. Trăieşte corect şi ține sus adevărul! Trezeşte-te până nu este prea târziu, şi vei putea să-ți petreci veşnicia cu Domnul în cer.

Iisus a zis iar, "Iadul are un trup (ca o formă umană) stând pe spate în centrul pământului. Iadul are forma unui trup omenesc foarte mare şi cu multe camere de tortură. "Aminteşte-ți să spui oamenilor de pe pământ că iadul este real. Aici sunt milioane de suflete pierdute, şi tot mai multe vin zilnic. În Ziua Mare a Judecății, moartea şi iadul vor fi aruncate în iazul de foc; aceea va fi moartea a doua.

PICIORUL DREPT AL IADULUI

Nu am fost în stare să mai dorm sau să mănânc de când am fost in iad cu o noapte înainte. În fiecare zi retrăiam iadul. Când închideam ochii, totul ce puteam vedea era iadul. Urechile mele nu puteau rămâne surde la strigătele 'celor condamnați. Exact ca la un program de televiziune, am retrăit de nenumărate ori toate lucrurile pe care le-am văzut în iad. În fiecare noapte eu eram in iad, şi în fiecare zi mă străduiam să găsesc cuvintele exacte ca să aduc acest lucru cumplit cunoscut la toată lumea. Iisus a apărut din nou la mine şi mi-a zis, "La noapte, vom merge în piciorul drept al iadului, fiica Mea. Nu fi îngrozită, pentru că Eu te iubesc şi sunt cu tine.

Fața Domnului Iisus era plină de tristețe, şi ochii Lui erau plini de gingăşie şi iubire adâncă. Cu toate că cei din iad sunt pierduți pentru întotdeauna, eu am ştiut că El încă îi iubeşte şi îi va iubi pentru veşnicie. "Fiica Mea," a zis El, "**Dumnezeu, Tatăl nostru, a dat la fiecare o voință să aleagă dacă vrea să-L servească pe El ori pe Satan. Dumnezeu nu a făcut iadul pentru poporul Său.** Satan înşeală pe mulți ca să-l urmeze pe el; **dar iadul a fost făcut pentru Satan şi îngerii lui. Nu este nici dorința mea, nici a Tatălui ca vreunul să piară**." Lacrimi de milă se prelingeau în jos pe obrajii lui Iisus. El a început să vorbească din nou, "Adu-ți aminte de cuvintele Mele în zilele următoare când îți voi arăta iadul: 'Eu am toată puterea în cer şi pe pământ. Câteodată ți se va părea că te-am părăsit, dar Eu nu te părăsesc. De asemenea, câteodată noi vom fi văzuți de forțele demonice şi de sufletele pierdute, dar de alte ori nu. Oriunde vom merge, fii pe pace şi fără frică să mă urmezi. "Am plecat împreună. Plângând, îl urmam de aproape, în spatele Lui. Zile întregi am tot plâns, şi nu mă puteam elibera de prezența iadului care era tot timpul înaintea mea. Plângeam cel mai mult în interiorul meu. Duhul meu era foarte trist. Am ajuns la piciorul stâng al iadului. Privind înainte, am văzut că noi eram pe o cărare care era uscată şi arsă. Strigăte umpleau aerul murdar, şi mirosul de moarte era pretutindeni. Mirosul era câteodată atât de respingător că îmi venea să vomit. Peste tot era întunecime,

cu excepția luminii care era emanată de Hristos şi de gropile în flăcări care punctau ținutul atât de departe cât puteam vedea cu ochii.

Deodată, demoni de toate felurile au început să treacă pe lângă noi. Drăcuşori mârâiau la noi când treceam pe lângă ei. Demoni de toate mărimile şi formele vorbeau unii cu alții. În fața noastră mai departe un demon mare dădea ordine altora mai mici. Ne-am oprit să ascultăm, şi Iisus a zis, "Este o armată invizibilă de forțe diavoleşti care noi nu îi vedem acum aici, demoni, ca duhurile rele de boală." "Du-te!" a zis demonul mai mare celor mai mici Drăcuşori şi diavolilor. "Faceți multe lucruri rele. Spargeți case şi distrugeți familii. Amăgiți Creştinii slabi, şi dați învățături mincinoase şi conduceți pe o cale greşită pe cât mai mulți. Voi veți avea răsplată când vă veți reîntoarce. Nu uitați, trebuie să vă feriți de cei ce au acceptat cu adevărat pe Iisus că Mântuitorul lor. Ei au putere să vă scoată afară. Mergeți acum dealungul pământului. Mai am o mulțime încă aici şi pe alții care îi trimit. Nu uitați, noi suntem slujitorii Prințului întunericului şi a puterilor văzduhului La acestea, duhurile rele au început să zboare în sus şi afară din iad. Uşile de sus ale piciorului drept al iadului se deschideau şi se închideau rapid când îi lăsau să treacă. De asemeni, unii se duceau şi se întorceau pe pâlnia prin care noi am venit jos. Voi încerca să descriu înfățişarea acestor ființe rele. Cel care vorbea era foarte mare, cam de mărimea unui urs matur, brun la culoare, cu un cap de liliac şi ochi care erau înfundați adânc în fata păroasă. Brațe păroase îi cădeau dealungul trupului, şi colții îi ieşeau afară din părul care îi acoperea fața. Altul era mic ca o maimuță cu mâini foarte lungi şi cu păr pe tot corpul. Fața îi era mică, şi avea un nas ascuțit. Nu am putut să-i văd ochii deloc. Un altul avea un cap foarte mare, cu urechi mari şi o coadă lungă, pe când un altul era mare cât un cal şi avea pielea netedă. Priveliştea acestor demoni şi duhuri rele, şi mirosul cumplit care venea de la ei, mă făceau să-mi fie rău de. la stomac. Oriunde mă uitam erau numai demoni şi diavoli. Cel mai mare dintre ei, am aflat de la Domnul, îşi primea ordinele direct de la Satan. Iisus şi cu mine am mers pe cărare până am ajuns la altă groapă. Strigăte de durere, sunete dureroase de neuitat, erau peste tot. Doamne, ce mai urmează? am gândit.

Am trecut direct pe lângă nişte duhuri rele (ele se părea că nu ne vedeau) şi am oprit la altă groapă de foc şi pucioasă. În această groapă era forma unui bărbat înalt. L-am auzit predicând Evanghelia. Am privit plină de uimire la Iisus aşteptând un răspuns pentru că El întotdeauna cunoştea gândurile mele. El a zis, "În timp ce a fost pe pământ, acest om a fost un vestitor al Evangheliei. Odată el vestea adevărul şi m-a servit pe Mine. "Eu mă minunam ce făcea omul acesta în iad. Avea înălțimea de sase picioare şi scheletul lui era de o culoare murdară, cenuşie, ca o piatră de mormânt. Părți din hainele lui atârnau încă pe el. Mă minunam de ce flăcările au lăsat acele zdrențe şi nu le-au ars. Carne arsă atârna de el, şi craniul lui părea în flăcări. O cumplită duhoare venea dinspre el. Am privit cum el şi-a întins mâinile ca şi când ar fi ținut o carte şi a început să citească versete din cartea închipuită. Iarăşi mi-am amintit ce mi-a zis Isus; 'Vei avea toate simțurile în iad, şi vor fi mult mai puternice 'Omul a citit verset după verset, şi eu m-am gândit că face bine. Iisus i-a zis, "Pace, linişteşte-te.' Imediat, omul s-a oprit din vorbă şi s-a întors încet să privească la Iisus.

Am văzut sufletul omului înăuntru! formei scheletice. El i-a zis lui Iisus, "Doamne, acum voi predica adevărul la toți oamenii. Acum, Doamne, sunt gata să merg să spun altora despre acest loc. Ştiu căci cât am fost pe pământ, eu nu am crezut că este iad, şi nici nu am crezut că Tu vei veni din nou. Am predicat ce au vrut oamenii să audă, şi eu am compromis adevărul pe care-l spuneam oamenilor din biserica mea. Ştiu că nu mi-a plăcut de nimeni care era diferit ca rasă ori culoarea pielii, şi am cauzat căderea multora. Eu mi-am făcut legile mele despre iad şi despre bine si rău. Ştiu că am făcut pe mulți să se rătăcească, şi am cauzat poticnirea multora în Cuvântul Tău Sfânt, şi am luat bani de la săraci. Dar, Doamne, lasă-mă, afară, eu voi face ce este bine. Nu voi mai lua bani de la biserică. M-am pocăit. Voi iubi oamenii din fiecare rasă şi culoare. Iisus i-a zis, Tu nu numai că ai sucit şi ai răstălmăcit Cuvântul Sfânt a Lui Dumnezeu, dar ai mințit că nu cunoşti adevărul. Plăcerile vieții au fost pentru tine mai importante decât adevărul. Eu însumi am venit la tine şi am vrut să te întorc, dar tu nu ai vrut să asculți. Tu ai mers în drumul tău, şi răul a fost domnul tău. Tu ai cunoscut adevărul, dar nu ai vrut să te pocăieşti şi să te întorci la Mine. Eu am vrut ca tu să te pocăieşti, dar tu nu ai vrut; am aşteptat după tine. Şi acum judecata a fost pronunțată." Fața lui Iisus era plină de milă. Eu am ştiut că dacă acest om ar fi ascultat la chemarea Mântuitorului, el nu ar fi fost acum aici. O, oameni, vă rog ascultații pocăiți-vă

Iisus a vorbit din nou căzutului, "Tu ar fi trebuit să spui adevărul, şi ai fi făcut pe mulți să se întoarcă pe calea neprihănirii prin Cuvântul lui Dumnezeu, care spune că toți necredincioşii vor avea partea lor în iazul care arde cu foc şi pucioasă. **Tu ai ştiut calea Crucii şi ai cunoscut calea neprihănirii.** Ştiai să spui adevărul, dar Satana ți-a umplut inima cu minciuni, şi tu ai mers spre păcat. Trebuia să te pocăieşti cu sinceritate, nu pe jumătate. Cuvântul Meu este adevărat. Nu minte. **Şi acum este prea târziu, prea târziu**." La acestea omul a ridicat pumnul la Iisus şi L-a blestemat. Totuşi Iisus a plâns strigând, "Tată, ai milă!" Cu amărăciune, Iisus şi cu mine am mers spre groapa următoare. Predicatorul căzut încă blestema înfuriat pe Iisus. Pe când noi treceam pe lângă gropile cu foc, mâinile pierduților se întindeau spre Iisus, şi cu voci rugătoare îl rugau să-i fie milă. Oasele mâinilor lor erau gri-negru de la ars nu era carne vie, sânge, or organe, numai moarte şi moarte. În mine eu plângeam, O, pământule, pocăieşte-te! Dacă nu, vei veni aici. Qpreşte-te înainte de a. fi prea târziu. Am păşit spre altă groapă. Simțeam o aşa milă pentru toți şi o aşa amărăciune că mă simțeam slăbită fizic, şi abia mai puteam sta în picioare. Hohote puternice mă scuturau. "Iisus, mă doare tare în interiorul meu," am zis. Din groapă o voce de femeie a vorbit lui Iisus. Ea stătea în mijlocul flăcărilor, şi flăcările îi acopereau în întregime corpul. Oasele ei erau pline de viermi şi de carne moartă. Din flăcările care se ridicau de jur împrejurul ei, ea a ridicat mâinile spre Iisus, plângând, "Lasă-mă afară de aici. îți voi da viața mea acum, Iisus. Voi spune şi altora despre iertarea Ta. Voi mărturisi despre Tine. Te rog, lasă-mă afară!" Iisus a zis, "**Cuvântul Meu este adevărat, şi declară că toți trebuie să se pocăiască şi să se întoarcă de la păcatele lor şi să mă cheme în viețile lor dacă vor să scape din acest loc. Prin sângele Meu este iertare de păcate. Eu sunt credincios şi corect şi voi ierta pe toți cei care vor veni la Mine. Şi nu îi voi scoate afară**." El s-a întors, a privit la femeie şi a zis, "Dacă ai fi ascultat de Mine şi ai fi venit la Mine şi te-ai fi pocăit, Eu te-aş fii iertat." Femeia a întrebat, "Doamne, nu este nici o cale afară de aici? Iisus a răspuns în şoaptă, 'Femeie,' i-a zis El, "ție ți s-au dat multe oportunități să te pocăieşti, dar tu ți-ai întărit inima şi nu ai vrut. Şi ai ştiut Cuvântul Meu

care zice că 'toți curvarii vor avea partea lor în iazul de foc." Iisus s-a întors la mine si a zis, "Această femeie a avut afaceri păcătoase cu mulți bărbați, şi a făcut ca multe case să fie sparte. Cu toate acestea, Eu totuşi am iubit-o. Eu am venit la ea nu să o condamn, ci să o mântuiesc. Am trimis mulți din servii Mei la ea ca să se pocăiască de căile ei rele, dar ea nu a vrut. Ea a făcut multe păcate, totuşi Eu aş fi iertat-o dacă ea ar fi venit la Mine. Satan a intrat în ea, şi ea a ajuns să fie plină de fiere şi nu voia să ierte pe nimeni. Ea mergea la biserică numai ca să facă rost de bărbați, ii găsea şi îi seducea. Dacă măcar ar fi venit la Mine, toate păcatele ei ar fi fost spălate în sângele Meu. O parte din ea dorea să Mă servească pe Mine, dar tu nu poți servi şi pe Dumnezeu şi pe Satan în acelaşi timp. Fiecare persoană trebuie să aleagă pe cine vrea să slujească." "Doamne," am strigat, "dă-mi putere să merg mai departe!" Tremuram din cap până în tălpi din cauza ororilor iadului. Iisus mi-a zis, "Pace, fii liniştită." "Ajută-mă Doamne," am strigat. "**Satan nu vrea ca noi să ştim adevărul despre iad.** În cele mai răzlețe gânduri ale mele, eu niciodată nu mi-am închipuit că iadul poate fi ca acesta. Dragă Iisus, când se va sfârşi aceasta?" "Fiica Mea," a răspuns Iisus, "numai Tatăl cunoaşte când va veni sfârşitul. Atunci El a vorbit din nou şi mi-a zis, "Pace, fi liniştită." O putere mare a venit peste mine. Iisus şi cu mine am mers mai departe printre gropi. Eu voiam să smulg din foc fiecare persoană pe lângă care treceam şi să-i aduc la picioarele lui Iisus. Am plâns mult înăuntru! meu. Mă gândeam în mine, eu nu vreau ca vreodată copiii mei să ajungă aici. În sfârşit, Iisus s-a întors spre mine şi mi-a zis încet, 'Fiica Mea, ne vom duce acum acasă. Mâine noapte ne vom reîntoarce în această parte a iadului." înapoi acasă am plâns fără încetare. În timpul zilei retrăiam iadul şi ororile tuturor oamenilor de acolo. Am spus fiecăruia pe care îl întâlneam despre iad. Le-am spus că durerile iadului sunt de neimaginat.

Cei care citiți această carte, vă rog, vă cerşesc în genunchi, pocăiți-vă de păcatele voastre. Chemați-L pe Iisus şi cereți-i să vă mântuiască. Chemați-l astăzi. Nu aşteptați până mâine. Mâine s-ar putea să nu mai vină. Timpul se scurge repede. Cădeți în genunchi voştri, şi fiți curățiți de păcatele voastre. Pentru Numele lui Iisus, fiți miloşi şi iertați-vă unii pe alții.

Dacă tu eşti supărat cu cineva. Iartă-l. Nu se merită pentru o supărare să mergi în iad. Iertați aşa cum Cristos ne-a iertat pe noi de păcatele noastre. Iisus este în stare să ne păstreze dacă noi avem o inimă pocăită şi vom lăsa ca sângele Lui să ne curățească de, toate păcatele. Iubiți copiii voştri, şi iubiți vecinul vostru ca pe voi înşivă.

Domnul bisericilor zice, Pocăiți-vă şi fiți mântuiți!'

IARĂŞI GROPI

În noaptea următoare am mers din nou cu Iisus în piciorul drept al iadului. Am văzut ca şi mai înainte iubirea pe care Iisus o avea față de sufletele pierdute din iad. Şi am simțit dragostea Lui pentru mine şi pentru toți cei care erau pe pământ: "Fiică," mi-a zis El, "nu este voia Tatălui ca vreunul să piară. Satan înşeală pe mulți, şi ei îl urmează. Dar Dumnezeu este iertător. El este un Dumnezeu al dragostei. Dacă aceştia ar fi venit cu adevărat la Tatăl şi s-ar fi pocăit, El i-ar fi iertat." O mare gingăşie am citit pe fața lui Iisus când a zis, "Tată, ai milă." Din nou am mers printre gropile arzând şi am trecut pe lângă

multe suflete în chinurile pe care le-am descris mai înainte. Doamne, Doamne, ce ororii am spus în gând. Tot timpul treceam pe lângă multe, foarte multe suflete care ardeau în iad. Pe toată întinderea cărării, mâini se întindeau spre Iisus. Erau numai oase; şi unde ar fi trebuit să fie came era numai o substanță cenuşie cu bucăți de came putredă, arzând şi atârnând în zdrențe. În interiorul fiecărui schelet era sufletul ca un abur gri-murdar închis în cuşca scheletului uscat pe veşnicie. Puteam să spun după strigătele lor că ei simțeau focul, viermii, durerea, deznădejdea. Plânsetele lor mi-au umplut sufletul cu o aşa mare jale că eu nu pot să descriu. Măcar dacă ar fi ascultat, mă gândeam, ei nu ar fi fost aici.

Ştiam că sufletele din iad au toate simțurile lor. Ei şi-au amintit totul ce li s-a spus vreodată. Ştiau că nu mai există nici o cale de scăpare şi că erau pierduți pe vecie. Cu toate acestea, fără speranță, ei totuşi încă nădăjduiau şi strigau la Iisus pentru milă. Am oprit la groapa următoare. Era exact ca celelalte, şi înăuntru era o formă de femeie (am cunoscut-o după vocea ei). Ea a strigat la Iisus să o elibereze din flăcări.

Iisus a privit la ea cu iubire şi i-a zis, "Când erai pe pământ, Eu te-am chemat de nenumărate ori să vii la Mine. Am insistat ca să-ți predai inima şi să te împaci cu Mine înainte de a fi prea târziu. Te-am vizitat de multe ori în miez de noapte ca să-ți spun de iubirea Mea. Ți-am jurat, te-am iubit, şi te-am atras la Mine prin Duhul Meu. "Da Doamne,' tu ai zis, 'te voi urma.' Cu buzele tale ziceai că Mă iubeşti, dar în inima ta nu era aşa. Eu ştiam unde era inima ta. De multe ori mi-am trimis mesagerii Mei ca să-ți spună să te pocăieşti de păcatele tale şi să vii la Mine, dar tu nu voiai să auzi. Am vrut ca să te folosesc ca să-i ajuți pe alții; să ajuți pe alții să Mă găsească. Dar tu ai vrut lumea şi nu pe Mine. Eu te-am chemat, dar tu nu voiai să Mă auzi, nici să te pocăieşti de păcatele tale." Femeia a zis lui Iisus, "Adu-ți aminte Doamne, cum am mers la biserică şi am fost o femeie bună. M-am alăturat bisericii. Am fost o membră a bisericii Tale. Ştiam că chemarea Ta era în viața mea. Am ştiut că trebuia să ascult de aceea chemare cu orice cost, şi am ascultat," a zis ea. Iisus a zis, "Femeie, tu eşti încă plină de minciuni şi păcat. Eu te-am chemat, dar tu nu ai vrut să Mă asculți! Adevărat, tu ai fost o membră a bisericii, dar **a fi un membru al bisericii nu te duce în cer**. Păcatele tale au fost multe şi tu nu ai vrut să te pocăieşti. Ai făcut pe alții să se poticnească în Cuvântul Meu. **Nu voiai să ierți pe cei care ți-au greşit**. Tu pretindeai că Mă iubeşti şi că Mă serveşti pe Mine când erai cu creştinii; dar când erai departe de creştini, mințeai, înşelai şi furai. Ai permis duhurile înşelătoare şi te bucurai de viața ta dublă. Tu ai ştiut calea îngustă şi dreaptă. "Şi." a mai zis Iisus, "tu de asemenea aveai o limbă înşelătoare; **vorbeai despre frații şi surorile tale în Hristos, îi judecai ca şi când tu ai fi fost mai sfântă decât ei,** pe când în viața ta era păcat grosolan. Aceasta ştiu, tu nu ai vrut să asculți la Duhul Meu plin de milă. **Tu judecai exteriorul unei persoane, fără să te gândeşti că mulți din ei erau copii în credință.** Tu erai foarte 'tare. Da, tu ziceai că Mă iubeşti pe Mine din buzele tale, dar inima ta era departe de Mine. Tu cunoşteai căile Domnului şi le-ai înțeles. Te jucai cu Dumnezeu, dar Dumnezeu cunoaşte toate lucrurile. Dacă ai fi servit sincer pe Dumnezeu, tu nu ai fi astăzi aici. **Nu poți sluji şi lui Satan şi lui Dumnezeu în acelaşi timp.** Iisus s-a întors spre mine şi mi-a zis, "Mulți în zilele din urmă se vor lepăda de credință, acceptând duhurile înşelătoare şi vor sluji păcatului. Ieşiți afară din mijlocul lor, şi fiți separați. Nu mergeți pe aceeaşi cale cu ei."

Pe când noi plecam, femeia a început să blesteme şi să înjure pe Iisus. Ea urla şi striga cu furie. Noi am mers mai departe. Eu mă simțeam atât de slabă. In groapa următoare era o altă formă scheletică. Am simțit mirosul de moarte încă înainte de a ajunge acolo. Acest schelet arăta la fel ca şi celelalte. Mă miram ce o fi putut sufletul acesta să facă, ca să fie pierdut pe vecie, fără nici o nădejde, fără viitor, decât în locul acesta îngrozitor. Iadul este pentru veşnicie. Auzind strigătele sufletelor în chinuri, eu am plâns de asemenea. Am ascultat cum o femeie i-a vorbit lui Iisus din flăcările gropii. Ea cita din Cuvântul lui Dumnezeu. "Dragă Iisus, ce face ea aici?" am întrebat. "Ascultă," a zis Iisus. Femeia a zis din nou, "Iisus este Calea, Adevărul şi Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin El. Iisus este Lumina Lumii. Veniți la Iisus şi El vă va mântui. Când ea vorbea multe din sufletele de primprejur ascultau. Unii înjurau şi o blestemau. Alții îi spuneau să termine. Iar alții ziceau, "Oare mai este vreo speranță?" ori "Ajută-ne Iisuse." Mari strigăte de amărăciune umpleau atmosfera. Eu nu înțelegeam ce se întâmplă. Nu ştiam de ce femeia aceea predica Evanghelia acolo.

Domnul a cunoscut gândurile mele. El a zis, 'Fiica, Eu am chemat această femeie la 30 de ani să predice Cuvântul Meu şi să fie o martoră a Evangheliei. **Am chemat pe diferite persoane pentru diferite scopuri ale Trupului Meu. Dar dacă un bărbat or femeie, băiat or fată nu vrea Duhul Meu, Eu Mă voi depărta.** Da, ea a răspuns la chemarea Mea pentru mulți ani, şi a crescut în cunoştința de Dumnezeu. Ea a învățat vocea Mea, şi a făcut multe lucruri bune pentru Mine. A studiat Cuvântul lut Dumnezeu. Se ruga des, şi a avut multe rugăciuni ascultate. A învățat pe mulți calea sfințeniei. Ea a fost credincioasă în casa ei. Anii au trecut şi ea a aflat că soțul ei avea o legătură cu o altă femeie. Şi cu toate că el i-a cerut iertare, ea s-a înrăit şi nu voia să-l ierte şi să încerce să salveze căsătoria lor. Adevărat, soțul ei a fost greşit, şi el a făcut un păcat foarte grav. Dar această femeie cunoştea Cuvântul Meu. Ea ştia să ierte, şi ştia că din fiecare ispită este o cale de scăpare. Soțul ei a rugat-o să-l ierte. Ea nu a vrut. In schimb, supărarea a făcut rădăcină în inima ei. Supărarea a crescut în ea. Nu voia să se întoarcă la Mine. Ea se amăra tot mai mult cu fiecare zi, şi şi-a zis în inima si, Uite, eu îl servesc pe Domnul până la capăt, şi soțul meu se duce cu altă femeie! 'Crezi că este bine?' m-a întrebat ea. 'Eu i-am zis, 'Nu, nu este bine. Dar el a venit la tine şi s-a pocăit şi a zis că niciodată nu va mai face. Eu i-am spus, 'Fiică, priveşte înăuntrul tău, şi vezi că tu însăți ai cauzat aceasta. Nu eu, Doamne, a zis ea, 'Eu sunt cea sfântă, şi el este cel păcătos. Ea nu voia să asculte la Mine.

"Timpul s-a scurs, şi nu se mai ruga şi nu mai citea Biblia. Ea a devenit supărată nu numai pe soțul ei, dar pe toți cei din jurul ei. Ea cita versete, dar pe el nu îl ierta. Ea nu voia să asculte la Mine. Inima ei s-a amărât, şi mare păcat a intrat in inima ei. Uciderea a crescut în inima unde odată a locuit iubirea. Şi într-o zi, în mânia ei, ea a omorât pe soțul ei şi pe cealaltă femeie. Satan atunci a luat-o de tot, şi ea s-a omorât singură." Am privit la acest suflet care a părăsit pe Hristos şi şi-a condamnat sufletul pentru veşnicie la foc şi la durere. Am ascultat la ce-i spunea ea lui Iisus. "Voi ierta acum, Doamne," zicea ea. "Lasă-mă afară! Acum Te voi asculta. Vezi, Doamne, eu predic Cuvântul Tău acum. într-o oră demonii vor veni să mă ia să fiu chinuită şi mai rău. Mă vor tortura ore întregi. Din cauză că am predicat Cuvântul Tău, torturile mele vor fi mai cumplite. Te rog, Doamne, te rog lasă-mă afară! Am plâns împreună cu femeia din groapă şi am rugat pe Domnul să mă păzească de toată amărăciunea inimii. Nu mă lăsa ca să permit ura să vină în inima

mea, Doamne Iisuse," am zis. "Vino, hai să mergem mai departe, a zis Iisus. În groapa următoare a fost un suflet a unui bărbat înfăşurat într-o formă scheletică, strigând la Iisus. "Doamne, a strigat el, "ajută-mă să înțeleg de ce sunt aici." Iisus i-a zis, Pace, linişteşte-te. Tu înțelegi de ce eşti aici." "Lasă-mă afară, şi voi fi bun," s-a rugat omul. Domnul i-a zis. "Chiar fiind în iad încă minți." Iisus s-a întors spre mine si a zis, "Omul acesta a fost de 23 de ani când a venit aici. El nu a vrut să asculte la Evanghelia Mea. El a auzit Cuvântul Meu de multe ori şi a fost de multe ori în casa Mea. Eu I-am atras prin Duhul Meu la mântuire, dar el a vrut lumea cu poftele ei. Îi plăcea să bea şi nu voia să audă chemarea Mea. El a fost crescut în biserică, dar nu a vrut să se predea Mie. într-o zi mi-a spus, 'O să-ți dau viața mea Ție într-o zi, Iisuse.' Dar ziua aceea n-a mai venit niciodată. într-o noapte, după o petrecere, a avut un accident de maşină şi a fost omorât. Satan l-a înşelat până la sfârşit. "A fost omorât instantaneu. Nu a vrut să audă chemarea Mea. Şi alții, au fost omorâți în acel accident. Lucrarea Satanei este să omoare, să fure, şi să distrugă. Dacă acest tânăr ar fi ascultat! **Nu este voia Tatălui ca vreunul să piară.** Satan a vrut sufletul omului acestuia, şi el s-a distrus prin nepăsare, păcat şi băuturi tari. Multe case şi vieți sunt distruse în fiecare an din cauza alcoolului.

Dacă oamenii ar putea vedea căci poftele şi dorințele lumii acesteia sunt numai pentru un timp! Dacă tu vii la Domnul Iisus, El te va elibera de băuturile tari. Cheamă-l pe Iisus, El te va auzi şi te va ajuta. El va fi prietenul tău. Adu-ți aminte că El te iubeşte, şi că de asemenea are şi puterea să ierte păcatele tale. Creştini căsătoriți, Iisus vă avertizează ca să nu comiteți adulter. Şi că dorind pe cineva de sexul opus, chiar dacă tu nu comiți adulter, poate să fie adulter în inima ta. Tinerilor, stați departe de droguri şi de păcatele sexuale. Dacă cumva ați păcătuit Tatăl vă iartă. Chemați-L chiar acum cât încă este timp. Găseşte creştini maturi, puternici în credință şi întrebați-i dacă puteți vorbi cu ei despre problemele voastre. Voi vă veți bucura că ați făcut aceasta acum în această lume înainte de a fi prea târziu. Satan vine ca un înger de lumină ca să însele lumea. Nu e mirare, că păcatele lumii arată ispititoare pentru tineri, chiar dacă ei cunosc Cuvântul Sfânt a lui Dumnezeu. Numai o singură petrecere, el s-a gândit, Iisus va înțelege. Dar moartea nu are milă. El a aşteptat prea mult.

Am privit la sufletul omului, şi m-am gândit căci copiii mei în curând vor fi de 23 de ani. Oh, Doamne, fă ca ei să-ți slujească Ție! Eu ştiu că mulți dintre voi care citiți acestea aveți iubiți, poate copii, care nu ați vrea să meargă în iad. Spuneți-le despre Iisus înainte de a fi prea târziu. Spuneți-le să se pocăiască de păcatele lor şi că Dumnezeu îi va ierta şi îi va face sfinți. Plânsetele tânărului m-au urmărit zile întregi. Niciodată nu voi uita plânsetele lui de regret. Îmi amintesc de carnea atârnată pe oasele arzând în flăcări. Nu pot să uit putreziciunea, mirosul de moarte, găurile unde odată erau ochii, sufletul gri-murdar şi viermii care mişunau printre oase. Forma omului tânăr a ridicat mâinile spre Iisus rugător pe când noi ne îndreptam spre groapa următoare. "Dragă Doamne," m-am rugat, "dă-mi putere să merg mai departe."

Am auzit o voce de femeie plângând tare, în disperare. Plânsetele morților se auzeau pretutindeni. În curând am ajuns la groapa în care era femeia. Ea se ruga din tot 'sufletul ei lui Iisus să o scoată de acolo. "Doamne," zicea ea, "nu am stat destul aici? Tortura mea este mai mult decât pot îndura. Te rog, Doamne, lasă-mă afară!" Hohote

scuturau forma ei, şi era aşa durere în vocea ei.... Ştiam că suferă cumplit. Am zis, "Iisuse, nu poţi face nimic?' Atunci Iisus a zis femeii: În timp ce tu erai pe pământ, Eu te-am chemat neîncetat la Mine. Te-am rugat insistent să te împaci cu Mine, să ierți pe alții, să faci ce este bine şi să te fereşti de păcat. Din când în când Eu chiar te-am vizitat în miez de noapte şi te-am atras prin Duhul Meu. Cu buzele tu ziceai că Mă iubeşti, dar inima ta a fost departe de Mine. **Nu ştiai că nimic nu poate fi ascuns de Dumnezeu? Tu ai înşelat pe alții, dar pe Mine nu M-ai putut înşela.** Totuşi Eu am trimis pe mulți să-ți spună să te pocăieşti, dar tu nu ai ascultat. Tu nu auzeai, nu voiai să vezi, şi în mânie îi respingeai. Te-am aşezat într-un loc unde puteai auzi Cuvântul Meu. Dar tu nu ai voit să-mi dai inima Mie. Nu-ți părea rău, nici nu-ți era ruşine de ceeace făceai. Ți-ai împietrit inima şi M-ai respins. Acum eşti pierdută pe vecie. Dar acum ai voi să-ți predai inima Mie. La acestea, ea a privit la Iisus şi a început să înjure şi să blesteme pe Dumnezeu. Am simțit prezența duhurilor rele şi am ştiut că ei erau cei care blestemau şi înjurau. Ce trist este să fi pierdut pe veşnicie în iad! împotriviți-vă diavolului atâta timp cât mai puteți, şi el va fugi de la voi. Iisus a zis, ***'Lumea cu tot ce este în ea va trece, dar Cuvintele mele nu vor trece.***

TUNELUL FRICII

Am încercat să-mi aduc aminte de predicile pe care le-am auzit despre iad. Dar niciodată nu am auzit aşa cumplite lucruri ca şi pe care mi le-a arătat Domnul mie aici. Iadul este infinit mai rău decât cineva poate să gândească ori să-şi imagineze. Mă doare să ştiu că sufletele care acum sunt în chinuri în iad vor fi acolo pentru eternitate Nu există nici o cale de ieşire.

Sunt determinată să fac tot posibilul în puterea mea să salvez sufletele de acele orori. Trebuie să predic Evanghelia, la fiecare pe care-l întâlnesc, pentru că iadul este un loc înfricoşător, şi aceasta este o mărturie adevărată, înțelegeți ceeace spun? Dacă păcătoşii nu se pocăiesc şi nu cred Evanghelia, ei cu siguranță vor ajunge aici.

Crede în Domnul Iisus Hristos, şi cheamă-L să te mântuiască din păcat. Citeşte Evanghelia după loan, capitolele 3 şi 14. Şi te rog citeşte această carte din scoarță în scoarță ca să înțelegi mai bine despre iad şi despre viața de dincolo. Citind, roagă-te ca Iisus să vie în inima ta, şi să-ți spele păcatele înainte de a fi prea târziu.

Am mers iarăşi cu Iisus prin iad. Cărarea era arsă, uscată, crăpată şi cu pământ neroditor. Am privit in jos la şirul de gropi atât de departe cât puteam vedea cu ochii. Eram foarte obosită. Inima mea, chiar duhul meu era frânt de toate ce le-am văzut şi auzit şi ştiam că erau încă multe înainte.

Isuse, dă-mi putere să pot merge mai departe," am strigat.

Iisus mergea în față ca conducător, iar eu mă țineam foarte aproape în spatele Lui. Eu eram plină de durere din cauza tuturor lucrurilor îngrozitoare pe care le văzusem. Mă miram în mine dacă lumea mă va crede. Am privit în stânga mea, în dreapta mea, în spatele meu peste tot, cât de departe puteam vedea erau numai gropi cu foc. Am țipat tare într-un moment de teroare. Oroarea şi realitatea a ceeace vedeam era prea mult pentru mine. O,

pământule, POCĂIEŞTE-TE! am strigat. Suspine adânci zguduiau duhul meu pe când mergeam în continuare cu Iisus. Mă gândeam ce va mai fi în continuare. Mă gândeam ce or fi făcând familia mea, şi prietenii mei ...Oh, cât îi iubeam! Mi-am amintit cum am păcătuit înainte de a mă întoarce la Iisus, şi am mulțumit lui Dumnezeu că m-am întors înainte de a fi prea târziu. Iisus a zis, 'Acum vom intra într-un tunel care ne va duce în burta Iadului. **Iadul are forma unui trup omenesc întins în centrul pământului. Trupul stă întins pe spate, cu amândouă mâinile şi picioarele întinse**. **Aşa cum Eu am un trup de credincioşi, aşa iadul are un trup de păcat şi moarte. Aşa cum trupul lui Hristos este zidit zilnic, tot aşa şi trupul iadului este zidit zilnic."** În calea noastră spre tunel, am trecut pe lângă gropile în flăcări, cu strigăte şi gemete ale condamnaților răsunând în urechile mele. Mulți strigau pe Iisus când treceam pe lângă ei. Alții încercau să se cațere afară din groapa de foc ca să-L atingă, dar nu puteau. Prea târziu! prea târziu! striga inima mea. Durerea se citea tot timpul pe fața lui Iisus pe tot parcursul drumului. Privind la gropile de foc, mi-am amintit de multele dăți când făceam foc în spatele grădinii noastre, şi cum arăta jarul roşu şi fierbinte care nu se stingea ore întregi. Cu mult mai mult era ceeace vedeam eu aici in iad. Am fost foarte mulțumită să intru in tunel. Mă gândeam, Tunelul nu poate fi atât de rău ca şi gropile. Dar cât de greşită am fost! Imediat cum am ajuns înăuntru am văzut şerpi cumpliți, şobolani mari şi multe duhuri rele, toate fugind din prezența Domnului. Şerpii sâsâiau la noi şi şobolanii schelălăiau. De asemeni erau multe zgomote demonice. Vipere şi umbre negre ne înconjurau din toate părțile. Iisus era singura lumină care se putea vedea în întunerec. Am stat cât am putut mai aproape de El.

Draci mici şi diavoli erau pe toate părțile tunelului, şi toți mergeau undeva înspre ieşirea din tunel. Am aflat mai târziu că aceste duhuri rele ieşeau pe suprafața pământului ca să împlinească legăturile Satanei. Simțind frica mea în acest loc întunecat, umed şi murdar, Iisus a zis, "Nu te teme; curând vom ajunge la capătul tunelului. Trebuie să-ți arăt aceste lucruri. Vino, urmează-mă. Şerpi uriaşi treceau târându-se pe lângă noi. Unii dintre şerpi erau atât de mari că atingeau peste un metru lățime şi cam opt lungime. Mirosuri groase, murdare umpleau aerul, şi duhuri rele erau peste tot. Iisus a vorbit. "În curând vom ajunge în burta iadului. Aceasta parte a iadului este de 17 mile (29 km) înaltă şi de trei mite (5 km) de jur împrejur ca un cerc." Iisus mi-a dat măsurile exacte. Voi încerca .să scriu ce am văzut şi auzit în măsura abilității şi capacității mele. Fac aceasta pentru gloria Tatălui, pentru gloria Fiului, şi pentru gloria Duhului Sfânt. Să se facă voia lui Dumnezeu. Am ştiut că Iisus îmi arată toate aceste lucruri ca eu să pot avertiza oamenii din lume şi să evite iadul cu orice preț. Dragii mei, dacă citiți aceasta şi voi nu-l cunoaşteți pe Iisus, opriți-vă chiar acum, pocăiți-vă de păcatele voastre, şi invitați-l pe El să fie Mântuitorul vostru.

ACTIVITATEA ÎN IAD

Înaintea noastră am văzut o lumină galbenă, slabă. Iisus şi cu mine am ieşit afară din tunelul fricii şi acum stăteam pe o margine murdară privind la burta iadului. Atât cât puteam vedea de departe, se vedea o mare activitate în mijlocul (or în burta) iadului. Ne-am oprit şi Iisus a zis:

"Te voi trece prin burta iadului, şi am să-ți descopăr multe lucruri. Vino, urmează-mă." Amândoi am mers mai departe. Iisus a zis, "În fața noastră sunt multe terori. Ele nu sunt produsul unei imaginații bolnave ci sunt reale. Fii atentă să spui cititorilor tăi că puterile demonice sunt reale. De asemeni spune-le că Satan este real, şi că puterile întunericului sunt reale. Dar spune-le să nu dispere, pentru-că dacă poporul Meu peste care este chemat numele Meu se va umili şi se va ruga şi se va întoarce de la calea lor rea, atunci Eu voi auzi din cer şi voi vindeca pământul şi trupurile lor. La fel cum cerul este real—tot la fel iadul este real." Dumnezeu vrea ca voi să ştiți despre iad şi să vă salveze din acel loc. Dumnezeu vrea ca voi să ştiți că există o cale de scăpare. Această cale este Iisus Hristos, Mântuitorul sufletului vostru. **Aduceți-vă aminte că numai acei cu numele scrise în Cartea Vieții Mielului vor fi mântuiți.** Noi am ajuns unde era prima activitate în burta iadului. Se afla în partea dreaptă a intrării pe unde am intrat noi şi sus pe un mic deluşor într-un colt întunecat al iadului. Mi-am amintit de cuvintele Domnului când mi-a zis, "Ți se va părea câteodată că Eu te-am părăsit, dar nu va fi aşa. Adu-ți aminte ca Eu am toată puterea în cer şi pe pământ. Câteodată duhurile rele şi sufletele pierdute nu ne vor vedea şi nu vor şti că noi suntem aici. Nu te teme. Ceeace vei vedea este real. **Aceste lucruri se întâmplă acum şi vor continua să se întâmple până când moartea şi iadul vor fi aruncate în iazul de foc**.

Cititorule, fii sigur că numele tău este scris în Cartea Vieții Mielului.

În fața noastră puteam auzi voci şi plânsete a sufletelor în chinuri. Am mers spre deluşor şi am privit dincolo de el. O lumină lumina locul aşa că puteam vedea clar. 'Strigăte cum eu niciodată nu am crezut sau gândit să fi fost posibile umpleau văzduhul. Erau strigătele unui om. "Ascultă la Mine," a zis Iisus. "Ceeace vei vedea şi auzi acum este adevărat. Fiți atenți slujitorilor ai Evangheliei, pentru că aceste cuvinte sunt vrednice de crezut şi adevărate. **Treziți-vă evangheliști.. predicatori, şi învățători ai Cuvântului Meu, şi voi toți cei care sunteți chemați să vestiți Evanghelia (lui Iisus Hristos). Dacă voi păcătuiți, pocăiți-vă, ori şi voi veți pieri la fel.** Am ajuns cam la vreo trei-patru metri de această activitate. Am văzut figuri mici îmbrăcate în culori întunecate mărşăluind în jurul unui obiect care semăna cu o cutie. Privind mai de aproape, am văzut că cutia era un sicriu şi că figurile mărşăluind împrejurul lui erau demoni. Era un sicriu adevărat, şi erau 12 demoni care-l înconjurau. În marşul lor, ei încântau şi râdeau. Fiecare avea o săgeată ascuțită în mâna lui, pe care o tot înfigeau în sicriu prin nişte găuri mici care erau presărate pe dinafară. Era un simțământ de mare frică în atmosferă, şi eu am tremurat la ceeace era în fața mea. Iisus a cunoscut gândurile mele, pentru-că a zis, "Fiica mea, sunt multe suflete aici în chinuri, şi multe feluri de pedepse pentru aceste suflete. **Dar este o pedeapsă şi mai mare pentru cei care odată au predicat Evanghelia şi au căzut în păcat, sau pentru cei ce nu au ascultat chemarea lui Dumnezeu pentru viața lor.**" Am auzit un plânset atât de sfâşietor, că mi-a umplut inima de disperare. "Nici o speranță, nici o speranță!" striga el. Strigătul fără speranță venea din sicriu. Era un vaiet fără sfârşit de regret.

"Oh, ce cumplit!" am zis. "Vino," a zis Iisus, "să mergem mai aproape." Cu aceasta, El s-a apropiat de sicriu şi a privit înăuntru. L-am urmat şi m-am uitat şi eu. Se părea că duhurile rele nu ne puteau vedea. O ceață cenuşiu-murdar umplea interiorul sicriului. Era sufletul omului. Când mă uitam, demonii şi-au înfipt săgețile în sufletul

omului din sicriu. Niciodată nu voi uita suferința acestui suflet. Am strigat la Iisus, "Lasă-l afară, Doamne; lasă-l afară." Tortura acestui suflet era o privelişte cumplită. Măcar dacă s-ar fi putut elibera. Am tras de mâna lui Iisus şi L-am rugat să lase omul afară din sicriu.

Iisus a zis, "Fiica Mea, pace, fii liniştită."

Cum a vorbit Iisus, omul ne-a văzut. El a zis, "Doamne, Doamne, lasă-mă afară! Ai milă!" Am privit în jos şi, am văzut o mizerie sângeroasă. Înaintea ochilor mei era un suflet, înăuntrul sufletului era o inimă omenească, şi din ea țâşnea sânge. împunsăturile săgeților se înfigeau cu adevărat în inima lui. "Te voi servi acuma, Doamne." Cerşea îndurare, "Te rog lasă-mă afară!" Ştiam că acest om simțea fiecare săgeată care îi străpungea inima. "Zi şi noapte este torturat," a zis Domnul. "El a fost pus aici de Satan, şi Satan îl torturează." Omul a strigat, "Doamne, eu voi predica de acum adevărata Evanghelie! Voi vorbi despre păcat şi despre iad. Dar te rog ajută-mă afară de aici!" Iisus a zis, "Acest om a fost un predicator al Cuvântului lui Dumnezeu. A fost un timp când el M-a servit cu toată inima şi a condus mult popor la salvare. Unii dintre cei salvați de el încă Mă servesc pe Mine astăzi, după atâția ani. "Pofta firii pământeşti şi înşelăciunea bogăților l-a făcut să se rătăcească. El a permis Satanei să câştige conducerea asupra lui. Avea o biserică mare, o maşină frumoasă, şi un venit mare. El a început să fure din banii bisericii. A început să învețe minciuni. Cel mai mult spunea jumătate minciuni şi jumătate adevăruri. Nu Mă lăsa să-l corectez. "Am trimis mesagerii Mei la el, să-i spună să se pocăiască şi să predice adevărul, dar el a iubit plăcerile lumii acesteia mai mult decât viața cu Dumnezeu. El a ştiut că nu are voie să predice sau să învețe altă doctrină decât adevărul revelat în Biblie. Dar înainte de a muri, el a zis că botezul cu Duhul Sfânt a fost o minciună şi că cei care pretind că au Duhul Sfânt sunt nişte ipocriți. El zicea că poți să fi bețiv şi să mergi în cer, fără pocăință. "El zicea că Dumnezeu nu trimite pe nimeni în iad că El este prea bun să facă aceasta. A cauzat ca mulți oameni buni să cadă din harul Domnului. Chiar a zis că el nu are nevoie de Mine, pentru că el era ca un dumnezeu. A mers atât de departe că a ținut seminarii ca să învețe această doctrină falsă. El a călcat Cuvântul Meu Sfânt în picioare. Cu toate acestea, Eu am continuat să-l iubesc. Fiica Mea, ar fi fost mai bine pentru el să nu Mă fi cunoscut niciodată decât să Mă fi cunoscut şi pe urmă să-şi întoarcă spatele de la Mine," a zis Domnul. "Dacă măcar ar fi ascultat la Tine, Doamne!" am strigat plângând "Dacă i-ar fi păsat de sufletul lui, şi de sufletul altora." "El nu a ascultat la Mine. Când l-am chemat nu a vrut să Mă audă. Îi plăcea viața uşoară. L-am chemat de nenumărate ori si l-am îndemnat la pocăință, dar el nu a vrut să se întoarcă la Mine. într-o zi el a fost omorât şi a venit imediat aici. Acum Satana îl torturează pentru că a predicat odată Cuvântul Meu şi că a mântuit suflete pentru împărăția Mea. Acesta este chinul lui." Am privit la demonii care-şi continuau marşul împrejurul sicriului. Inima omului bătea, şi sânge adevărat curgea din ea. Nu voi uita niciodată strigătele lui de durere şi de jale. Iisus a privit la omul din sicriu cu mare milă şi a zis, "Sângele multora este pe mâinile acestui om. Mulți din ei sunt în chinuri chiar acum. Cu inimi întristate, am mers cu Iisus mai departe. Pe când mergeam, am văzut un alt grup de demoni venind spre sicriu. Erau cam de un metru înălțime, îmbrăcați în haine negre, şi cu glugi negre acoperind fețele lor. Ei făceau cu schimbul în torturarea acestui suflet. M-am gândit cum mândria în fiecare din noi ne face câteodată să nu vrem să ne recunoaştem greşelile şi să cerem iertare. Noi refuzăm să ne

pocăim şi să ne smerim singuri, şi ne purtăm ca şi când numai noi singuri am avea dreptate întotdeauna. Dar ascultă, suflete, iadul este real. Te rog nu merge în locul acela.

Am mers mai departe cu Iisus, până la o mică deschizătură cu pietre aruncate pe toată suprafața. Din loc în loc erau pereți scunzi... făcuți din pământ şi piatră. O lumină a strălucit puternic într-o arie cam de mărimea unui amfiteatru. Iisus mi-a zis, Copila mea priveşte la lucrările Satanei." Aceasta este ce am văzut si auzit. Sunetul unei muzici încântătoare a umplut aerul, şi în mijlocul amfiteatrului, pe o podea bine luminată, erau cinci femei minunate care dansau. Ele toate stăteau în şir şi se mişcau în acelaşi timp în ritmul muzicii. Dansând, ele râdeau. Se părea că este un concurs de frumusețe pentru-că femeile erau de o eleganță extravagantă. De fapt, ele erau atât de atractive, că păreau ireale. M-am gândit, Cum poate ceva atât de frumos să fie în iad? Hainele cu care erau îmbrăcate femeile erau minunate şi foarte scumpe. Ele arătau ca nişte prințese, fără nici o singură greşeală. Totul părea perfect. Mă miram ce or fi căutând în iad. Nu arătau nici rele şi nici păcătoase. Dar atunci am observat că ele dansau în ritmul focului şi că flăcările se mişcau în sus şi în jos pe trupurile lor perfecte. Ele râdeau când flăcările au cuprins trupurile lor. Nu au fost arse, şi nici nu simțeau vreo durere. Am privit cum dintr-odată muzica s-a oprit şi amfiteatrul a devenit tăcut. Şirul de femei minunate au stat nemişcate şi priveau la cineva care se apropia. O prezență rea a umplut încăperea - un rău mai mare decât am simțit vreodată. Şi atunci am văzut spatele unei persoane întunecate toată îmbrăcată în întunecimi. Era cu spatele la mine, şi era îmbrăcat într-o robă lungă neagră şi o capă închisă pe umeri. Alături de el erau doi bărbați. Ei erau cu spatele la mine şi la Iisus. Am ştiut că nu puteau să ne vadă. "Priveşte, a zis Iisus. Am ştiut că prezența neagră era Satan, pentru că acum femeile minunate au început să i se închine şi să intoneze, Trăiască Satan trăiască Satan!" Satana a început să vorbească, zicându-le, Fetele mele, voi mi-ați ascultat comenzile şi acum sunteți gata de a merge pe pământ şi să faceți voia mea. V-am dat puterile întunericului, şi voi aveți toate resursele iadului să vă ajute în lucrarea voastră." Satana a râs răutăcios şi a zis, Acum, ca să vă amintesc de puterea mea, vă voi demonstra ce vi se va întâmpla dacă nu veți asculta ordinele mele în cele mai mici amănunte." Satan şi-a rotit mâinile în fața lor, şi ele au început a striga la el, Oh, te rugăm, Satan, nu! Noi te vom asculta şi vom face ceeace tu comanzi. Te rugăm, Satan, nu ne tortura!" Dar Satan nu asculta. Am privit plină de uimire cum minunatele trupuri ale acestor femei au început să se schimbe într-o carne de iad moartă şi gri. Ceeace a fost odată perfecțiune de admirat acum a devenit respingător în urâțenie.

Trupurile încântătoare s-au desfăcut şi au lăsat să rămână forma hidoasă a morții. Formele lor erau pline de demoni şi de duhuri rele, şi şerpi mari, lungi, se cățărau şi şerpuiau pe stomacurile lor. Iisuse, ce însemnează acestea?' am întrebat. Iisus nu mi-a răspuns. "Satan, te rugăm dă-ne înapoi trupurile noastre frumoase!" se cerşeau femeile. "Noi te vom asculta.' Din nou râsete au umplut văzduhul când Satana printr-o mişcare a mâinilor a făcut ca formele urâte să se transforme din nou în încântătoarele femei tinere. 'Auziți la mine şi ascultați-mă," le-a zis Satana. 'Faceți totul ce vă spun eu, şi vă veți păstra trupurile acestea drăguțe. Acum priviți, am să vă arăt unde veți face lucrările mele demonice. La acestea, omul din stinga lui Satana şi-a ridicat mâna, şi o lumina puternică a apărut pe peretele dinspre răsărit. Pe perete era un ecran de film, şi pe ecran au apărut imagini a unor locuri obişnuite. Satana şi-a ridicat mâinile înspre filmul de pe ecran, şi

scenele au început să se mişte. Au apărut o stradă, un club de noapte, o prăvălie, o brutărie, un magazin cu de toate, o bancă, o nuntă, o licitație, o biserică, şi o primărie. Toate locurile pe care le arăta erau locuri obişnuite, şi Satan le-a arătat pe ecran încă multe alte locuri ca acestea. Voi veți înşela pe mulți şi veți face ca mulți să cadă de la adevăr. Veți merge pe tot pământul şi veți face lucrarea mea şi vă veți întoarce la mine cu rapoarte. Dacă veți avea nevoie de ajutor, vă voi trimite. Voi ați fost instruite bine în folosința puterilor demonice. Misiunea voastră este ca să-mi aduceți suflete. **Puteți să le momiți prin vrăjitorie, religii false şi culte oculte**. Voi puteți să duceți pe Creştinii slabi în păcatele cărnii. Puteți planta semințe de îndoială despre adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Abateți bărbați şi femei departe de la Evanghelia lui Iisus Hristos, şi distrugeți-i cum puteți. În fata lui Satan a fost adusă o masă. Pe ea erau nişte hârtii. El le-a luat în mână şi a început să citească la femei multe lucruri din ele. Anumite lucruri le-am înțeles, iar altele nu. Alegeți un suflet pe săptămână, a continuat Satana, şi lucrați cu sufletul acela toată săptămâna. Vă dau trei săptămâni ca să corupeți un suflet, şi apoi îmi veți raporta mie. Nu veți duce lipsă de nimic, pentru-că aveți la dispoziția voastră bogății din abundență. **Nu uitați că un suflet pe care voi îl câştigați poate în schimb să câştige mulți alții pentru mine. Lucrați din greu şi vă voi revanşa. Dacă nu mă veți asculta, voi dezvălui lumii adevărata voastră fată. Nu uitați că voi aveți puterea să vă transformați în orice formă voiți.** Vă voi trimite tot ce doriți ca să aveți succes. Acum, mergeți şi faceți lucrarea mea, şi reîntoarceți-vă peste o lună. Vor birui pe Dumnezeu? a strigat Satana din nou, învârtindu-şi mâinile din nou, şi femeile minunate au început să se înalțe spre pământ. Am privit şi numai focul a mai rămas acolo unde fuseseră femeile. Am privit cum Satana a zis celor doi bărbați, Priviți! şi a arătat spre peretele pe care era ecranul."

Îl urăsc pe Dumnezeu' a zis el, şi acestea vor face o lucrare foarte bună pentru mine. Pe ecran am văzut căci femeile minunate erau acum în oraşe, magazine, biserici şi baruri împlinindu-şi lucrarea lor rea. Acestea erau duhuri înşelătoare, demoni eliberați din iad pe pământ, şi oamenii nu ştiau că ele erau demoni.

Puterile demonice sunt reale, am gândit. Ele sunt cu adevărat aici ca să însele pe oricine vor putea înşela. Ele înşeală, mint şi fură ca să facă un ucenic pentru Satana.

Ecranul a dispărut dintr-odată, şi eu am văzut cum Satana cu cei doi oameni ai lui au dispărut într-un nor de fum. **Atunci Iisus mi-a arătat un ceas gigantic, care se întindea peste toată lumea. L-am auzit bătând. Minutarele se apropiau de ora 12. Arăta ora 12 fără 3 minute.** Pe neobservate, minutarele se îndreptau înspre ora exactă. Pe când se mutau, ticăitul lor devenea tot mai tare şi mai tare până când s-a părut că umple tot pământul. **Dumnezeu a vorbit ca o trâmbiță, şi vocea Lui se asemăna a multor ape. Ascultați ce zice bisericilor Duhul, a zis El. Fiți gata, pentru ca în momentul în care voi nici nu vă gândiți, Eu voi veni din nou. Eu aud ceasul bătând. Este ora 12. Mirele vine după Mireasa Lui.**

Eşti tu gata pentru venirea lui Hristos, prietenul meu? Ori vei fi unul din aceia care vor zice, Nu astăzi Doamne? Vrei să-L chemi pe El şi să fi salvat? Vrei să-ți predai inima ta Lui acum? Nu uita, Iisus poate, şi te va salva de la tot răul dacă tu îl vei chema astăzi şi te

vei pocăi Roagă-te pentru familia, ta. şi pentru cei iubiți de tine ca ei să vină la Hristos înainte de a fi prea târziu. Ascultă ce zice Iisus, Eu te voi proteja de rău. Te voi păzi în toate căile tale. Voi mântui pe cei dragi ai tăi. Cheamă-Mă astăzi şi Vei trăi Cu multe lacrimi, mă rog ca voi toți care veți citi această carte să realizați adevărul înainte de a fi prea târziu. Iadul este pentru eternitate. Eu încerc cât pot mai bine să vă redau tot ce am văzut şi auzit. Eu ştiu că aceste lucruri sunt adevărate. Citind cele ce vor urma, mă rog ca voi să vă pocăiți şi să-l luați pe Iisus Hristos ca Mântuitorul vostru personal.

Am auzit pe Domnul zicând, "Este timpul să mergem; ne vom reîntoarce mâine.'

BURTA IADULUI

În noaptea următoare am mers iarăşi cu Iisus în iad. Prima dată am intrat pe o mare întindere. Cât vedeam cu ochii, peste tot se desfăşurau activități demonice. Un mare număr din aceste activități se întâmplau chiar în jurul nostru. Nu mai departe de 2-3 metri de unde stăteam noi, am observat o activitate ciudată - ciudată mai ales prin faptul că multe forme demonice şi duhuri necurate intrau şi ieşeau grăbite în acel particular loc. Scena se asemăna mai degrabă cu o scenă dintr-un film de groază. Pe o întindere cât vedeam cu ochii, erau suflete în torturi, şi diavolul şi îngerii lui erau ocupați în lucrarea lor. Semiîntunericul era străbătut de strigăte de agonie şi disperare. Iisus a zis, "Fiică, Satan este tot atât înşelător pe pământ, cât şi de torturător de suflete în iad. Multe din puterile demonice pe care le vezi aici, merg din când în când pe pământ ca să lovească, să nenorocească şi să înşele. "**îți voi arăta lucruri care niciodată până acum nu au fost descoperite atât de detaliat. Unele din lucrurile pe care le vei vedea se vor întâmpla acum, dar altele se vor întâmpla în viitor**." Din nou am privit înainte. Pământul era de un cafeniu deschis fără viață, fără iarbă ori ceva verde. Totul era mort or pe moarte. Anumite locuri erau reci şi umede, în timp ce altele erau fierbinți şi uscate. Şi tot timpul era o duhoare putredă de came arzând sau în descompunere care se contopea cu mirosurile de rămăşițe, de gunoaie învechite şi mucegai. "Satan foloseşte multe trape şi capcane să înşele poporul lui Dumnezeu, a zis Iisus. "În decursul multelor noastre călătorii spre iad, îți voi arăta multe din înşelăciunile şi trucurile diavolului." Mersesem doar de câțiva metri când am văzut în fața noastră apărând un obiect întunecat negru lunguieț. Părea că se muta când în sus când în jos, se contracta, ori se umfla. Şi de fiecare dată când se muta elimina o duhoare cumplită - o împuțiciune mai cumplită decât obişnuitele mirosuri rele care umpleau aerul iadului. Voi încerca să explic cât mai exact posibil ceeace am văzut. Pe când obiectul acela mare suspendat, negru, lunguieț, continua să se contracte şi să se umfle şi să sufle duhori ofensive, am observat ceva ca nişte coame, întunecate la culoare, care ieşeau afară din ea, şi se înfigeau în pământ. Am realizat căci aceea era o inimă mare şi neagră, şi că erau multe intrări în ea. O presimțire de moarte a venit asupra mea. Iisus mi-a cunoscut gândurile şi mi-a zis, Nu-ți fie frică. Aceasta este inima iadului. Mai târziu vom merge şi în ea, dar acum trebuie să mergem în celulele anexe ale iadului. Celulele anexe ale iadului erau într-un cerc în burta iadului. Celulele erau de 17 mile înălțime. Am privit în sus, şi am văzut că era un şanț mare maro între celule şi fundul or burta iadului. Mi se părea că sântul era cam de şase picioare adâncime, şi mă minunam cum voi fi în stare să-l trec. Nici nu am gândit bine, că noi am şi fost sus deasupra pe o ieşitură a buzei primului şir de celule. Aceia buză era ca o legătură împrejurul celulelor şi era de asemenea ca un loc de vedere de pe care

cineva putea vedea tot centrul iadului. Iisus a zis, Aceste lucruri sunt vrednice de crezare şi reale».. **Moartea şi iadul vor fi aruncate într-o zi în iazul de foc. Până atunci, acesta este locul care ține iadul. Aceste celule vor rămâne aici, plin de suflete păcătoase, turmentate şi în chinuri.** "Eu Mi-am dat viața ca voi să nu trebuiască să veniți aici. Eu am ştiut că aceste orori erau reale, dar mila Tatălui Meu este tot la fel de reală. Dacă tu îi vei da voie, El te va ierta. cheamă-L pe El în Numele Meu astăzi."

CELULELE DIN IAD

Împreună cu Iisus, stăteam pe buza primului şir de celule. Buza era cam de un metru lățime. Am privit în sus, şi atât cât puteam vedea cu ochii de departe, erau alte buze într-un cerc mare împrejurul a ceva care apărea ca un abis gigantic. Alături de această buză, sau cărăruie, erau celule care erau săpate în pământ. Aceste celule (ca nişte celule de închisoare) erau toate în şir, separate numai de jumătate de metru distanță între ele. Iisus a zis, "Acest bloc de celule este de 17 mile înalt, începând cu fundul iadului.

În aceste celule erau multe suflete care au fost în vrăjitorie or ocult. Unii au fost vrăjitori, mediumuri, traficanți de droguri, închinători la idoli, ori oameni răi cu duhuri de ghicire. Aceste sunt sufletele care au adus cea mai mare nelegiuire împotriva lui Dumnezeu mulți dintre ei sunt aici de sute de ani. Aceştia sunt acei care nu au vrut să se pocăiască, în special acei care au înşelat pe oameni şi i-au rătăcit de la calea lui Dumnezeu. Aceste suflete au făcut o mare răutate împotriva lui Dumnezeu şi poporului Său. Răul şi păcatul a fost iubirea şi pasiunea lor. Urmându-l pe Domnul împrejurul acelei cărări, am privit jos în centrul iadului, unde era cea mai mare activitate. O lumină joasă. umplea centrul tot timpul, şi puteam distinge mişcarea multor forme. Cât cuprindeam cu ochii în fața noastră erau celule. Mă gândeam în mine că torturarea din celule desigur nu putea să fie mai oribilă decât cea din gropi. Dar de jur împrejurul nostru auzeam plânsetele şi gemetele şi țipetele condamnaților din celule. Mi s-a făcut rău. O mare amărăciune mi-a cuprins inima. Iisus mi-a zis, Nu te-am lăsat să auzi aceste strigăte până acum, fiică. Dar acum vreau să-ți arăt că Satan vine să fure, să ucidă, şi să distrugă. Aici în iad sunt diferite torturi pentru diferite suflete. **Satan administrează aceste torturi până la Ziua Judecății, când moartea şi iadul sunt aruncate în iazul de foc.** De asemenea un lac de foc trece prin iad tot timpul." Mergând dealungul acelei buze, sunetele au crescut şi mai puternic. Țipate cumplite veneau din interiorul celulelor. Mergând aproape de Iisus, El s-a oprit în fruntea celei de a treia celulă. O lumină ilumina interiorul celulei. In celulă era o femeie bătrână care stătea într-un fotoliu care se legăna; se legăna şi plângea ca şi când inima ei s-ar fi rupt. Nu ştiu de ce, dar am fost şocată să văd că această femeie era o persoană reală cu trup. Celula era complet goală cu excepția fotoliului care se legăna. Pereții celulei erau din lut deschis la culoare, construită în pământ. Uşa din față ocupa întreaga față a celulei. Era făcută din metal negru, avea bare de metal şi un lacăt deasupra. Barele erau la distanță unele de altele, aşa că Iisus şi eu am avut o vedere totală asupra întregei celule. Culoarea femeii era cenuşie - carne amestecată cu o culoare verzuie. Ea se legăna înainte şi înapoi. Cum se legăna, lacrimile se rostogoleau pe obrajii ei. Am ştiut din agonia din expresia ei că era în mare durere şi că suferea în urma unei torturi invizibile. Mă miram care o fi fost vina ei ca să fie încarcerată aici. **Dintr-odată, chiar în fața ochilor mei, femeia a început să-şi schimbe înfățişarea prima dată într-un bărbat foarte bătrân, apoi într-o femeie tânără, pe urmă într-o**

femeie de vârstă mijlocie, şi apoi din nou în femeia bătrână care am văzut-o prima dată. Şocată, am văzut cum ea trecea prin aceste forme, una după alta. Când L-a văzut pe Iisus, ea a strigat, Doamne, ai milă de mine! Lasă-mă afară din acest loc de tortură. Ea s-a aplecat în față pe scaunul ei, şi se întindea spre Iisus să-L atingă, dar nu putea. Schimbările continuau. Chiar şi hainele i se schimbau, aşa că era îmbrăcată când ca un bărbat, când ca o fată tânără, apoi ca o femeie tânără, şi apoi iar ca o bătrână. Toate aceste schimbări aveau loc numai în câteva minute. L-am întrebat pe Iisus, De ce Doamne?" Din nou ea a strigat, O, Doamne, lasă-mă acum afară de aici, înainte ca ei să se întoarcă." Acum stătea în fața celulei, cu mâinile încleştate puternic de bare. A zis, "Ştiu Doamne că dragostea Ta este reală. Ştiu că dragostea Ta este adevărată. Lasă-mă afară!" Pe când femeia zbiera în teroare, am văzut că ceva începea să rupă carnea de pe trupul ei. Ea nu este ceeace pare a fi," a zis Domnul. Femeia s-a aşezat din nou în fotoliu, si a început să se legene Dar acum doar un schelete stătea în fotoliu - un schelete cu un abur cenuşiu înăuntru. Acolo unde era trup îmbrăcat doar cu câteva minute înainte, acum erau oase negrite şi arse, şi orbite goale în locul ochilor. Sufletul femeii gemea şi striga la Iisus în pocăință. Dar lacrimile ei erau prea târziu. "Pe pământ," a zis Iisus, "această femeie a fost o vrăjitoare şi o închinătoare a Satanei. Nu numai că ea a practicat vrăjitoria, dar a învățat vrăjitoria şi pe alții. Din copilăria ei, familia ei se ocupa cu artele negre. Ei au iubit mai mult întunericul decât lumina. "De nenumărate ori am chemat-o la pocăință. Ea Mă batjocorea zicând, Mă bucur să-l slujesc pe Satan. ÎI voi sluji doar pe el. Ea a respins adevărul, şi nu voia să se pocăiască de răul ei. Ea a abătut mulți din poporul Meu de la Domnul, unii din ei sunt în iad cu ea astăzi. Dacă ea s-ar fi pocăit, Eu aş fi mântuit-o pe ea şi mulți din familia ei, dar ea nu a voit să asculte. "Satan a înşelat această femeie făcând-o să creadă că ea va primi o împărăție a ei personală ca răsplată a serviciului ei pentru el. El i-a spus că ea nu va muri niciodată, dar că va avea o viață împreună cu el pe veşnicie. Ea a murit slăvindu-l pe Satan şi a venit aici şi l-a întrebat de împărăția ei. Satan, Tatăl Minciunilor, i-a râs în față şi i-a zis, Tu credeai că îmi voi împărți împărăția cu tine? Aceasta este împărăția ta.' Şi a încuiat-o în această celulă şi o torturează zi şi noapte."

Pe pământ," a zis Iisus, "această femeie a învățat multe vrăjitoare, atât vrăjitoare albe cât şi vrăjitoare negre, ca să-şi facă magiile lor. Una din trucurile ei magice era să se schimbe dintr-o femeie tânără într-o femeie de vârstă mijlocie, apoi într-o femeie bătrână - chiar într-un bărbat bătrân. Era amuzant în acele zile ca să se transforme şi să înspăimânte vrăjitoarele mai mici cu magia ei. Dar acum ea suferă durerile iadului, şi carnea ei este ruptă de pe ea la fiecare transformare. Acum nu se mai poate controla, ci se schimbă încontinuu, dar adevărata ei formă este ceața aceasta cenuşie din interiorul scheletului ei."

Satan o foloseşte pentru scopurile lui rele şi îşi bate joc de ea. Deseori este adusă în fața lui ca să o tortureze pentru plăcerea lui. Am chemat-o de multe ori, si aşi fi mântuit-o; dar ea nu Mă voia pe Mine. Acum ea cerşeşte îndurare şi iertare, dar este prea târziu. Ea este acum pierdută, fără nici o speranță." Am privit la această femeie pierdută pe vecie, în suferință şi durere, şi cu toate că ea a fost o femeie rea, inima mea era ruptă de milă. "Doamne, ce cumplit!" am zis în lacrimi. Chiar atunci, că şi când Iisus nu ar fi fost de față, un demon maron murdar, cu aripi rupte de mărimea şi forma unui urs mare, a venit în

fruntea celulei ei şi a deschis-o cu nişte chei. Făcea gălăgie mare, parcă într-adins ca să o sperie. Femeia zbiera în anticipată teroare pe când el o ataca şi o trăgea afară din celulă.

Iisus a zis, "Acest demon o torturează deseori." Am privit cum ea era cărată afară din celulă şi dusă undeva. "Dragă Doamne," am întrebat, "nu putem face nimic pentru ea?" Simțeam atâta milă pentru ea.

Este prea târziu!" a răspuns Iisus. "Este prea târziu."

ORORILE IADULUI

Am înțeles de ce oamenii din aceste celule din burta iadului erau diferiți de aceia din alte locuri de tortură. Totuşi erau multe pe care nu le-am înțeles. Eu simplu doar ascultam la Iisus şi înregistram toate ce am auzit şi am văzut pentru gloria lui Dumnezeu. Cât de departe puteam vedea, celulele păreau un cerc nesfârşit. În fiecare celulă se afla un singur suflet. Gemete, văitături, oftaturi şi plânsete veneau din celulele pe lângă care treceam.

Nu am mers prea departe, când Iisus s-a oprit în fruntea altei celule. Pe când priveam, a apărut o lumină. (Iisus a făcut lumina). Eu stăteam, şi priveam la sufletul care ştiam că era în mare teroare. Era o altă femeie, şi ea avea o culoare vânăt cenuşie. Carnea ei era moartă, şi părțile care erau putrede cădeau de pe oase. Oasele ei erau arse până la negriciune, şi avea pe ea doar bucăți şi bucățele de zdrențe. Viermi se cățărau pe dinăuntru şi pe dinafară cărnii şi oaselor ei. Un miros cumplit umplea celula. Ca şi femeia dinaintea ei, şi ea stătea pe un fotoliu care se legăna. Ea ținea în brațe o păpuşă de cârpe. Cum se legăna, ea plângea şi strângea păpuşa de zdrențe la pieptul ei. Suspine adânci îi scuturau trupul, şi plânsete văitătoare veneau din celula ei. Iisus mi-a zis. "Şi ea a fost o servantă a Satanei. Ea şi-a vândut lui sufletul, şi cât a fost pe pământ, a practicat fiecare fel de rău. Vrăjitoria este reală, a zis Iisus. "Această femeie a învățat şi practicat vrăjitoria şi a întors pe mulți pe calea păcatului. Acei care au fost învățători ai vrăjitoriei au primit o atenție specială şi au avut o mai mare putere de la Satan decât acei care doar au practicat-o simplu. Ea a fost o ghicitoare, o astrologistă, şi un medium pentru stăpânul ei. Ea a câştigat mare favoare cu Satana pentru toate relele care le-a comis. Ea cunoştea cum să folosească puterile întunericului pentru ea însăşi şi pentru Satan. Ea mergea la serviciile de închinare ale diavolului şi îl slăvea pe Satan. Ea a fost o femeie plină de putere pentru el. Mă întrebam câte suflete o fi înşelat ea pentru Satana. Am privit la această găoace osoasă a sufletului, plângând deasupra unei păpuşi de zdrențe doar câteva cârpe murdare, întristarea mi-a umplut inima, şi lacrimile îmi umpleau ochii. Ea ținea strâns păpuşa de cârpe ca şi când ea ar fi putut să o ajute, ori poate ea o putea ajuta. Mirosul de moarte umplea locul. Atunci am văzut cum şi ea a început să se schimbe ca şi cealaltă femeie. Prima dată s-a schimbat într-o femeie bătrână de prin anii 1930 pe urmă într-o femeie tânără de azi. Una după alta, ea îşi făcea fantastica transformare chiar în fata ochilor noştri. "Această femeie," a zis Iisus, "a fost o predicatoare a Satanei. La fel cum Evanghelia adevărată este predicată de un predicator real, tot la fel Satan îşi are predicatorii lui falşi. Ea a avut cea mai puternică putere satanică, cea care se obține numai în schimbul vânzării sufletului ei.

Darurile rele ale Satanei sunt exact ca partea cealaltă a monedei a darurilor spirituale pe care Iisus le împarte la credincioşi. Aceasta este puterea întunericului."

Aceşti lucrători ai Satanei lucrează în ocultism, în magazinele de vrăjitorie, ghicitori în palmă şi în multe alte căi. Un medium al Satanei este un lucrător satanic puternic. Aceşti individuali sunt înşelați până la capăt şi sunt vânduți total Satanei. Unii lucrători ai întunericului nu pot vorbi direct cu Satana până când nu au un medium care să vorbească pentru ei. Ei aduc sacrificii umane şi animale diavolului. Mulți oameni îşi vând sufletul lor Satanei. Ei preferă să-l slujească pe el în locul Meu. Alegerea lor este moarte atâta timp cât ei nu se pocăiesc de păcatele lor şi nu Mă cheamă pe Mine. Eu sunt credincios, şi îi voi salva din păcatele lor. Unii îşi vând sufletul Satanei gândind că ei vor trăi pe veşnicie. Dar ei vor muri de o moarte înfricoşătoare. **Satana încă crede că el poate să-L răstoarne pe Dumnezeu şi strică planurile lui Dumnezeu, dar el a fost învins la Cruce. Eu am luat cheile de la Satana, şi Eu am toată puterea în cer şi pe pământ.** După ce această femeie a murit, ea a mers direct în iad. Demonii au adus-o la Satana, unde furioasă l-a întrebat de ce demonii au putere asupra ei, pentru că pe pământ ea credea ca ea îi controla pe ei. Acolo ei o lăsau pe ea să comande. De asemenea ea l-a întrebat pe Satan de împărăția promisă ei. Satana continua să o mintă chiar după moartea ei de pe pământ. El i-a zis că o va readuce la viață şi o va folosi în practicile ei din nou. Prin înşelăciune ea îi adusese multe suflete, aşa că minciunile răsunau destul de plauzibile. În sfârşit, Satana a râs şi şi-a bătut joc de ea. El i-a zis, Te-am înşelat şi te-am folosit în toți anii aceia. Nu-ți voi da niciodată împărăția mea. Diavolul şi-a rotit mâinile în fața ei, şi se părea că toată carnea ei se rupe de pe oase. Ea a zbierat de durere în timp ce o carte mare şi neagră a fost adus Satanei. El a deschis-o şi a tras cu degetul în jos pe pagini, până a găsit numele ei. 'O, da, a zis Satan, 'tu m-ai servit bine pe pământ. Mi-ai adus mai mult de 500 de suflete.' Apoi el a mințit-o zicându-i, 'Pedeapsa ta nu va fi atât de rea ca a celorlalți. A scos un râs drăcesc ca un cotcodăcit. Satan şi-a întins degetul la femeie, şi un vânt puternic a umplut locul. Din el a ieşit un sunet ca pârâitul unui trăsnet. 'Ha ha,' a zis diavolul, 'ia-ți împărăția dacă poți.' Pe urmă o forță nevăzută a trântit-o la pământ. Tu mă vei servi pe mine şi aici,' a râs Satana pe când ea încerca să se ridice. Femeia zbiera în durere în timp ce carnea ei continua să fie smulsă de pe oase de către demoni. Ea a fost târâtă înapoi la cuşca ei. Ea şi-a adus aminte de promisiunile Satanei. El i-a spus că va avea putere. El i-a spus că ea nu va muri niciodată, i-a spus că el are toată puterea asupra morții şi vieții, şi ea l-a crezut, i s-a spus că Satan poate să stopeze orice ar fi putut să o omoare. Satan i-a spus multe minciuni şi i-a promis multe lucruri. Iisus a zis, "**Eu am venit să mântuiesc toți oamenii. Eu doresc ca toți cei pierduți să se pocăiască şi să cheme numele Meu. Nu este voia Mea ca cineva să piară, ci toți să aibă viața veşnică. Din păcate, cei mai mulți nu se pocăiesc de păcatele lor înainte de moarte, şi ei merg în iad. Dar calea către cer este aceeaşi pentru toți oamenii. Tu trebuie să fii născut din nou ca să intri în împărăția lui Dumnezeu. Tu trebuie să vii înaintea Tatălui în Numele Meu şi să te pocăieşti de păcatele tale. Trebuie să-ți predai sincer inima ta lui Dumnezeu şi să-L serveşti pe El. 'Fiică,' a continuat Isus**, "ceeace îți voi revela este şi mai oribil. Ştiu că te va îndurera. De asemeni vreau ca lumea să audă şi să afle ceeace Duhul zice bisericilor. "În aceste celule, atât de departe cât poți vedea cu ochii, sunt suflete în chinuri şi torturi. De câte ori celulele sunt pline, iadul se lărgeşte ca să primească mai multe suflete. **Tu ai toate**

simțurile tale în iad. Şi dacă tu ai fost orb pe pământ, vei fi orb şi în iad. Dacă ai avut numai un braț pe pământ, vei avea numai un braț în iad."

Trebuie să vă spun să vă POCĂIȚI, pentru că iadul este un loc teribil, un loc înfricoşător, un loc de tristețe cumplită, şi de plânsete eterne de regrete. Ascultă, te rog să mă crezi ceeace îți spun, pentru că este adevărat. Aceasta a fost atât de greu pentru mine, că am fost bolnavă de multe ori în timpul pregătirii acestui raport.

Am văzut lucruri în iad care sunt prea oribile să poată fi spuse. Mult mai cumplite decât bocetul torturilor, putoarea cărnii putrede, şi îngrozitoarele focuri din iad cu gropile lui adânci. Am văzut de asemenea lucruri pe care Dumnezeu nu mi-a permis să le scriu. **Când tu mori pe pământ, dacă eşti născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu, sufletul tău merge în cer. Dacă eşti păcătos când mori, tu vei merge imediat în iadul încins. Demoni cu lanțuri puternice vor trage sufletul tău prin porțile iadului, unde vei fi aruncat în gropi şi torturat**. Cu timpul vei fi dus înaintea Satanei. Tu şti şi simți toate lucrurile care ți se întâmplă în iad. Iisus mi-a spus că în iad este un loc numit 'centrul petrecerii.' Sufletele închise în gropi nu au acces acolo. El mi-a spus de asemenea, căci cu toate că torturile sunt diferite pentru diferite suflete, toate sunt arse cu foc. Centrul petrecerii are forma unei arene de circ. Mai multe persoane care trebuie să fie obiectul distracției, sunt aduse în centrul petrecerii din mijlocul arenei. Aceştia sunt oameni care conştient au servit pe Satan pe pământ. Ei sunt aceia, care cu voința lor liberă, au ales să-l urmeze pe Satan în locul lui Dumnezeu, împrejurul marginilor arenei erau alte suflete, cu excepția celor din gropi.

Cei din mijlocul arenei fuseseră conducători în ocultism înainte de moartea lor. Ei erau mediumuri, ghicitori, cititori în stele, cititori ai minții prin telepatie, vrăjitoare şi vrăjitori toți cei care conştient au ales să-l servească pe Satan. Când au trăit pe pământ, ei au înşelat şi au cauzat pe mulți să urmeze pe Satan şi păcatul. Cei care au fost înşelați şi care au fost împinşi să cadă în păcate, au venit şi au torturat pe înşelătorii lor. Unul câte unul, li s-a permis să îi tortureze într-o astfel de tortură, oasele lor au fost rupte şi îngropate diferite părți ale iadului. Sufletul a fost literalmente dezbinat şi dezmembrat, şi părțile lui au fost împrăştiate dealungul iadului ca într-o întrecere de vânătoare demonică. Sufletele mutilate şi dezmembrate sufereau o durere de nedescris. Acei din afara arenei puteau arunca cu pietre în cei care erau în arenă. **Era permisă orice metodă imaginabilă. Sufletele torturate strigau după moarte, dar aceasta era moartea veşnică.** Satan, era cel care dădea ordine ca să ia loc toate acestea. Acesta este centrul petrecerii lui. **Iisus a zis, 'Eu am luat cheile locuinței morților de la Satan cu mulți ani în urmă.** (După răstignirea pe cruce) **Am venit şi am deschis aceste celule şi am lăsat poporul Meu afară. Pentru că în timpul Vechiului Testament înainte de a-mi da Eu viața pe cruce, locuința morților era situată aproape de iad. Aceste celule erau odată în locuința morților; acum Satan le foloseşte pentru scopurile lui drăceşti şi cu mult mai mult**". (Vezi „Coborârea lui Hristos în Iad": http://www.scribd.com/doc/1387769/Evanghelii-apocrife-Evanghelia-lui-Nicodim-Amintiri-despre-Domnul-nostru-Isus-Cristos-compuse-sub-Poniu-Pilat , n.r.) O cititorule, vrei să te pocăieşti de păcatele tale înainte ca să fie pentru veşnicie prea târziu? Pentru că toți vor veni înaintea Mea la judecată. **Paradisul din locuința morților a fost mutat din poziția lui de lângă iad când Eu am murit şi am**

înviat prin puterea lui Dumnezeu, Tatăl Meu. Din nou, îți spun că aceste celule care sunt de 17 mile înălțime, servesc ca închisoare pentru cei ce odată au fost lucrători ai întunericului pentru Satana, acei care au luat parte la orice păcat care are de a face cu puterile demonice, cu ocultismul şi care i s-au închinat Satanei.

Iisus a zis, "Vino, vreau să-ți arăt ceva."

Deodată ne-am aflat la o jumătate de milă în aer, în mijlocul burții iadului, şi în centrul blocului de 17 mile înălțime de celule. Simțeai parcă ai fi fost într-o fântână unde nu vedeai nici deasupra nici dedesubt din cauza întunericului. O lumină gălbuie a început să umple locul acela. Mă țineam strâns de mâna lui Iisus. Doamne dragă, am întrebat, "de ce suntem noi aici?" Dintr-o dată a venit un vânt cu forța unui uragan şi cu un sunet şuierător. Valuri puternice de foc au început să se ridice pe marginea pereților celulelor, arzând totul în calea lor. Flăcările ajungeau în fiecare celulă şi produceau strigăte de durere şi nefericire de toată mila. Cu toate că Iisus şi cu mine nu eram atinşi de flăcări, frica s-a înălțat în inima mea când am văzut sufletele pierdute alergând spre spatele celulelor mici, încercând să găsească o ascunzătoare. În stânga noastră am auzit un sunet drăcesc. M-am uitat, şi Satan stătea cu spatele la noi, totul în flăcări. Dar el nu era ars mai degrabă, el era cauza focului. Acum el stătea cuprins de foc, bucurându-se de strigătele acestor suflete sărace pierdute. Când Satan îşi mişca brațele, mingi puternice de foc țâşneau din el. Urlete zguduitoare şi plânsete puternice de durere veneau din celule. **Sufletele dinlăuntru erau arse de vii de focul acesta care era mai fierbinte decât lacul de foc şi totuşi nu puteau muri.** Demonii şi ei, se asociau râsului când Satan mergea din celulă în celulă şi tortura pe cei pierduți. Iisus a zis, 'Satan se hrăneşte cu răul. El se înalță în durere şi suferință şi capătă putere din ea." Am privit la Satan cum o flacără galben roşiatică cu marginile maronii s-au înfăşurat în jurul lui. Un vânt rapid şi sălbatic a umflat hainele lui, care nici nu ardeau. Mirosul de came arsă umplea aerul, şi eu am realizat din nou că ororile iadului sunt reale. Satan umbla printre flăcări, şi ele nu-l puteau arde. Cu toate că-i vedeam doar spatele, îi puteam auzi râsul său drăcesc pretutindeni. Am privit cum Satan cobora într-un nor de fum, trăgând şuvoiul de foc după el spre vârful burții iadului. Am ascultat când el s-a întors şi cu o voce puternică a anunțat că dacă aceste suflete nu i se închină lui, le va da şi lor un schimb în "centrul petrecerii". "Nu, te rugăm, Satan, noi ne vom închina," au strigat ei în unison şi au început să se aplece în închinăciune către diavol. Şi cu cât ei i se închinau, cu atât mai mare era setea lui de adorație. Tot mai puternic răsunau sunetele slavei lor, până când cărămizile acoperişului iadului au sunat de vibrație. Iisus a zis, "Toți aceştia care ocupă celulele iadului au auzit Evanghelia adevărată când ei au fost vii pe pământ. Mântuirea Mea li s-a oferit de multe ori. De multe ori Duhul Meu i-a atras, dar ei nu au vrut să audă ori să vină la Mine ca să fie mântuiți." Pe când Iisus îmi spunea acestea, Satan zicea supuşilor lui, "Ha -ha, aceasta este împărăția voastră - singura împărăție pe care vreodată o s-o aveți, împărăția mea acoperă tot pământul şi lumea de dedesubt. L-am auzit strigând, "Aceasta este viața voastră pentru veşnicie." În timp ce plânsete de regret se auzeau din celulele aprinse. Iisus a zis, "Mântuirea Mea este fără plată. Oricine vrea, să vină şi să se mântuiască din acest loc de pedeapsă. Eu nu-i voi scoate afară. Dacă tu ai fost o vrăjitoare sau vrăjitor, chiar dacă ai fi făcut un pact în scris cu diavolul, puterea Mea ÎI va zdrobi şi sângele Meu te va mântui. Eu voi lua blestemul drăcesc din viața ta şi te voi răscumpăra de la iad. Dă-mi inima ta ca să te deslănțuiesc şi să te eliberez."

INIMA IADULUI

În timpul nopții mergeam cu Iisus in iad. În timpul zilei, iadul era în fața ochilor mei. Am încercat să spun şi altora despre ceeace vedeam eu, dar ei nu mă credeau. Mă simțeam foarte singură, şi numai cu harul lui Dumnezeu am putut merge mai departe. Toată gloria aparține Domnului Iisus Hristos. Noaptea următoare am mers din nou cu Iisus in iad. Noi mergeam pe marginea burții iadului. Am recunoscut anumite părți din ceeace văzusem înainte. Aceeaşi putreziciune a cărnii, aceiaşi duhoare drăcească, aceeaşi stricăciune, şi aer fierbinte era pretutindeni. Eram deja foarte obosită. Iisus a cunoscut gândurile mele şi a zis, "Eu niciodată nu te voi părăsi ori lăsa. Ştiu că eşti obosită, dar Eu te voi întări. Atingerea lui Iisus m-a întărit, şi am pornit înainte. În fața noastră am văzut un obiect mare şi negru, aproape tot la fel de mare ca o minge de fotbal care se părea că se mişca în sus şi în jos. Mi-am amintit că mi s-a spus că aceasta era 'inima iadului. Ieşind afară din această inimă neagră erau ceeace păreau nişte brațe şi coarne mari. Ele ieşeau în afară din ea şi ieşeau afară din iad în pământ şi deasupra pământului. Mă întrebam dacă aceste coarne erau acelea despre care Biblia vorbeşte. De jur împrejurul inimii, pământul era uscat şi maroniu. Cam 30 de picioare în toate direcțiile, pământul era ars şi uscat de o culoare maro ca rugina. Inima era de negrul cel mai negru, dar încă o altă culoare ca solzii pielii de şarpe era intercalată printre negru. O duhoare înfiorătoare se ridica la fiecare bătaie a inimii. Se mişca ca o inimă adevărată şi bătea în sus şi în jos. Un câmp de forță drăcească o înconjura. **În mare mirare am privit la aceasta inimă drăcească şi mă gândeam care să fi fost scopul ei. Iisus a zis, 'Aceste ramuri, care arată ca arterele unei inimi, sunt canale care merg prin pământ şi scuipă afară răul. Acestea sunt coarnele pe care Daniei le-a văzut, şi ele reprezintă împărățiile rele de pe pământ. Unele au fost, unele vor fi, şi unele sunt acum. Împărății rele se vor ridica, şi Anticristul va domni asupra multor popoare, locuri si lucruri. Dacă va fi posibil, chiar cei aleşi să fie înşelați de el. Mulți se vor lepăda şi se vor închina Fiarei şi chipului ei.** "Afară din aceste ramuri şi coarne principale, vor creşte alte ramuri mai mici. Prin acestea vor veni demoni, duhuri rele şi tot felul de forte drăceşti. Ele vor fi răspândite pe pământ şi instruite de Satan să facă multe lucrări diavoleşti. Aceste împărății şi forte drăceşti vor asculta de fiară, şi mulți îl vor urma în distrugere. Aici în inima iadului toate aceste lucruri încep.

Acestea sunt cuvintele pe care Iisus mi le-a spus. El mi-a spus să le scriu într-o carte şi să le spun lumii. Cuvintele acestea sunt adevărate. Aceste descoperiri mi s-au dat de către Domnul Iisus Hristos ca noi **toți** să cunoaştem şi să înțelegem lucrăturile Satanei şi schemele drăceşti pe care el le plănuieşte pentru viitor. Iisus a zis, "Urmează-mă.' Noi am urcat un rând de scări înspre inimă, şi o uşă s-a deschis înaintea noastră. În inimă era o întunecime totală. Am auzit plânsete, şi era o duhoare atât de cumplită că abia puteam respira. Singurul lucru pe care putem să-l văd prin întuneric era Iisus. Am păşit foarte aproape de El. Şi atunci, dintr-odată, Iisus a dispărut! Imposibilul s-a întâmplat. Eu eram singură in inima iadului. Oroarea m-a apucat pe de-a întregul. Frica mi-a cuprins sufletul, şi moartea m-a apucat în ghearele ei. Am strigat după Iisus, 'Unde eşti?' mă văităm, 'Trebuie să ies afară de aici!"

Am început să fug în întunerec. Atingând pereții, se părea că ei răsuflă, mişcându-se în direcția opusă mâinilor mele. Şi dintr-odată nu am mai fost singură. Am auzit râsul a doi demoni, înconjurați de o lumină mică galbenă, au venit şi m-au apucat de amândouă mâinile. Rapid au prins nişte lanțuri de mâinile mele şi au început să mă tragă în jos în adâncul inimii. Am strigat după Iisus, dar nu a fost nici un răspuns. Am plâns şi m-am luptat cu toată forța, dar ei mă trăgeau ca şi când nu m-aş fi împotrivit cu nimic. Cu cât mergeam mai adânc în inimă, simțeam o durere oribilă ca şi când o anumită forță s-ar fi frecat de trupul meu. Se părea că carnea de pe mine se rupea toată. Am zbierat de durere. Captivatorii mei mă trăgeau la o celulă şi m-au aruncat înăuntru. Când ei au încuiat uşa, am plâns şi mai tare. Ei au râs batjocoritor şi au zis, Nu-ți ajută la nimic ca să plângi. Când îți va veni timpul, vei fi dusă înaintea stăpânului nostru. El te va tortura pentru plăcerea lui. Trupul meu a fost îmbibat cu duhoarea de moarte a inimii. "De ce sunt aici? Ce s-a întâmplat? Mi-am pierdut mințile? Lăsați-mă afară! Lăsați-mă afară!' am strigat fără nici un rezultat. După un timp, am început să simt capătul celulei în care eram. Era rotund şi moale ca şi ceva viu, şi a început să se mişte. O Doamne, am strigat. Ce se întâmplă? Iisuse, unde eşti?' Dar îmi auzeam doar ecoul vocii mele ca răspuns. Frica cea mai cumplită frică mi-a cuprins sufletul. Pentru prima dată de când Iisus a plecat am început să realizez că sunt pierdută fără nici o nădejde. Am gemut şi L-am chemat pe Iisus de nenumărate ori. Atunci am auzit o voce în întunerec zicând, Nu-ți va face nici un bine să-L strigi pe Iisus. El nu este aici. O luminiță mică a început să umple celula. Pentru prima dată am putut vedea alte celule, celule ca ale mele, îngropate în peretele inimii. Un fel de păienjeniş era în fața noastră, şi înăuntrul fiecărei celule se prelingea un fel de substanță noroioasă şi lipicioasă. O voce a unei femei din celula alăturată mi-a zis, "Tu eşti pierdută în locul acesta de tortură. Nu mai este nici o cale afară de aici." Puteam să o văd foarte puțin în vaga lumină. Ea era trează la fel ca mine, dar ocupanții celorlalte celule păreau a dormi sau a fi în transă. "Nici o speranță," a strigat ea, "nici o speranță!" Un simțământ de singurătate intensă şi disperare fără margini a căzut peste mine. Cuvintele femeii nu mi-au ajutat deloc. Ea a zis, "Aceasta este inima iadului. Aici noi suntem torturați, dar torturile noastre nu sunt chiar atât de cumplite ca în celelalte părți ale iadului." Mai târziu mi-am dat seama că ea m-a mințit zicând că acolo nu era aşa mare tortură ca în alte părți ale iadului. Câteodată, a continuat ea, "noi suntem duşi în fata Satanei şi el ne torturează pentru plăcerea lui. Satan se hrăneşte cu durerea noastră şi devine mai puternic prin strigătele noastre de disperare şi părere de rău. Păcatele noastre sunt tot timpul în fața noastră. Noi ştim că suntem fără Dumnezeu. Noi ştim de asemenea că odată noi L-am cunoscut pe Domnul Iisus dar L-am refuzat şi ne-am îndepărtat de Dumnezeu. Noi am făcut tot ceeace ne-a plăcut, înainte de a veni aici eu am fost o prostituată. Am luat bărbați şi femei pentru banii lor şi ceeace făceam am numit dragoste. Eu am distrus multe case. În aceste celule sunt mulți homosexuali, lesbiene şi curvari. Am plâns în întunerec, "Eu nu trebuie să fiu aici. Eu sunt mântuită. Eu aparțin lui Dumnezeu. De ce sunt aici?" Dar nu era nici un răspuns. Atunci demonii au venit înapoi şi au deschis uşa celulei mele. Unul m-a tras, în timp ce celălalt mă împingea dealungul cărării colțuroase. Atingerea demonilor era ca atingerea flăcărilor pe carnea mea.

Totul mă durea.

'O Iisuse, unde eşti? Te rog ajută-mă, Iisuse! am strigat plângând. Un foc şuierător a țâşnit în fața mea, dar s-a oprit înainte de a mă atinge. Acum mi se părea că carnea era

ruptă de pe trupul meu. Durerea cea mai excruciantă care puteam să mi-o imaginez m-a învăluit. Sufeream dincolo de orice imaginație. Ceva invizibil a început să sfâşie trupul meu, în timp ce duhuri necurate sub formă de lilieci mă muşcau peste tot. 'Dragă Doamne Iisuse, am strigat, Unde eşti? Oh, te rog, lasă-mă afară!" Am fost împinsă şi trasă până am ajuns la un loc larg deschis în inima iadului, unde am fost aruncată asupra unui fel de altar murdar Deasupra altarului era o carte mare deschisă. Am auzit un râs drăcesc şi mi-am dat seama că stăteam în murdărie înaintea Satanei. Satana a zis, În sfârşit te am!" M-am retras în oroare dar în curând am realizat că el nu privea la mine, ci la cineva în fața mea. Satan a zis, "Ha, ha, în sfârşit am plăcerea să te distrug de pe pământ. Lasă-mă să văd care va fi pedeapsa ta. A deschis cartea şi se plimba cu degetul în josul paginilor. Numele sufletului a fost chemat, împreună cu metoda de pedeapsă. Dragă Doamne, am strigat, pot toate acestea să fie reale? Eu eram următoarea, şi demonii m-au împins pe platformă, şi mă forțau să mă închin Satanei, Acelaşi râs drăcesc a răsunat din el. "Am aşteptat după tine multă vreme, şi în sfârşit te am! a strigat el cu o plăcere diabolică. Ai încercat să scapi, dar acum eşti a mea. O frică cum niciodată nu am mai simțit în viata mea a venit asupra mea. Carnea de pe mine a început iarăşi să fie ruptă, şi un lanț puternic a fost înfăşurat în jurul trupului meu. Am privit în jos la mine în timp ce lanțul a fost pus peste mine. Arătam la fel ca toți ceilalți. Eram un schelet plin de oase omeneşti moarte. Viermi se cățărau în interiorul meu, şi un foc a început la picioarele mele şi m-a învăluit în flăcări. Am strigat din nou, 'O Doamne Iisuse, ce s-a întâmplat? Unde eşti Iisuse? Satan a râs în hohote. "Nu este nici un Iisus aici, a zis el, "eu sunt regele tău acum. Vei fi cu mine pentru veşnicie. Acum eşti a mea." Am fost cuprinsă de cele mai cumplite emoții. Nu puteam să simt nici pe Dumnezeu, nici iubire, nici pace, nici căldură. Dar puteam simți, cu cele mai ascuțite simțuri, frica, ura, durere excruciantă, şi amărăciune fără măsură. Am strigat la Domnul Iisus să mă salveze, dar nu a fost nici un răspuns. Satan a zis, "Eu sunt domnul tău acum," şi ridicându-şi brațele a chemat un demon la el. Dintr-odată un duh rău şi urât a venit pe platforma unde stăteam eu şi m-a apucat. Avea un corp mare, cu o față ca de liliac, gheare în loc de mâini, şi o putoare drăcească ieşea din el. "Ce să fac cu ea, doamne Satane? a întrebat duhul rău, în timp ce un alt demon cu păr pe tot corpul şi cu o față ca a taurului sălbatec m-a apucat de asemenea. "Duceți-o în partea cea mai adâncă a inimii - locul unde ororile sunt veşnic înaintea ochilor ei. Acolo ea va învăța să mă cheme pe mine "domn." Am fost târâtă departe într-un loc întunecos, şi aruncată în ceva rece şi vâscos. Oh, cum puteam simți rece şi fierbinte în acelaşi timp? Nu ştiu. Dar focul ardea trupul meu, şi viermii se cățărau pe mine şi în mine. Gemetele disperate ale morților umpleau aerul. "O Doamne Iisuse," am plâns în disperare, "de ce sunt aici? Dragă Doamne, lasă-mă să mor." Dintr-odată, o lumină a umplut locul unde stăteam. Iisus a apărut şi m-a luat în brațele Sale, şi instantaneu am fost înapoi în 'Dragă Doamne Iisuse, unde ai fost?" am strigat, cu lacrimi şuvoaie curgând pe fața mea. Gingaş, Iisus mi-a zis, 'Fiică, iadul este real. Dar tu niciodată nu ai fi ştiut cu adevărat, până când nu ai fi experimentat singură. Acum tu ştii adevărul şi ce înseamnă cu adevărat să fi pierdut în iad. Acum tu poți spune altora despre el. Trebuia să te las să treci prin aceasta ca să fii sigură, fără nici un dubiu."

Eram atât de tristă şi obosită. Am leşinat în brațele Domnului Iisus. Şi cu toate că El m-a întărit pe întregime voiam să merg departe, departe de tot de Iisus, de familia mea, de toată lumea. În următoarele zile am fost foarte bolnavă. Sufletul meu era aşa de trist, şi

ororile iadului erau continuu înaintea ochilor mei. Au trecut multe zile înainte de a fi fost cu adevărat recuperată .

ÎNTUNERICUL DE AFARĂ

Noapte după noapte, împreună cu Iisus, am mers în iad ca să pot raporta aceste adevăruri teribile. De câte ori treceam pe lângă inimă, mergeam foarte aproape de Iisus. O frică enormă apuca sufletul meu, de fiecare dată când îmi aminteam ce s-a întâmplat acolo. Ştiam că trebuia să merg înainte ca să salvez suflete. Dar a fost doar prin mila lui Dumnezeu că am putut merge din nou acolo. Ne-am oprit în fața unui grup de demoni care scandau şi intonau slave pentru Satan. Ei păreau că se bucurau foarte mult. Iisus a zis, "Vreau să auzi ce zic ei. "Vom merge la casa aceea astăzi şi-i vom teroriza pe cei de acolo Noi vom primi mai multă putere de la domnul Satan dacă vom face totul cum trebuie," ziceau ei. "Oh, da, noi vom produce o mare durere şi boală acolo, şi multă jale la toți. Ei au început să joace şi să cânte cântecele drăceşti de slăvire a Satanei, glorificând răul.

Un demon a zis, "**Noi trebuie să fim foarte atenți la cei care cred în Iisus, pentru că ei pot să ne scoată afară. "Da," a zis un altul, în numele lui Iisus noi trebuie să o luam la goană." Atunci ultimul duh rău a zis, "Dar noi nu vom merge la cei care cunosc pe Iisus şi puterea în Numele Său." Iisus a zis, "îngerii Mei păzesc poporul Meu de aceste duhuri rele, şi lucrările lor nu propăşesc.** Eu păzesc de asemenea mulți dintre cei ne mântuiți, cu toate că ei nu ştiu. Eu am mulți îngeri la lucru care să oprească planurile necurate ale Satanei." "Sunt o mulțime de demoni în aer şi pe pământ," a zis Iisus. "Eu ți-am permis să vezi pe unii din aceşti demoni, dar pe alții nu. De aceea adevărul Evangheliei trebuie propovăduit la toată lumea. Adevărul va elibera oamenii, şi Eu îi voi proteja de rău. În numele Meu este eliberare şi libertate. **Eu am toată puterea în cer şi pământ**. Nu vă temeți de Satan, ci temeți-vă de Dumnezeu.' Cum mergeam noi prin iad, Iisus şi cu mine am ajuns la un om mare şi foarte întunecat. Era învăluit în întunerec şi avea înfățişarea unui înger. El ținea ceva în mâna stângă. Iisus a zis, **'Acesta este locui care se cheamă întunericul de afară.**" Am auzit plânsul şi scrâşnirea dinților. Nici unde înainte nu era o deznădejde atât de fără de margini ca aceea pe care am simțit-o acest loc. îngerul care stătea înaintea noastră nu avea aripi. Arăta a fi cam de 30 de picioare înălțime, şi ştia cu exactitate ceeace făcea. El avea ca un disc în mâna stângă, şi se întorcea încet cu acest disc ridicat în sus, ca şi când ar fi încercat să-l arunce. În mijlocul discului era un foc, dar pe marginea lui era întunecime îngerul ținea mâna sub disc şi se dădea mult în spate ca să-şi dea mai tare avânt.

Mă miram cine o fi fost îngerul acela şi ce voia să facă. Iisus mi-a cunoscut gândurile şi mi-a zis, "Acesta este întunericul de afară. Adu-ți aminte ce spune Cuvântul Meu, **'Copiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară: acolo va fi plânsul şi scrâşnirea dinților**

"Doamne," am zis, "vrei să zici că slujitorii Tăi sunt aici?" Da," a zis Iisus, "slujitorii care s-au întors înapoi după ce Eu i-am chemat. Slujitorii care au iubit lumea mai mult decât pe Mine şi s-au înglodat înapoi în mocirla şi plăcerile păcatului. Slujitorii care nu au dorit să ştie de adevăr şi de sfințenie. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu

fi început deloc, decât să se întoarcă înapoi după ce au început să Mă servească pe Mine." 'Crede-Mă," a zis Iisus, 'dacă tu păcătuieşti, ai un avocat la Tatăl. Dacă te pocăieşti de păcatele tale, Eu voi fi credincios şi te voi curăța de toată nelegiuirea ta. Dar dacă nu te vei pocăi, Eu voi veni în ceasul în care tu nu te gândeşti, şi tu vei fi tăiat împreună cu necredincioşii şi aruncat în întunericul din afară." Am privit cum îngerul întunecat a aruncat discul mare departe, departe, afară în întunerec. **'Cuvântul Meu însemnează exact ceeace spune: ei vor fi aruncați în întunericul de dinafară.**" Si atunci, imediat, eu şi Iisus am fost în aer urmărind discul acela prin spațiu. Am venit la partea dinafară a discului şi am privit cu atenție înăuntru. Centrul discului era plin de foc, şi oameni înotau pe dinlăuntru şi pe dinafară, pe deasupra şi pe sub valurile de flăcări. Acolo nu erau demoni or duhuri rele, numai suflete arzând în marea de foc în afară discului era cea mai neagră întunecime. Singura lumină care ilumina aerul nopții era doar cea care venea de la flăcările din disc. În aceea lumină am văzut oameni încercând să înoate la marginile discului. Unii dintre ei aproape ajungeau la margine când o forță atractivă din interiorului discului îi atrăgea înapoi în flăcări. Am privit cum formele lor se transformau în schelete cu suflete ca nişte aburi gri. Am ştiut atunci că aceasta a fost o altă parte a iadului. Şi atunci am văzut ca într-o vedenie, îngeri deschizând nişte peceți. Națiuni şi împărății păreau să fie încuiate sub ele. Cum îngerii au deschis pecețile, bărbați şi femei, băieți şi fete mărşăluiau direct în flăcări. Am privit flăcările cu o fascinație bolnăvicioasă, întrebându-mă dacă ştiam vreunul dintre slujitorii Domnului care treceau prin fața mea. Nu puteam să-mi întorc capul de la vederea sufletelor mărşăluind spre foc, şi nici unul nu încerca să-i oprească. Am strigat, 'Doamne, te rog opreşte-i înainte de a ajunge la foc'. Dar Iisus a răspuns, 'Cel ce are urechi de auzit să audă. Cel ce are ochi să vadă. **Fiica mea, strigă împotriva păcatului şi împotriva răului. Spune slujitorilor Mei să fie credincioşi şi să cheme Numele Domnului. Te-am luat în locul acesta cumplit ca să le spui despre iad.' Iisus a continuat, 'Unii nu te vor crede. Unii vor zice că Dumnezeu este prea bun ca să trimită bărbați şi femei în iad. Dar spune-le că Cuvântul Meu este adevărat. Spune-le că cei fricoşi şi necredincioşi vor avea partea lor în iazul de foc."**

COARNELE

Iisus a zis, "La noapte, copila Mea, vom merge într-o parte diferită a inimii iadului. Vreau să-ți spun despre coarne şi să-ți arăt cum vor fi ele folosite să canalizeze duhurile rele şi forțele demonice sus pe suprafața pământului.' Pe când Iisus vorbea, am început să am o vedenie cu ochii deschişi. În vedenie, am văzut o casă țărănească bătrână, moartă, de o culoare cenuşie, înconjurată cu mulți pomi morți şi cu iarbă înaltă moartă. Curtea dimprejurul casei era plină cu lucruri moarte. Nu era deloc viață acolo. Casa părea ca şi când ar fi fost aşezată pe colțuri şi parcă era căzută în centrul câmpului. Nu se mai vedeau alte clădiri. Moartea era peste tot. Ştiam că această casă veche făcea parte din iad, dar încă nu înțelegeam ceeace vedeam. înăuntru, dincolo de ferestrele întunecate, apăreau forme mari, umbre în forme omeneşti. Era ceva diavolesc în înfățişarea lor. Una dintre umbre s-a apropiat de uşa din față şi a deschis-o. Am văzut cum un om uriaş, cu o musculatură extrem de puternică, a venit la uşă şi a mers pe terasă. L-am văzut clar. Era cam la aproape doi metri înălțime, cu o construcție îndesată de aruncător de greutăți. Culoarea lui era la fel cu toate lucrurile de primprejur, gri mort. Purta doar o pereche de pantaloni bărbăteşti. Ei arătau tot aşa de gri şi morți ca şi pielea goală de pe bustul său. Pielea lui era ca solzii, şi

capul lui era foarte mare. De fapt, capul lui era atât de mare, că picioarele lui erau încovoiate de la cărarea unei greutăți atât de mari. Tălpile lui erau încopitate ca copitele de porc. Fața lui era severă şi de o răutate diavolească, şi părea să fie foarte bătrân. Ochii lui erau morți şi fata lui era foarte lată. În vedenie am văzut creatura aceasta cumplită ieşind pe terasa veche. Pământul se cutremura când el se mişca, şi nişte coarne creşteau în vârful capului său, sus, sus deasupra şi în afară vederii mele. Pe când mergea, am văzut că coarnele lui creşteau cu încetul. Şi alte coarne au început să crească din capul lui. Coarnele mai mici au răsărit din cele mai mari. Am văzut cum capul lui era ca a unei fiare, o fiară diavolească puternică, plină de distrugere. Fiecare pas pe care-l făcea zguduia pământul.

Isus a zis, 'Priveşte."

Am văzut cum coarnele îşi găseau drum în sus şi se sfârşeau în case, biserici, spitale, birouri, şi clădiri de toate felurile pe tot pământul. Coarnele au făcut mare stricăciune pe tot pământul. Am văzut fiara vorbind şi duhuri necurate erau scuipate afară pe pământ. Am văzut mulți oameni înşelați de aceste forte demonice şi căzând în cursele Satanei. Noi suntem în război - binele împotriva răului, am gândit. "Noi suntem în război," am auzit Duhul Domnului spunând, binele împotriva răului. Afară din coarne au ieşit nori negri şi au ascuns multe forme ale răului care se întâmpla pe fața pământului. Toate urâciunile pe care Dumnezeu le urăşte sunt aici. Am văzut împărății ridicându-se de pe pământ, şi milioane de oameni au început să urmeze aceste forțe diabolice. Am văzut coarnele vechi schimbate cu altele noi care au crescut în locul lor. L-am auzit pe Iisus zicând, "Aceasta începe să se întâmple acum! Aceste lucruri sunt, au fost, şi vor fi.

Oamenii vor deveni iubitori de ei înşişi în loc de Dumnezeu. Răutatea va creste fără măsură în ultimele zile. **Bărbați şi femei vor iubi casele lor, maşinile, terenurile, clădirile, afacerile, argintul şi aurul lor mai mult decât pe Mine." "POCĂIȚI-VĂ," a zis El, "pentru că Eu sunt un Dumnezeu gelos. Nimic nu puteți pune înaintea închinării Mie - nici fiii sau fiicele, nici soțiile sau soții**.

Pentru că Dumnezeu este Duh, şi Lui trebuie să I se închine în Duh şi adevăr." Am privit cum coarnele se mişcau pe suprafața pământului, ridicându-se până sus spre ceruri. Noi împărății s-au ridicat, şi a fost război şi distrugere pe pământ. Cei care s-au închinat Fiarei erau mulți. Fiara diabolică cu coarne se plimba când într-o parte când într-alta ca şi când ar fi gândit la ceva, şi pământul se cutremura sub greutatea ei. După câteva minute s-a întors la casa veche. S-au ridicat nori întunecați, şi erau mulți morți în lume. **Am văzut lumea în mijlocul marelui necaz, şi am început să mă rog din toată inima mea. O Doamne, ajută-ne, am strigat.** Atunci două fiare mari în formă de duh s-au ridicat pe pământ şi au început să facă război una cu alta. Ştiam că ele veneau din iad. O mare de oameni stăteau şi priveau la lupta dintre aceşti doi demoni. Atunci am văzut că ceva s-a ridicat din pământ între ele. Ele au oprit lupta şi stăteau fiecare de câte o parte a unui vas mare. Amândouă fiarele încercau să distrugă vasul de mare, dar nu puteau. L-au împins jos sub pământ, şi l-au îngropat între ei doi. S-au aşezat din nou față în față, gata să-şi termine lupta.

Am auzit o voce zicând, "Priveşte." Pe când priveam, o lumină a apărut pe pământ unde vasul fusese îngropat. Vasul a reapărut la suprafață şi a devenit un disc foarte mare. Cele două fiare au început să ia alte forme şi au devenit mari şi negre. O uşă din fața discului s-a deschis şi o rază puternică de lumină a descoperit un rând de scări. Scările mergeau jos, jos în pământ, şi am auzit o voce zicând, "În iad!" În aer era un simțământ foarte diabolic, şi eu m-am simțit pierdută şi paralizată privind. Din disc venea afară o forță paralizantă, şi eu nu aveam unde fugi. Mă simțeam în capcană, cu toate că eram în Duhul. Aproape imediat, Iisus m-a ridicat tot mai sus şi acum priveam la vedenie uitându-mă în jos. Dar acum scările au devenit un escalator, care se muta de sus în jos din inima pământului.

Când eram lângă Iisus, m-am simțit sigură şi protejată. Va ieşi afară din Iad," am auzit o voce zicând. Iisus a zis, 'Aceasta va fi. Aceasta va veni. Scrie ca toți să ştie. În vedenia mea escalatorul aducea sus forțe demonice şi duhuri necurate. Cele două fiare stăteau fiecare în câte o parte a vasului, şi le-am văzut cum au început să se schimbe iarăşi. Am auzit un zgomot ca un mare uruit - sunetul motoarelor mergând la o mare viteză. Capetele fiarelor au devenit mari, şi o lumină a început să umple capul lor. Am văzut cele două fiare şi vasul cum s-au unit împreună. Multe suflete, ca şi când ar fi umblat prin somn, mergeau în marş în una din aceste fiare. Am privit ore întregi această scenă repulsivă, până când una dintre fiare a fost plină cu persoane. Am ascultat, şi din prima fiară a ieşit un uruit ca şi când un avion ar fi fost gata să-şi ia zborul. Fiara şi-a căpătat puterea de la vas. Când a început să zboare avea din nou forma unui om. Când zbura, capul lui părea plin de lumini, şi din el emana o mare forță. Dispărând în văzduh, capul lui s-a transformat în vas din nou. Pe când mă uitam la a doua fiară cum se umplea cu oameni, încă mai auzeam zgomotul primei fiare. Când ea a fost plină, am văzut a doua fiară cum a început să se îndrepte ca o rachetă. Ea a ajuns prima fiară, şi amândouă s-au dus încet mai departe în văzduhul mohorât. A doua fiară a luat din nou forma unui om. Am auzit uruitul lor din nou înainte de a dispărea. Mă minunam ce putea să însemne aceasta. Am văzut vasul, or discul, aşezându-se înapoi pe pământ. Pământul s-a închis deasupra lui până când a dispărut din vedere. Când vedenia a început să dispară, am văzut o curte juridică foarte mare şi m-am gândit la Judecata de la Marele Tron Alb.

BRAȚUL DREPT AL IADULUI

După prima vedenie, Iisus a mers cu mine într-o parte diferită a iadului. Iisus a zis, 'Aceste lucruri pe care le vezi vor fi pentru timpurile de la sfârşit." O altă vedenie a apărut în fața mea. Iisus a zis, 'Noi suntem în brațul drept al iadului.' Am mers în sus, pe un deal uscat. În vârful dealului, am privit în jos şi am văzut un râu plin de vârtejuri. Acolo nu erau gropi de foc ori demoni or duhuri rele, numai unul mare care curgea între bancuri nevăzute. Bancurile din râu erau ascunse în întunerec. Iisus şi cu mine am mers mai aproape de râu, şi am văzut că era plin de sânge şi foc. Uitându-mă mai îndeaproape, am văzut multe suflete, fiecare înlănțuit de celălalt. Greutatea lanțurilor îi trăgeau sub suprafața lacului de foc. Sufletele în iad erau în focul iadului. Am văzut de asemenea că ele erau în formă de schelete cu suflete, ca o ceață gri cenuşiu. "Ce sunt acestea?" L-am întrebat pe Domnul. Acestea sunt sufletele necredincioşilor şi a celor fără de Dumnezeu. Aceştia erau iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. Aceştia erau bărbați care se iubeau cu

bărbați, şi femei care se iubeau cu femei, care nu s-au pocăit să fie salvați din păcatele lor. Ei au iubit viața lor de păcat şi au călcat în picioare mântuirea Mea." Am stat lângă Iisus şi mă uitam la lacul de foc. Dintr-odată, focul a început să huruie ca un cuptor foarte mare, mutând şi distrugând totul în calea lui. Curând a umplut aproape întregul braț drept al iadului. Focul s-a apropiat la câteva picioare de noi, dar nu ne-a atins. Râul ardea totul în calea lui. Am privit fața lui Iisus, şi era plină de tristețe şi gingăşie. Pe fața Lui încă se mai vedea scrisă dragoste şi compasiune față de sufletele pierdute. Am început să plâng şi doream să pot pleca din acei loc de tortură, să continui era aproape de ne suportat.

Am privit din nou la sufletele din foc. Ele erau roşii de la foc şi, oasele lor erau înnegrite şi arse. Am auzit plânsul de regret al sufletelor. Domnul a zis, Aceasta este tortura lor; lanț după lanț, ei sunt înlănțuiți împreună. Aceştia doreau carnea celor de-o seamă cu ei, bărbați cu bărbați, şi femei cu femei, făcând ceeace nu era natural. Ei au călăuzit mulți băieți tineri şi fete tinere în acte de păcat. Ei chemau aceea dragoste, dar la sfârşit era doar păcat şi moarte." "Eu ştiu că mulți băieți şi fete, bărbați si femei erau forțați împotriva voinței lor să comită aceste acte atroce - ştiu aceasta şi nu le voi ține păcatele în socoteala lor. Aminteşte-ți aceasta însă," a zis Iisus, "Eu cunosc toate lucrurile, şi persoanele care au făcut pe aceşti tineri să păcătuiască au o mai mare pedeapsă. Eu voi judeca cu dreptate. Celui păcătos îi spun, Pocăieşte-te, şi Eu voi avea milă. Cheamă-Mă şi voi auzi. "Mereu am chemat aceste suflete să se pocăiască şi să vină la Mine. Eu le-aş fi iertat şi curățat; şi în Numele Meu ei ar fi putut fi eliberați. Dar ei nu au vrut să asculte la Mine. Ei au vrut pofta cărnii mai mult decât dragostea de Dumnezeul cel viu. **Fiindcă Eu sunt sfânt, voi trebuie să fiți sfinți. Nu vă atingeți de lucrurile necurate şi vă voi primi, a zis Domnul.**

M-am simțit foarte bolnavă privind la sufletele din lacul de foc. "Măcar dacă ei s-ar fi întors înainte de a fi fost prea târziu," a continuat Iisus. "Sângele Meu a fost vărsat pentru ca oricine să poată să vină la Mine. Eu Mi-am dat viața ca chiar şi cel mai înrăit dintre păcătoşi să poată trăi." Mulțimi de suflete au mers în râul de flăcări. Ei se zbăteau deasupra şi dedesubtul valurilor de foc. Nu era nici o cale afară din văpaia şi înotul fierbinte din lacul de foc. Cum râul sângeros trecea pe lângă noi am auzit plânsete de regret. Noi am luat-o pe o cărare care trecea pe lângă râu. În fața noastră, pe un deal, era o femeie mare. Ea se legăna când într-o parte când într-alta ca şi când ar fi fost beată. Pe ea erau scrise cuvintele "**Taina Babilonului**." Acum mi-am dat seama că mama tuturor relelor de pe pământ venea tot din iad. Ea emana o forță drăcească, puternică; şi am văzut mulțimi de suflete, popoare şi limbi sub ea. Ea avea şapte capete şi 10 coame. În ea a fost găsit sângele profeților şi al sfinților şi al tuturor celor ce au fost ucişi pe pământ. “Ieşiți afară din ea şi separați-vă," a zis Domnul. Ea va fi distrusă la vremea ei. Am trecut pe lângă femeia diabolică cu coame pe capul ei. Totul începea să se întunece. Acum Iisus era singura lumină. Am mers până am ajuns la un alt deal. De la distanță am putut vedea flăcări mari în aer. Atmosfera a devenit fierbinte. Am mers împrejurul dealului şi am ajuns la o uşă tăiată în deal. Era la marginea dealului. La uşă era un lanț mare, şi flăcările răgeau dincolo de ea. Uşa era de asemenea încuiată cu nişte lacăte mari. Mă minunam ce putea să însemne aceasta. Dintr-odată, o figură întunecată a unui om învăluit într-o capă lungă şi întunecată la culoare, a apărut în fața uşii. Fața lui arăta foarte bătrână şi obosită. Pielea de pe fața lui era trasă strâns pe oasele craniului lui. El arăta să fie în vârstă de o mie de ani. Iisus mi-a zis, "In spatele acestei uşi este groapa fără fund. Cuvintele Mele sunt adevărate." Flăcările din spatele

uşii se înălțau tot mai sus, şi uşa se arcuia sub presiunea căldurii. "Dragă Doamne," am zis, "voi fi foarte bucuroasă când Satan va fi aruncat în groapa fără fund, şi toate aceste lucruri rele vor fi oprite pentru un timp." El a răspuns, "Vino, ascultă ce zice bisericilor Duhul. Sfârşitul este aproape, şi Eu chem toți păcătoşii să se pocăiască şi să fie mântuiți. Priveşte acum." Noi stăteam într-un loc ca un luminiş, şi am fost cu Domnul în Duhul. Am privit şi am văzut o vedenie cu ochii deschişi. În această viziune am văzut un balaur înfocat cerând să i se dea voie să lovească aerul cu enorma lui coadă. Am privit la acest balaur spiritual care se mişca cu o putere nemaipomenită. Atunci l-am văzut mergând înapoi în brațul drept al iadului să aştepte. Am ştiut că el nu putea să lovească pământul până când Cuvântul Domnului se va împlini. Am văzut foc şi fum înălțându-se afară din pământ, şi am văzut o ceată ciudată care se forma deasupra pământului. Am văzut petece de întunerec apărând din loc în loc. Pe capul balaurului înfocat au început să răsară coarne. Ele s-au lățit până au acoperit tot pământul. Satan a dat ordine balaurului înfocat. Prezenți erau duhuri necurate şi demoni. Atunci am văzut balaurul înfocat venind din brațul drept al iadului şi a început să lovească pământul cu o forță uriaşă, lovind şi distrug mulți oameni. Iisus a zis, "Aceasta se va întâmpla în vremurile din urmă. Vino mai sus."

Cititorule, dacă tu comiți oricare din aceste păcate despre care am scris, te rog opreşte-te din păcat şi cheamă-L pe Iisus să te salveze. Tu nu trebuie să mergi în iad. Cheamă-L pe Iisus atâta timp cât El este aproape. El te va auzi şi te va salva. Oricine va chema Numele Domnului va fi salvat.

BRAȚUL STÂNG AL IADULUI

Iisus a zis, "Aceste lucruri acum încep să se întâmple pe pământ, vor fi, şi în curând vor veni pe tot pământul. Balaurul înfocat este parte din Fiară. Aceste profeții despre care vei citi sunt adevărate. Descoperirile sunt adevărate. Vegheați si rugați-vă. Iubiți-vă unii pe alții. **Păstrați-vă sfinți. Aveți mâinile curate**. "Bărbați Iubiți-vă soțiile voastre aşa cum Hristos a iubit Biserica. Bărbați şi femei, Iubiți-vă unii pe alții aşa cum v-am iubit Eu. Eu am ordonat căsătoria şi am binecuvântat-o cu Cuvântul Meu. Țineți patul de căsătorie sfânt. Curățiți-vă de orice nelegiuire şi fiți fără pată aşa cum Eu sunt fără pată. "**Poporul sfânt a fost dus în rătăcire de linguşitori. Nu vă înşelați; Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Priceperea o veți obține dacă aveți urechile şi veți asculta la Mine.** Acesta este mesajul Domnului către biserici. Păziți-vă de proorocii falşi care stau în locul Meu cel sfânt şi înşeală cu linguşiri. O pământule, poporul Meu a adormit la sunetul învățăturii false. Treziți-vă, Treziți-vă! Vă spun că orice nelegiuire este păcat. Curățiți-vă de toate păcatele cărnii şi a duhului. **Profeții Mei sfinți au trăit vieți sfinte, dar voi v-ați răzvrătit împotriva Mea şi a sfințeniei Mele.** Voi v-ați adus nenorocirea asupra voastră înşivă. Voi ați păcătuit şi ați intrat singuri în blestemul boalei şi morții. Voi ați comis nelegiuirea şi ați făcut răul şi v-ați răzvrătit împotriva Mea. **Voi v-ați depărtat de legile mele şi de judecățile Mele. Voi nu ați ascultat la cuvintele slujitorilor Mei, prooroci şi proorocițe**. În loc de binecuvântări au venit blesteme peste voi, şi cu toate acestea voi refuzați să vă întoarceți la Mine şi să vă pocăiți de păcatele voastre. "Dacă voi vă veți reîntoarce şi vă veți pocăi, şi dacă Mă veți onora cu roadele neprihănirii, Eu voi binecuvânta casele voastre şi voi onora paturile voastre. Dacă vă veți smeri şi Mă veți chema pe Mine, Eu vă voi auzi şi vă voi binecuvânta. **'Ascultați, voi slujitori ai Cuvântului Meu Sfânt. Nu învățați**

poporul Meu să păcătuiască împotriva Dumnezeului lor. Amintiți-vă că judecățile vor începe de la casa lui Dumnezeu; până când nu vă pocăiți, Eu vă voi înlocui din poziția voastră din cauza păcatelor pe care ați învățat pe poporul Meu. Voi credeți că Eu sunt orb şi nu pot să văd, şi surd şi nu pot să aud? "Tu care schimbi adevărul în nelegiuire şi îți umfli buzunarele tale cu argint şi cu aur de pe spatele poporului - pocăieşte-te, Îți spun, până nu este prea târziu. În Ziua Judecății tu vei sta singur înainta Mea ca să dai socoteală de ceeace ai făcut cu Cuvântul Meu cel Sfânt. Dacă mă vei chema pe Mine în pocăință, Eu voi înlătura blestemul din ținuturile voastre şi vă voi binecuvânta cu mari binecuvântări. Dacă vă veți pocăi şi vă va fi ruşine de păcatele voastre, Eu voi avea milă şi îndurare de voi, şi nu îmi voi mai aminti de păcatele voastre vreodată. "Roagă-te ca să fii biruitor Trezeşte-te la viată şi trăieşte. Pocăieşte-te în fața poporului pe care i-ai rătăcit şi la care le-ai dat învățături false. Spune-le că ai păcătuit şi că ai împrăştiat oile Mele. Pocăieşte-te în fața lor. "**lată, îmi pregătesc o armată sfântă. Ea va face mari isprăvi pentru Mine şi vă va dărâma înălțimile.** (Pozițiile din biserici) **Este o armată formată din bărbați şi femei, băieți şi fete. Ei au fost unşi să predice adevărul Evangheliei, să pună mâinile pe bolnavi şi să cheme pe păcătoşi la pocăință.** "**Aceasta este o armată formată din oameni muncitori, femei casnice, bărbați necăsătoriți, femei necăsătorite şi copii de şcoală. Ei sunt persoane comune, pentru că nu multe persoane învățate au răspuns la chemarea Mea**. În trecut ei au fost neînțeleşi şi tratați rău, abuzați şi respinşi. Dar Eu i-am binecuvântat cu îndrăzneală în sfințenie şi în duh. Ei vor începe să împlinească profația Mea şi vor face Voia Mea. **Eu voi umbla cu ei, voi vorbi prin ei şi voi lucra în ei**.

"**Aceştia sunt cei care s-au întors la Mine cu toată inima lor, cu tot sufletul lor, cu toată mintea şi puterea lor. Aceasta armată va trezi mulți la neprihănire şi sfințenie a duhului. Curând voi începe să îi ating, să-i aleg pentru armata Mea pe cei care îi doresc, îi voi căuta în oraşe şi sate. Mulți vor fi surprinşi că i-am ales tocmai pe aceia. Voi veți vedea cum ei vor începe lucrarea pe [întinsul țării](#) şi vor face lucrări în numele Meu. Priviți şi vedeți puterea Mea la lucru. Din nou vă spun, nu vă spurcați patul căsătoriei voastre. Nu întinați trupul în care locuieşte Duhul Sfânt. Păcatele trupului conduc la păcatele duhului. Păstrați-vă patul căsătoriei voastre sfânt**. Eu am creat pe bărbat pentru femeie şi pe femeie pentru bărbat şi am decis ca cei doi să fie uniți în sfânta căsătorie. Din nou Vă zic, Treziți-vă! Am văzut încă multe alte vedenii în brațul stâng al iadului. Dar Domnul m-a oprit să le spun acum. Multe din ele au fost vedenii despre lume în timpurile sfârşitului, când mulți din poporul lui Dumnezeu vor cădea şi se vor pierde. **În acele vedenii mi s-au dat descoperiri despre trupul lui Hristos, slujba fiilor lui Dumnezeu, fiii Fiarei şi în sfârşit despre [reîntoarcerea lui Hristos](#). "Mai târziu, poți să le dezvălui," a zis El, "dar nu acum." "Aceasta armată," a zis Domnul, "despre care vorbeşte profetul Ioel, se va ridica pe pământ şi va face mari lucrări pentru Dumnezeu. Fiul Neprihănirii se va ridica cu vindecare în aripile Lui. El va călca în picioare pe cei răi, şi ei vor fi cenuşă sub talpa picioarelor Lui."** "**Ei vor fi chemați armata Domnului. Eu le voi da daruri, şi ei vor face lucrări mărețe. Ei vor învinge şi cuceri pentru gloria Domnului. Eu voi turna Duhul Meu peste orice făptură, şi fiii şi fiicele voastre vor prooroci**." Această, armată va lupta împotriva forțelor răului şi va distruge mult din lucrarea Satanei. Ei vor câştiga pe mulți pentru Iisus Hristos înainte de ziua în care Fiara rea se va scula, a zis Domnul. Iisus a zis, "Vino, e timpul să mergem acum."

În sfârşit noi am părăsit vedeniile din piciorul stâng al iadului. Am fost foarte uşurată. Pe când ne îndepărtam, Iisus a zis, "Spuneți familiilor voastre că Eu îi iubesc şi îi pedepsesc în dragoste. Spune-le că Eu îi voi păzi de rău dacă ei îşi vor pune încrederea în Mine." Cititori, vă rog să folosiți referințele Biblice din spatele acestei cărți. Domnul Mi-a spus să le pun acolo.

ZILELE LUI IOEL

Am auzit o voce zicând, "Scrie, pentru că aceste lucruri sunt vrednice de crezut şi adevărate. Iarăşi am fost cu Domnul în Duhul. El era în înălțime şi deasupra tuturor, şi vocea Lui era ca un tunet. 'Iată, O pământule, aceste lucruri sunt, au fost şi vor veni! Eu sunt începutul şi Sfârşitul! Slujiți-Mă pe Mine, Creatorul, pentru că Eu dau viață, nu moarte! încetați să mai faceți rele, chemați-Mă pe Mine, şi Eu vă voi vindeca şi elibera. Lucrurile pe care le citiți în această carte sunt adevărate, şi ele se vor împlini în curând. "Pocăiți-vă, pentru că timpul este aproape, şi Domnul gloriei va apărea în curând! **Fiți gata pentru că voi nu ştiți nici ziua nici ora.** Mare va fi răsplata celor ce aşteaptă venirea Mea. Eu voi binecuvânta pe micuții Mei, cei care au ținut credința şi care M-au servit în adevăr şi în neprihănire; chiar înainte ca ei să-şi dea seama, va veni peste ei. Am pregătit o binecuvântare pentru cei care au fost credincioşi chemării Mele şi a celor care nu s-au lepădat de numele Meu. "Vă zic, dacă poporul Meu, peste care este chemat numele Meu se va smeri şi se va ruga, Eu îi voi ierta şi îi voi vindeca şi voi reîntoarce toate pierderile lor. Eu doresc să aud, să eliberez, şi să mântuiesc pe toți cei care vor crede şi vor chema numele Meu. "**Țineți un post sfânt. Țineți o adunare sfântă. Strângeți bătrânii şi locuitorii ținutului în casa Mea, şi strigați la Mine. Iată, că ziua Domnului vine ca un hoț în noapte - ziua este aproape**. "Credeți-Mă, şi Eu vă voi reîntoarce ceeace a mâncat lăcusta, omida, viermele şi gândacul. "**Armata Mea măreață pe care i-am chemat nu ies din rând şi nici nu vor greşi pasul. Ei vor face mari lucrări, şi nu vor fi biruiți pentru că Eu sunt tăria lor. Vocile lor vor suna ca trâmbița, vor răsuna ca tunetele, şi toți vor auzi şi şti că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.**"

Dragă Doamne Iisuse, rugăciunea mea este să fiu şi eu socotită vrednică ca să fiu în aceasta armată. Vreau şi eu să fiu în această armată, **dar ştiu că trebuie să fiu pură şi sfântă; aşa cum Iisus a fost pur si sfânt.** Prin sângele vărsat al lui Iisus curăță-mă de orice nelegiuire. Ajută-Mi să păstrez o inimă pocăită, fără nici o ură oriamărăciune. Tată, eu ştiu că mulți din poporul Tău dorm. Tu o să trebuiască să zdrobeşti vasele noastre de lut şi să ne smereşti dacă o să vrei să avem fructele neprihănirii. Doamne, eu nu vreau să merg în iad din nou şi să trebuiască să rămân acolo. O Doamne, ajută-Mă să atenționez poporul. Dă-mi putere să opresc iadul de a se largi iar. Ajută-Mă pe mine şi pe poporul Tău să fim buni, inimoşi, iertători şi să ne iubim unii pe alții. Ajută-ne să spunem adevărul tot timpul. Ştiu că Iisus Hristos se reîntoarce în curând, şi răsplățile Lui sunt cu El. Ştiu că mesajul meu pentru lume este, Pocăiți-vă, pentru că Ziua Domnului este aproape. Tată, eu nu vreau sângele acestor oameni pe mâinile mele.

CENTRUL IADULUI

Din nou am mers în iad cu Domnul.

Iisus mi-a zis, "Fiica Mea, acesta este scopul pentru care tu ai fost născută, să scrii şi să spui ceia ce ți-am spus şi ți-am arătat Eu. Pentru că aceste lucruri sunt vrednice de crezut şi adevărate. Eu te-am chemat ca să spun lumii prin tine că este iad, dar că Eu am pregătit o cale de salvare. Nu îți voi arăta toate părțile din iad. **Sunt anumite lucruri ascunse pe care nu pot să ți le dezvăluiesc**. Dar îți voi arăta mult. **Vino acum să vezi puterile întunericului şi sfârşitul lor**." Am mers din nou în burta iadului şi am intrat printr-o deschizătură mică. M-am întors să privesc unde intram şi am observat că eram pe o ieşitură de lângă o celulă din centrul iadului. Am oprit în fața celulei în care era o femeie minunată. Deasupra celulei erau scrise literele "B.C." Am auzit pe femeie zicând, "Doamne, am ştiut că vei veni într-o zi. Te rog lasă-mă afară (scoate-mă) din acest loc de tortură." Era îmbrăcată în haine a unei ere anciente, şi era minunat de frumoasă. Am ştiut că ea era acolo de multe secole şi nu putea să moară. Sufletul ei era în tortură. A început să tragă de bare şi să plângă. încet Iisus a zis, "Pace, fi liniştită." El îi vorbea cu tristețe în vocea Sa. "Femeie, tu şti de ce eşti aici." "Da," a zis ea, "dar pot să mă schimb**, îmi aduc aminte când i-ai lăsat (scos) pe toți aceia afară din locuința morților, îmi amintesc de vorbele Tale de mântuire.** Eu voi fi bună acum!" a strigat ea plângând, "Şi Te voi servi doar pe Tine." Ea şi-a încleştat pumnii de barele cuştii cu pumnii ei mici şi a început să zbiere, "Lasă-mă afară! Lasă-mă afară!"

La acestea, ea a început să se schimbe în fața ochilor noştri. Hainele ei au început să ardă. Carnea ei a căzut, şi tot ceeace a rămas a fost un schelet negru plin de găuri negre arse în locul ochilor ei şi o găoace goală pentru suflet. Am privit în oroare cum bătrâna femeie a căzut pe jos. Toată frumusețea ei s-a îndepărtat într-un moment. **Mi se oprea mintea în loc gândindu-mă că ea a fost născută înaintea lui Hristos.** Iisus i-a zis, "Tu ai ştiut de pe pământ care va fi sfârşitul tău. Moise v-a dat legea, şi tu ai auzit-o. Dar în loc să asculți de legea Mea, tu ai ales să fii un instrument în mâna Satanei, o ghicitoare şi vrăjitoare. Ba încă ai învățat şi pe alții arta vrăjitoriei. Tu ai iubit mai degrabă întunericul decât lumina, şi faptele tale erau rele. Dacă tu te-ai fi pocăit cu (din) inima ta, Tatăl Meu te-ar fi iertat. Dar acum, este prea târziu, a zis El. Cu durere şi milă în inimile noastre, noi am mers înainte. **Nu va fi niciodată un sfârşit al durerilor şi suferințelor ei.** Oasele mâinilor ei se întindeau spre noi în timp ce noi mergeam înainte. "Fiică," a zis Domnul, "Satan foloseşte multe metode ca să distrugă bărbați şi femei buni. El lucrează zi şi noapte, încercând să facă ca oamenii să-l slujească pe el."

Daca tu neglijezi să alegi să-L serveşti pe Dumnezeu, tu deja ai ales să-l serveşti pe Satan. Alege viața, şi adevărul te va elibera.

După ce am mers pe o distanță scurtă, ne-am oprit în fața unei alte celule. Am auzit o voce bărbătească strigând, "Cine este acolo? Cine este acolo?" Mă miram de ce striga. Iisus a zis, "**El este orb**." Am auzit un zgomot şi am privit într-acolo. În fața noastră era un demon mare cu aripi uriaşe care părea să fie rupte. El privea dincolo de noi. Eu am stat aproape de Iisus împreună, ne-am întors să privim la omul care vorbise. El era de asemenea într-o celulă, şi stătea cu spatele la noi el era în formă scheletică cu foc şi miros de moarte pe el. El întindea mâinile şi striga, 'AJUTOR, AJUTAȚI-MĂ careva!' Gingaş, Iisus i-a zis,

'Bărbatule, pace, fii liniştit.' Bărbatul s-a întors şi a zis, 'Doamne, ştiam ca vei veni după mine. Mă pocăiesc acum! Te rog, lasă-mă afară! Ştiu că am fost o persoană oribilă şi am folosit defectul meu pentru un câştig murdar. Ştiu că am fost un vrăjitor şi am înşelat pe mulți pentru Satan. Dar Doamne, mă pocăiesc acum. Te rog, lasă-mă afară! Zi şi noapte sunt torturat în aceste flăcări, unde nu este apă. Mi-e atât de sete!" a strigat el plângând, "Nu vrei să-Mi dai puțină apă?" Omul încă striga după Iisus în timp ce noi ne depărtam. Mă uitam jos întristată. Iisus a zis, "***Toți vrăjitorii şi lucrătorii fărădelegii vor avea partea lor în lacul care arde cu foc şi pucioasă. Aceasta este moartea a doua***.' Am ajuns la altă celulă în care era un alt bărbat, "Doamne, am ştiut că Tu vei veni şi mă vei elibera. M-am pocăit deja de mult timp." Acest om era de asemenea un schelet, plin de flăcări şi viermi 'O bărbate, tu încă eşti plin de minciuni şi păcat. Tu ştii că tu ai fost un elev al Satanei, un mincinos care ai înşelat pe mulți. Adevărul nu a fost niciodată în gura ta, şi moartea a fost întotdeauna răsplata ta. Tu ai auzit cuvintele Mele deseori şi ți-ai bătut joc de mântuirea Mea şi de Duhul Meu cel Sfânt. Tu ai mințit toată viata ta şi nu ai vrut să asculți de Mine. Tu eşti al tatălui tău diavolul. Toți mincinoşii vor avea partea lor în iazul de foc. Tu ai hulit împotriva Duhului Sfânt." Omul a început să blesteme şi să zică multe lucruri rele la adresa Domnului. Ne-am dus mai departe. Acest suflet era pierdut în iad pe veşnicie. Iisus a zis, "Oricine vrea, poate veni la Mine, şi cel care îşi pierde viața lui pentru Numele Meu va găsi viața, viață din belşug. **Dar păcătoşii trebuie să se pocăiască cât sunt încă pe pământ; este prea târziu să se pocăiască când vor ajunge aici. Mulți păcătoşi vor să servească şi pe Dumnezeu şi pe Satan; or ei cred că au timp nelimitat să accepte harul pe care Dumnezeu le oferă. Cei cu adevărat înțelepți vor alege astăzi pe cine să servească**." Curând noi am ajuns la celula următoare. Dinlăuntru se auzea un plâns jalnic de supărare. Am privit si am văzut un schelet al unui om încovoiat pe jos. Oasele lui erau negre ca tăciunele de la ars, şi sufletul lui era ca o ceață de un gri-murdar înăuntru. Am observat că părți din trupul său lipseau. Fum şi flăcări erau împrejurul lui. Viermii se cățărau înăuntrul lui. Iisus a zis, "Păcatele acestui om sunt multe. El a fost un criminal şi avea ură în inima lui. El nu a vrut să se pocăiască or chiar să creadă că Eu îl voi ierta. Dacă măcar ar fi venit la Mine." "Vrei să spui Doamne," am întrebat eu, "că el a gândit că Tu nu o să-l ierți pe el de crime si ură? Da, a zis Iisus. Dacă măcar M-ar fi ascultat şi ar fi venit la Mine, i-aş fi iertat toate păcatele lui, mari şi mici. În schimb, el a continuat în păcat şi a murit în ele. De aceasta el este aici astăzi. Lui i s-au dat multe oportunități să Mă servească pe Mine, să creadă în Evanghelie, dar el a refuzat. Acum este prea târziu." Următoarea celulă la care am ajuns era plină de un miros teribil. Puteam auzi plânsetele morților şi gemete de regret pretutindeni. Simțeam atâta tristețe că eram bolnavă aproape. Mi-am promis că voi face tot posibilul să spun lumii despre locul acesta. Vocea unei femei zicea, "Ajută-mă." Mi-am fixat ochii într-o pereche reală de ochi, nu în orbitele goale care erau semnele focului. Eu eram atât de tristă că tremuram, şi am simțit atâta mila şi supărare pentru sufletul acesta. Am vrut aşa tare să o apuc şi să o trag afară din celula ei şi să fug cu ea. "Este atât de dureros," a zis ea. "Doamne, eu voi face ce este bine acum. Eu odată Te-am cunoscut, şi Tu ai fost Mântuitorul meu." Mâinile ei erau încleştate de barele celulei. "De ce nu vrei să fii Mistuitorul meu acum?" Bucăți mari de carne arzând au căzut din ea, şi numai oasele se încleştau de bare.

'**Tu m-ai vindecat şi de cancer**," a zis ea. "**Mi-ai spus să merg şi să nu mai păcătuiesc ca să nu vie ceva şi mai rău peste mine. Am încercat Doamne; Tu ştii că am**

încercat. Am încercat chiar să fiu o martoră pentru Tine. "Dar, Doamne, curând am observat că cei care predică Cuvântul Tău nu sunt populari. Eu am vrut ca lumea să mă placă. Cu încetul am mers înapoi în lume şi poftele cărnii m-au devorat. Cluburile de noapte şi băuturile tari au devenit mai importante decât Tine. Am pierdut legătura cu prietenii mei Creştini şi în curând m-am aflat de şapte ori mai rea decât înainte. "Şi cu toate că am început să mă iubesc şi cu bărbați şi cu femei, niciodată nu am intenționat să fiu pierdută. Nu ştiam că eram posedată de Satana, încă mai simțeam chemarea Ta în viața mea să mă pocăiesc şi să fiu salvată, dar nu m-am întors. Mă tot gândeam că mai am timp. 'Mâine mă voi întoarce înapoi la Iisus, şi El mă va ierta şi mă va elibera.' Dar am aşteptat prea mult, iar acum este prea târziu," a strigat ea plângând. Ochii ei au explodat în flăcări şi au dispărut. Eu am strigat tare şi am căzut înspre Iisus.

O Doamne, m-am gândit. ce uşor puteam eu fi aceasta or cineva din cei dragi mie! Te rog păcătosule, Trezeşte-te înainte de a fi prea târziu.

Am plecat spre o altă celulă. În ea era forma scheletică a unui alt bărbat cu sufletul ca o ceață gri-murdar în interior. Plânsete de o durere cumplită şi regret veneau de la acest om, şi am ştiut că niciodată nu-i voi putea uita. Iisus a zis, "**Fiică, unii care vor citi această carte vor compara-o cu o istorie închipuită or cu vreun film pe care ei l-au văzut. Ei vor zice că aceasta nu este adevărată. Dar tu şti că acestea sunt adevărate. Tu ştii că iadul este real, pentru că te-am adus aici de multe ori prin Duhul Meu. Ți-am descoperit adevărul ca să poți să-l mărturiseşti**."

Oameni pierduți, dacă nu vă veți pocăi şi să fiți botezați, şi să credeți în Evanghelia lui Iisus Hristos, acesta va fi cu siguranță sfârşitul vostru.

"**Acest bărbat este aici," a zis Domnul, "din cauza răzvrătirii lui. Păcatul răzvrătirii este ca păcatul vrăjitoriei.** De fapt, toți cei care cunosc Cuvântul Meu şi căile Mele şi au auzit Evanghelia şi tot nu s-au pocăit sunt în răzvrătire față de Mine. Mulți sunt astăzi în iad din cauza acestui păcat." Omul a zis către Iisus, "Eu m-am gândit odată să Te fac Domn al vieții mele, dar nu am vrut să merg pe calea Ta dreaptă şi îngustă Eu am vrut calea cea lată. A fost mult mai uşor să servesc păcătui. Nu am vrut să devin neprihănit. Iubeam calea mea păcătoasă. Doream să beau băuturi tari şi să fac lucrurile acestei lumi mai repede decât să ascult poruncile Tale. Dar acum tare aş dori să fi ascultat de cei pe care i-ai trimis Tu. Dar în schimb eu am făcut ce era rău şi nu am vrut să mă pocăiesc." Hohote adânci au scuturat trupul său în timp ce el plângea cu regret. "De ani de zile sunt torturat în acest loc. **Ştiu unde sunt, şi ştiu că niciodată nu voi ieşi afară. Sunt torturat zi şi noapte în aceste flăcări şi de aceşti viermi. Strig, dar nimeni nu-mi vine în ajutor. Nimănui nu-i pasă de sufletul meu aici - nu-i pasă nimănui de sufletul meu....**" El a căzut pe o mică ridicătură a duşumelei şi a continuat să strige. Iisus a strigat plângând, "Tată, Tată, ai milă!" Am mers la altă celulă. O femeie stătea curățindu-se de viermii de pe oasele ei. Ea a început să plângă când L-a văzut pe Iisus. "Ajută-mă Doamne," a zis ea, "Voi fi bună. Te rog lasă-mă afară!" Ea s-a ridicat şi s-a prins cu mâinile de barele celulei. Am simțit mare milă pentru ea. Ea plângea în hohote, care îi scuturau trupul. Ea a zis, "Doamne, când eram pe pământ eu mă închinam la dumnezeii Hinduşilor şi mulți alți idoli. Nu credeam Evanghelia pe care o predicau misionarii, cu toate că am auzit-o de

multe ori. într-o zi am murit, am strigat la dumnezeii mei să mă salveze din iad dar ei nu au putut. Acum Doamne, aş dori să mă pocăiesc!" "Este prea târziu," a zis Iisus. Flăcări îi acopereau fața când noi am plecat, şi plânsetele ei încă îmi umple sufletul şi acum. Satan a înşelat-o. Cu tristețe în vocea Sa, Iisus a zis, 'Vino. Ne vom reîntoarce mâine. Este timpul să plecăm."

RĂZBOI IN CERURI

Duhul Domnului a fost (a venit) asupra mea, şi din nou am mers în iad. Iisus a zis, "îți spun adevărul, multe suflete sunt aici din cauza vrăjitoriei, ocultismului, închinăciunii la alți idoli, neascultare, necredință, beție, şi necurăția trupului şi a sufletului. **Vino, îți voi arăta o taină şi îți voi spune lucruri ascunse. Îți voi descoperi cum să te rogi împotriva forțelor Satanei.** Am mers într-o parte a iadului care este aşezată aproape de inima demonică. Iisus a zis, "Curând noi vom merge în fălcile iadului, dar doresc să arăt la toți că iadul se lărgeşte singur." Ne-am oprit, şi El a zis, "Priveşte şi crede." Am privit şi am avut o vedenie cu ochii deschişi. În vedenie, eu cu Iisus eram deasupra pământului privind în spațiu. Am văzut un cerc spiritual înalt mult deasupra pământului. Cercul era invizibil ochiului natural, dar în Duhul eu puteam să-l văd bine. **Am ştiut că această viziune era privitoare la lupta noastră împotriva prinților şi puterilor văzduhului. Pe când mă uitam, am descoperit că de fapt erau mai multe cercuri. În primul cerc erau multe duhuri rele murdare (scârboase, urâcioase). Am văzut duhurile murdare (scârboase) luând forma de vrăjitoare, şi ele au început să zboare şi să cauzeze mult rău spiritual**. Am auzit vocea lui Iisus zicând, "**Eu am dat putere copiilor Mei asupra acestor duhuri rele. Ascultă şi învață cum să te rogi**." Am văzut cum o formă ciudată s-a ridicat din alt cerc şi a început să se învârtă în jurul ei şi a început să pună (facă) vrăji. Atunci am văzut cum un demon s-a sculat şi făcea lucruri rele pe pământ. Demonul avea duhul de vrăjitor. El se întorcea şi râdea, şi dintr-o baghetă din mâna lui, el punea vrăji pe diferiți oameni. Am văzut alte duhuri rele care însoțeau pe vrăjitor, şi Satan i-a dat mare putere. **'Iată, că ceeace voi legați pe pământ Eu voi lega în cer**, a zis Iisus. "**Satana trebuie legat dacă rugăciunile sfinților vor să fie efective în aceste ultime zile**.' Dintr-un alt cerc am văzut un alt vrăjitor ridicându-se, şi a început să dea ordine. Ploi şi foc au căzut pe pământ când el vorbea. El a vorbit multe lucruri rele (cuvinte de hulă), şi el a înşelat multă lume pe pământ. Cum priveam am văzut încă două duhuri rele unindu-se cu vrăjitorul, mult deasupra pământului. Aceştia erau prinți demonici şi puterile văzduhului. Aceştia dădeau putere vrăjitoarelor care erau adunate împreună într-un loc să facă rău. Lucrători ai întunecimii (întunericului) s-au adunat în jurul lor. Duhurile veneau şi plecau după cum voiau. "Priveşte cu atenție," a zis Iisus, "**pentru că Duhul Sfânt îți descoperă un mare adevăr.**" În vedenie am văzut teribile lucruri întâmplându-se pe pământ. Răul a fost mărit (a crescut) şi păcatul a înflorit (s-a înmulțit). Forțele răului au făcut oamenii să fure, să mintă, să înşele, să facă rău unul altuia, să vorbească rău, şi să fie robii poftelor cărnii şi firii pământeşti. Toate felurile de rău au fost aruncate pe pământ.

Am zis, 'Iisuse, e cumplit ce văd!"

Iisus a zis, "**Fiică, în Numele Meu, răul trebuie să fugă. Puneți-vă toată armătura lui Dumnezeu ca să puteți sta în picioare în acea zi; după ce ați făcut totul,**

să puteți sta în picioare." Pe când duhurile necurate îşi vărsau scârboşeniile şi răutățile lor pe pământ **am văzut cum poporul lui Dumnezeu a început să se roage. Ei se rugau în Numele Domnului Iisus Hristos şi cu credință. Cum ei se rugau, Cuvântul lui Dumnezeu a venit împotriva duhurilor necurate, şi ele au început să piardă teren. Când sfinții se rugau, forțele răului au pierdut puterea lor. Vrăjile au fost rupte, şi cei care au fost slăbiți de forțele iadului au fost întăriți**.

Şi când ei se rugau ca o singură voce, îngerii din ceruri au intrat în luptă. Am văzut îngerii sfinți luptând cu prinții răului şi puterile aerului, şi îngerii lui Dumnezeu distrugeau puterile celui rău. Am privit, şi iată că erau şiruri după şiruri de forțe îngereşti, cu cam 600 îngeri în fiecare rând. Pe cum poporul credea pe Dumnezeu, îngerii avansau. Dumnezeu dădea ordine, şi mare era puterea Lui. El a dat mare putere poporului Său şi îngerilor ca să distrugă lucrările Satanei. Dumnezeu lupta împotriva răului din văzduh. Când poporul se ruga şi credea pe Dumnezeu, forțele răului erau distruse; dar când era necredință, puterile răului începeau să învingă. "Poporul Meu trebuie să creadă, şi ei trebuie să agreeze unul altul şi cu Mine," zice Domnul, "dacă ei vor să pună toate lucrurile la picioarele Tatălui." Cerul şi pământul trebuie să agreeze dacă noi vrem să distrugem inamicii noştri. Cum laudele poporului lui Dumnezeu au început să se ridice de pe pământ, forțele răului au intrat în retragere. ALELUIA!!! **Am văzut sfinții lui Dumnezeu rugându-se din toată inima lor împotriva furiilor diavolului, În timp ce ei se rugau, Vrăjile şi blestemele erau distruse, şi sfinții câştigau victoria.**

Iată cum s-a întâmplat: Cum îngerii Domnului luptau cu demonii şi cu forțele iadului, **sfinții erau eliberați prin rugăciune.** Cum poporul era eliberat, multe laude au răsunat înspre Dumnezeu, şi laudele au adus şi mai mare victorie. **Numai când rezultatele la rugăciuni nu s-au văzui imediat, laudele au început să se oprească, şi răul a început să câştige bătălia.** Am auzit un înger strigând cu o voce puternică, "**O Doamne, credința poporului Tău este slabă. Dacă ei vor să fie eliberați de hoardele Satanei, ei trebuie să aibă credință. Doamne, ai milă de moştenitorii mântuirii**." Vocea Domnului a răspuns, "**Fără credință este cu neputință să plăceți lui Dumnezeu. Dar Domnul este credincios, şi El vă va întări.** Din nou am văzut în vedenie cum Dumnezeu a turnat din Duhul Său peste orice făptură, şi poporul a crezut că Dumnezeu va împlini ceeace ei îi vor cere pentru că ei îi aparțineau Lui şi îl iubeau sincer. Ei au avut credință în Dumnezeu şi au crezut Cuvântul Său, şi Dumnezeu i-a eliberat. Şi Cuvântul Domnului s-a întins în țară. Domnul a zis, "Toate lucrurile sunt posibile pentru cel ce crede. Eu veghez asupra **Cuvântului Meu** ca să-l împlinesc. Voi faceți-vă partea voastră, şi fiți siguri că Eu îmi voi face partea Mea. **Dacă poporul Meu va spune numai adevărul, dacă va lupta lupta cea bună. lucruri minunate se vor întâmpla ca în Ziua Cincizecimii. Chemați-Mă şi Eu vă voi auzi. Eu voi fi Dumnezeul vostru şi voi veți fi poporul Meu. Eu vă voi întări în neprihănire, adevăr şi sinceritate**." În vedenie, am văzut **Creştini născuți din nou** ca micuții noi născuți. Am văzut îngerii stând deasupra lor să-i protejeze de orice rău. Am văzut pe Domnul Oştirilor luptând (ducând) bătălia lor şi câştigând victoria pentru ei. Pe urmă am văzut bebeluşii crescând şi culegând recolta pentru Domnul Gloriei făcând lucrarea Domnului cu o inimă bucuroasă iubind pe Dumnezeu, încrezându-se în Dumnezeu şi servindu-l pe Dumnezeu. Am văzut îngerii şi **Cuvântul Domnului** unindu-

se să distrugă răul de pe fața pământului. Am văzut pace pe pământ, când totul a fost pus la picioarele lui Dumnezeu.

VEDENII CU OCHII DESCHISI

"**Această vedenie este pentru viitor**," a zis Domnul, "şi se va întâmpla. **Dar Eu voi veni să-Mi răpesc Mireasa Mea, Biserica Mea, şi ei nu vor vedea. Trezeşte-te poporul Meu! Sună alarma în toate colțurile pământului, pentru că Eu Mă voi întoarce, aşa cum Cuvântul Meu a v-a spus**." Am privit balaurul focos care era în partea stângă a iadului. Isus a zis, "Vino să vezi ceeace zice Duhul, lumii." Am văzut coamele balaurului când ele intrau în trupurile oamenilor pe pământ. Mulți au fost posedați complet de balaur. Privind, am văzut o Fiară uriaşă ridicându-se într-un loc larg şi transformându-se într-un om. Locuitorii pământului fugeau de el, unii în pustie, unii în peşteri, şi unii în stațiile de metrouri ori în adăposturile subterane ei căutau adăpost să se ascundă de ochii Fiarei. Nici unul nu slăvea pe Dumnezeu, şi nici nu vorbea despre Iisus.

O voce mi-a zis, "Unde este poporul Meu?"

Am privit mai îndeaproape şi am văzut oamenii umblând ca nişte morți. În aer era o tristețe disperată, şi nici unul nu se întorcea spre dreapta ori spre stângă. Am văzut că ei erau mânați de o forță nevăzută. Din când în când o voce le vorbea din aer, şi ei ascultau de vocea aceea. Ei nu vorbeau unul cu altul. Am văzut că pe fiecare frunte era scris numărul 666 şi pe mâinile lor. (Vezi semnificația 666 din Secretele Vieții, Cap.12, revelate de Domnul Iisus Hristos lui Gottfried Mayerhofer (1870), n.r.) Am văzut soldați pe cai care conduceau oamenii ca şi când ar fi fost animale. **Steagul American, zdrențuit şi rupt, era părăsit pe jos. Nu era bucurie, nu erau râsete, nu era fericire. Am văzut moartea şi răul pretutindeni. Oamenii mergeau în şir unul în spatele celuilalt în raionul unui magazin foarte mare. Ei mergeau în pas ca nişte soldați descurajați şi erau îmbrăcați identic într-un fel de îmbrăcăminte de prizonieri. Un gard mare înconjura magazinul, şi gardieni erau staționați din loc în loc. Oriunde priveam, vedeam soldați în uniforme de bătălie. Am văzut aceşti oameni mânați ca nişte maimuțe zombi în magazin, unde ei puteau cumpăra numai strictul necesar. Când fiecare termina de cumpărat, era urcat într-un camion verde de armată. Camionul, bine păzit, era condus într-o altă arie. Aici, într-un fel de clinică, aceşti oameni erau examinați de boli contagioase ori de handicapuri (defecte) care îi deformau. Un număr mic au fost împinşi la o parte ca rebuturi. Curând, cei care au căzut la examen erau luați în altă încăpere. În camera aceea, un număr impresiv de întrerupătoare, butoane, şi aparate de măsurat erau aliniate pe marginea unui perete întreg. O uşă s-a deschis şi mai mulți tehnicieni au intrat înăuntru. Unul din ei a început să cheme numele a celor din grupul respins. Fără nici o împotrivire, ei se ridicau când numele lor era chemat, şi mergeau întins într-o cutie mare. Când erau înăuntru, un alt tehnician închidea uşa, şi trăgea un mâner din panoul de pe perete. Câteva minute mai târziu el a deschis uşa, a luat o mătură şi un făraş, şi a măturat ce a rămas din ei, de pe duşumea. Nimic nu mai rămăsese decât puțin praf din ceeace a fost o cameră plină de oameni! Am văzut atunci oamenii care au trecut examenul medical fiind puşi într-un camion şi duşi la un tren. Nici unul nu a vorbit, nici măcar nu au privit unul spre altul. Acolo într-o**

clădire, fiecărei persoane i se dădea un anumit serviciu. Toți au mers la lucru fără nici cea mai mică discuție. Am privit cum ei lucrau foarte din greu la lucrul dat lor, şi la sfârşitul zilei, ei erau duşi într-o clădire cu apartamente cu un gard înalt în jurul ei. Fiecare s-a dezbrăcat şi s-a băgat în pat. A doua zi ei aveau o altă zi grea. Am auzit o voce puternică umplând aerul nopții.

Am văzut o Fiară uriaşă, care stătea pe un tron foarte mare. Toți oamenii ascultau de Fiară. Am văzut cum din capul ei creşteau nişte coarne spirituale. Ele au ajuns în fiecare loc de pe pământ. Fiara şi-a luat singură multe poziții de autoritate şi multe posturi, şi a devenit mare în putere. Fiara se îndesa singură în multe locuri şi înşela mulți oameni. Cei bogați şi cei faimoşi erau înşelați tot la fel ca şi săracii şi cei fără drept la vot. Mici şi mari aduceau omagiu Fiarei. **Un aparat mare a fost adus într-un birou. Fiara şi-a pus marca pe el, şi vocea lui venea din el. De asemenea mai era un aparat "fratele mare' care putea vedea în case şi birouri. Numai un singur aparat de acesta exista, şi aparținea Fiarei. Partea aparatului care se afla în casele oamenilor era invizibilă ochiului liber, dar putea, şi raporta Fiarei fiecare mişcare pe care oamenii o făceau. Am privit cum Fiara şi-a întors tronul cu fața spre mine. Pe fruntea lui era numărul 666.** Cum eu priveam, am văzut un om într-alt birou care se înfuriase pe Fiară. El a cerut să vorbească cu Fiara. Striga cu toată puterea lui. Fiara a apărut, şi părea foarte curtenitoare, zicând, "Vino, că îți voi ajuta să-ți rezolvi problemele. Fiara a luat pe omul înfuriat într-o cameră mare, şi i-a făcut semn să se întindă pe o masă mare. Camera şi masa îmi amintea de o cameră de urgențe a unui spital. Omului i s-a făcut o anestezie, şi fost transportat sub un aparat foarte mare. Fiara a ataşat tot felul de fire de capul omului şi a dat drumul la aparat. Pe capul maşinii erau scrise cuvintele, "**Această ştergătoare de minți aparține Fiarei, 666**." Când omul a fost eliberat de pe masă, ochii lui aveau o privire goală, şi mişcările lui păreau a unei maimuțe zombi. Am văzut un loc gol în vârful capului său, şi am ştiut că mintea lui a fost aşa de alterată, că acum putea fi controlat de Fiară. Fiara i-a zis, "Acum, domnule, nu te simți mai bine? Nu ți-am zis că eu mă voi îngriji de toate problemele tale? Ți-am dat o minte nouă. Nu vei mai avea temeri ori probleme de acum încolo.' Omul nu a vorbit. 'Vei asculta fiecare comandă de a mea," a zis Fiara, apucând un obiect micuț şi ataşându-l de cămaşa omului. El a vorbit din nou omului, şi el i-a răspuns fără să-şi mişte buzele. Se mişca ca şi un om mort. “Tu vei lucra şi nu vei mai deveni supărat ori nervos, nici nu vei mai plânge şi nici nu vei mai fi trist. **Vei lucra pentru mine până vei muri. Eu am mulți ca tine pe care îi controlez. Unii mint, unii omoară, unii fură, unii fac război, unii au copii, unii conduc maşini, şi alți fac alte lucruri. Da, eu controlez totul;" Un râs drăcesc a ieşit din el. Omului i s-au dat nişte hârtii să semneze. El bucuros şi-a dat toate lucrurile care-i aparțineau, Fiarei.**

În vedenia mea am văzut acel om părăsind biroul Fiarei, urcându-se într-o maşină şi mergând acasă. Când s-a apropiat de soția lui, ea a încercat să-l sărute, dar el nu a făcut nici o mişcare sa răspundă. El nu mai avea nici o simțire pentru soția lui, nici pentru alții. Fiara l-a făcut incapabil de a mai avea simțiri ori emoții. Femeia a devenit foarte supărată şi a strigat la bărbatul ei, dar fără rost. In sfârşit ea a zis, "OK, voi suna Fiara, el va şti ce să facă." După un scurt telefon, ea a părăsit casa şi a ajuns în aceeaşi clădire pe care soțul ei abia o părăsise. Fiara a salutat-o şi a zis, "Spune-mi toate problemele tale. Sunt sigur că voi putea să te ajut." Un bărbat foarte frumos ca fizic, a luat-o de braț şi a condus-o pe aceeaşi

masă pe care fusese soțul ei cu câteva ore mai devreme. După aceeaşi operație, ea a devenit de asemenea o sclavă fără personalitate, aparținând Fiarei. Am auzit Fiara întrebând-o "Cum te simți?" Ea nu a răspuns nimic până nu i-a ataşat un obiect micuț de bluza ei. Atunci ea a recunoscut că el este stăpânul şi domnul ei şi a început să i se închine.

'Tu vei fi prăsitoarea mea, a zis el. "Tu vei avea copii perfecți, şi ei mă vor servi pe mine, şi mi se vor închina mie." Femeia a răspuns într-o voce de robot, "Da, stăpâne, te voi asculta." Am văzut femeia din nou. În timpul acesta era în altă clădire. Acolo erau multe femei însărcinate. Femeile zăceau fără nici o viată pe paturile lor şi intonau slave Fiarei. Toate aveau 666 pe frunțile lor. Când copiii au fost născuți, ei au fost luați într-o altă clădire unde surori cu mintea alterată avea datoria să se îngrijească de ei. Surorile aveau de asemenea pe frunțile lor 666. Fiara a crescut în putere până când imperiul ei s-a întins pe pământul. Copiii au crescut de asemenea, şi la un anumit timp, ei erau de asemenea duşi sub aparatul distrugător de minți. Ei se închinau Fiarei şi chipului ei. Dar aparatul nu a avut nici o putere asupra copiilor lui Dumnezeu. Am auzit vocea Domnului zicând. Cei care se vor închina Fiarei şi chipului ei vor pieri. Mulți vor fi înşelați şi vor cădea, dar Eu îmi voi salva copiii Mei de Fiară. Aceste lucruri vor avea loc în timpurile din urmă. Nu luați marca Fiarei. Pocăiți-vă de pacatele voastre acum, până nu este prea târziu. **Fiara se va chema pe ea însăşi omul păcii. Şi va aduce pace la multe popoare într-un timp haotic. El, Fiara, va fi în stare să suplinească nevoile oamenilor cu lucruri ieftine, şi va asigura pe fiecare că salariile lor sunt suficiente. El va face alianță cu multe națiuni, şi marii oameni ai lumii îl vor urma în simțământul fals de securitate înaintea acestor timpuri*, Eu îmi voi ridica o armată de credincioşi care vor sta pentru adevăr şi neprihănire. Marea armată de care a vorbit Ioel va auzi vocea Mea de la răsăritul soarelui, până când va apune soarele.* In orele nopții ei îmi vor auzi de asemenea vocea, şi îmi vor răspunde. Ei vor lucra pentru Mine, şi ei vor alerga ca nişte oameni puternici de război. Ei vor face lucruri mărețe pentru Mine, şi Eu voi fi cu ei.**" Toate aceste mi-au fost descoperite de Domnul Iisus Hristos într-o vedenie cu ochii deschişi. Ele sunt cuvintele gurii Lui, şi sunt cu privire la timpurile sfârşitului împreună cu Iisus m-am reîntors acasă, şi mă minunam de toate lucrurile pe care El mi le-a arătat şi mi le-a spus. Am adormit rugându-mă pentru mântuirea omenirii.

FĂLCILE IADULUI

Noaptea următoare am intrat cu Iisus în fălcile iadului. Iisus a zis, 'Aproape am terminat cu iadul, fiica Mea. Nu îți voi arăta tot iadul. Dar ceeace ți-am arătat, vreau să spui lumii. Spune-le că iadul este real. Spune-le că acest raport este real. Pe când mergeam, ne-am oprit în vârful unui deal din care se vedea într-o vale mică. Cât de departe puteam să văd, erau straturi de suflete umane care erau pe marginea acestui deal. Puteam auzi strigătele lor. Zgomote mari se auzeau peste tot locul. Iisus a zis, "Fiică, aceste sunt fălcile iadului. De fiecare dată când gura iadului este deschisă, vei auzi acel zgomot mare. Sufletele încercau să iasă afară dar nu puteau, pentru că ele erau prinse în pereții iadului. Când Iisus vorbea, am văzut multe forme întunecate căzând jos pe lângă noi şi cu un zgomot înfundat rămâneau lați la poalele dealului. Demoni cu lanțuri mari trăgeau sufletele de acolo. Iisus a zis, **'Acestea sunt sufletele care abia au murit pe pământ şi care vin în**

iad. Această activitate este zi şi noapte. Dintr-odată, o mare tăcere s-a făcut peste tot. Iisus a zis, Te iubesc fiica Mea, şi vreau ca tu să spui oamenilor de pe pământ despre' iad.' Am privit jos adânc în fălcile iadului printr-un fel de deschizătură din părțile fălcii. Plânsete de durere şi tortură veneau de acolo. Când se vor sfârşi toate acestea? mă întrebam. Aş fi fost atât de bucuroasă să mă odihnesc de toate acestea. Atunci, dintr-odată, m-am simțit foarte pierdută. Nu pot spune cum am ştiut, dar am ştiut cu toată inima mea că Iisus plecase. M-am simțit foarte întristată. M-am întors înspre locul unde fusese şi lucru sigur, Iisus nu era acolo! "Oh, Nu!" Am strigat, "Nu din nou! O Iisuse, unde eşti?'

Ceea ce vei citi acum te va înfricoşa. Eu mă rog să te înfricoşezi atât de tare încât să devii credincios. Eu mă rog ca tu să te pocăieşti de păcatele tale ca să nu mergi în locul acela oribil. Mă rog ca să mă crezi, pentru că eu nu vreau ca lucrul acesta să se mai întâmple cuiva. Te iubesc şi sper ca tu să te trezeşti înainte de a fi prea târziu. Dacă tu eşti Creştin şi citeşti această carte, fi sigur de mântuirea ta. Fii gata să întâlneşti pe Domnul în orice timp, pentru că de multe ori nu mai este timp de pocăință. Păstrează-ți lumina arzând şi lampa plină de untdelemn. Fii gata, pentru că nu ştii când El se va reîntoarce. Dacă nu eşti născut din nou, citeşte Ioan 3:16-19 cheamă-L pe Domnul. El te va elibera de acest loc de tortură.

Strigând pe Iisus, am început să alerg la vale căutându-l. Am fost oprită de un demon mare cu un lanț. El a râs şi a zis, "N-ai unde fugi, femeie. Iisus nu este aici să te salveze. Tu eşti în iad pe veşnicie. "Oh nu," am strigat, "lasă-mă să plec!" Am luptat cu el cu toată puterea mea, dar curând am fost legată cu lanțul şi aruncată pe jos. Cum stăteam acolo, o substanță lipicioasă şi scârboasă a început să acopere corpul meu având un miros atât de cumplit că m-am simțit oribil de bolnavă. Nu ştiam ce se va întâmpla. Apoi am simțit cum carnea şi pielea mea au început să cadă de pe oasele mele! Am urlat şi am zbierat în oroare disperată. "O Iisuse," am strigat, "unde eşti?" Am privit la mine însumi şi am văzut că au început să apară găuri pe ceeace a mai rămas din carnea mea. Am început să mă transform într-o culoare gri-murdară, şi came gri cădea din mine. Pe toate părțile mele erau găuri, pe picioare, pe mâini, şi pe brațe. Am strigat, "Oh nu! Sunt în iad pe veşnicie! Oh nu!" Am început să simt viermii în interiorul meu şi mă uitam la oasele mele care erau arhipline de ei. Chiar când nu puteam să-i văd, ştiam că sunt acolo.. Am încercat să-i smulg din mine, dar şi mai mulți veneau în locul lor. Puteam simți cu adevărat putreziciunea trupului meu. Da, ştiam şi puteam să-mi amintesc cu exactitate totul ce s-a întâmplat pe pământ. Puteam simți, vedea, mirosi, auzi, şi gusta torturile iadului. Puteam chiar să văd în interiorul meu. Eram doar o formă scheletică murdară, şi cu toate acestea puteam simți totul ce se întâmplă cu mine. Am văzut pe alții ca pe mine însumi acolo erau atâtea suflete cât vedeai cu ochii. Am strigat în mare agonie, 'O Iisuse! Te rog, ajută-mă Iisuse Voiam să mor, dar nu puteam. Simțeam focul aprinzându-se din nou la picioarele mele. Am strigat, "Unde eşti Iisuse?' M-am tăvălit pe jos de durere la un loc cu ceilalți. Noi şedeam trântiți jos în fălcile iadului pe nişte movile, ca nişte grămezi de gunoaie. O durere de ne suportat a înhățat sufletele noastre. Strigam încontinuu, "Unde eşti Iisuse? Unde eşti Iisuse? Mă gândeam că poate totul este doar un vis? Putea-mă-voi scula? Eram cu adevărat în iad? Am comis poate ceva păcate de moarte înaintea lui Dumnezeu şi mi-am pierdut mântuirea? Ce s-a întâmplat? Poate am păcătuit împotriva Duhului Sfânt? îmi reaminteam fiecare învățătura Biblică care am auzit-o vreodată. Ştiam că familia mea era pe undeva deasupra

mea. În oroare am realizat că sunt în iad, la ca şi celelalte suflete pe care le-am văzut şi cu care am vorbit. Mi se părea foarte ciudat să pot vedea prin trupul meu. Viermii au început să se cațere din nou pe mine. Puteam să-i simt cum se cățărau. Am strigat de durere şi frică. Chiar atunci un demon mi-a zis, "Iisus al tău te-a înşelat, nu-i aşa? Oricum acum eşti proprietatea Satanei!" Şi un râs drăcesc ieşea din el când m-a ridicat şi m-a aşezat în vârful unei movile. Curând am descoperit că eram pe spatele unei forme moarte-trăind a unui fel de animal. Animalul ca şi mine, era gri - murdar, plin de mizerie şi descompunere, came moartă. Un miros cumplit umplea aerul. Animalul m-a dus sus pe o ieşitură de la acoperiş. Mă gândeam, "O Doamne, unde eşti?'. În drumul nostru am trecut pe lângă multe suflete care strigau să fie mântuite. Am auzit sunetul puternic al fălcilor iadului deschizându-se şi alte suflete au trecut pe lângă mine. Mâinile mele erau legate la spate. Durerea nu era constantă venea brusc şi tot brusc dispărea. Urlam de fiecare dată când venea durerea şi aşteptam cu groază când ele se linişteau. Mă gândeam, Cum voi ieşi afară de aici? Ce mă mai aşteaptă în față? Este acesta sfârşitul? Ce am făcut să fi meritat iadul?

"O Doamne, unde eşti?" Am strigat în dureri.

Am plâns, dar nu ieşea nici o lacrimă numai suspine uscate îmi scuturau trupul. Animalul s-a oprit în fața a ceva. Am privit şi am văzut o cameră minunată plină de bogății extravagante şi giuvaeruri strălucitoare. In centrul camerei era o femeie minunată îmbrăcată într-o îmbrăcăminte regească. În starea mea de disperare mă minunam totuşi ce era aceasta. Am zis, "Femeie, te rog ajută-mă." Ea a venit aproape şi m-a scuipat în forma feței mele. M-a blestemat şi mi-a zis lucruri murdare. "O Doamne, ce va mai urma?" am strigat. Un râs diavolesc a ieşit din ea. **Chiar în fața ochilor mei femeia s-a schimbat într-un bărbat, o pisică, un cal, un şarpe, un şobolan, şi într-un tânăr. Orice voia să fie, aia era. Ea avea o mare putere diavolească. Sus deasupra camerei i era scris "împărăteasa Satanei.**" Animalul a mers mai departe ce mie mi s-au părut a fi ore, şi pe urmă s-a oprit. Cu o smucitură, am fost aruncată de pe animal jos. Am privit în sus şi am văzut o armată de oameni pe cai venind spre mine. Am fost forțată să fug spre perete până au trecut. Ei de asemenea erau o armată de schelete având culoarea morții de gri murdară.

După ce ei au trecut, am fost ridicată de jos şi pusă într-o celulă. Când cel care m-a aruncat a încuiat celula, am privit plină de oroare în celulă şi am plâns, m-am rugat, dar fără nici o speranță.... Am plâns şi m-am pocăit de mii de ori pentru păcatele mele. Da, m-am gândit la multele lucruri pe care aşi fi putut face să conduc pe alții la Hristos şi să-i fi ajutat pe unii când au avut nevoie de mine. M-am pocăit de lucrurile pe care le-am făcut şi de cele pe care le-am lăsat nefăcute. "O Doamne, salvează-mă," am strigat plângând. Chemam pe Dumnezeu neîncetat să-mi vină în ajutor. NU-L mai puteam vedea or simți. Eram în iad la fel ca toți ceilalți pe care îi văzusem. Am căzut jos în durere şi am plâns. Simțeam că totul era pierdut pe veşnicie.

Orele treceau, şi foarte des se auzea zgomotul acela puternic, şi alte suflete cădeau in iad. Strigam neîncetat, "Iisuse, unde eşti?" Nici un răspuns nu venea. Viermii începeau din nou să se cațere în interiorul formei mele spirituale. Ştiam totul ce se întâmplă în interiorul meu. Moartea era pretutindeni. Eu nu aveam came, nici organe, nici sânge, nici trup, nici nădejde. Tot timpul smulgeam viermii afară din forma mea scheletică. Ştiam totul

ce se întâmplă, şi voiam să mor, dar nu puteam. Sufletul meu era mai viu ca oricând. Am început să cânt despre viață şi despre puterea în sângele lui Iisus, care este în stare să mântuiască de la păcat. Atunci nişte demoni mari cu sulițe au venit şi au urlat, "Termină!" M-au străpuns cu sulițele, şi am simțit cum şuvoaie de foc treceau prin mine când ei îşi înfigeau sulițele în forma mea. M-au împuns de nenumărate ori. Ei au început să intoneze, "Satan este dumnezeu aici. Noi îl urâm pe Iisus şi tot ceeace El învață." Când ei au văzut că eu nu încetez cântând, ei m-au luat afară din celulă şi m-au târât într-un loc deschis. "Dacă nu vei tăcea," au zis ei, "torturile tale vor fi şi mai mari." M-am oprit din cântat, şi într-un sfârşit ei m-au dus din nou în celulă. Mi-am amintit de versetele din Scriptură despre îngerii căzuți care erau ținuți în lanțuri până la judecata finală. Mă întrebam dacă nu care cumva aceasta era judecata mea. "Doamne, salvează oamenii de pe pământ," am strigat plângând. Trezeşte-i înainte de a fi prea târziu." Multe versete mi-au venit în minte, dar nu le-am spus pentru că mă temeam de demoni. Gemete şi urlete umpleau aerul murdar. Un şobolan s-a cățărat până la mine. L-am împins cu piciorul. Mă gândeam la soțul şi copiii mei. "O Doamne, nu-i lăsa să vină aici," am plâns, pentru că ştiam sigur că eram în iad. Dumnezeu nu mă putea auzi. Urechile celui Atotputernic sunt închise la strigătele iadului, am gândit. Dacă măcar cineva ar asculta. Un şobolan mare a venit în fugă la piciorul meu şi m-a muscat. Am strigat şi l-am smuls deoparte. Am simțit o durere aprinsă. Un foc venind de nicăieri, a început încet să ardă venind spre mine. Secunde, minute, şi ore au trecut. Eram o păcătoasă ajunsă în, iad. "O moarte, te rog vino!" am strigat plângând. Strigătele mele păreau că umplu întreaga falcă a iadului. Alții s-au alăturat strigătelor mele. Pierdută pentru întotdeauna! Nu vreau! Voiam să mor, dar nu puteam. Am căzut pe jos grămadă, simțind toate aceste torturi. Am auzit fălcile iadului deschizându-se din nou, şi alte suflete au intrat în ei. Focul mă ardea acum, şi o nouă durere a apărut. Ştiam totul ce se petrecea cu mine. Aveam o minte trează şi acut de clară. Ştiam toate aceste lucruri, şi ştiam că atunci când sufletele mureau pe pământ şi nu erau mântuite de păcatele lor, ele veneau aici. O Dumnezeul meu, mântuieşte-mă! Salvează-mă!" am strigat. "Te rog, salvează-ne pe toți." Mi-am reamintit toată viata mea, şi de cei care vreodată mi-au spus despre Iisus. Mi-am reamintit cum mă rugasem pentru bolnavi şi cum Domnul îi vindecase. Mi-am reamintit vorbele de dragoste si de alinare ale lui Iisus şi credincioşie Lui. Dacă aş fi fost măcar mai mult ca Iisus, nu aş fi acum aici mă gândeam. M-am gândit la toate lucrurile bune pe care Iisus mi le-a dat cum El mi-a dat chiar aerul pe care-l respirasem, hrana, copiii, casa, şi alte lucruri bune de care m-am bucurat. Dar, dacă El este un Dumnezeu bun, atunci de ce sunt aici? Nu aveam nici o tărie să mă ridic, dar sufletul meu striga neîncetat, "Scoate-mă afară de aici!" Ştiam că viața mergea înainte dea-supra mea şi undeva prietenii şi familia mea îşi trăiau viata normal. Ştiam că erau râsete, iubire şi bunătate undeva acolo sus. Dar chiar şi acestea începeau să se şteargă în cumplita durere. Semiîntunerec şi o ceață murdară groasă a umplut partea aceasta a iadului. O lumină galbenă joasă era peste tot, şi un miros de came putredă, şi de corupție - era aproape prea mult de suportat. Minutele păreau ore, şi orele se transformau în eternitate. O, când se vor sfârşi toate acestea? Eu nu aveam somn, nu aveam odihnă, nu aveam hrană şi nu aveam apă. Aveam o foame mare, şi am fost mai însetată decât oricând îmi aminteam să fi fost vreodată în viața mea. Eram atât de obosită şi mi-era atât de somn dar durerea era continuu. De câte ori fălcile se deschideau şi aruncau o nouă încărcătură de umanitate pierdută în iad, mă întrebam dacă era vreunul pe care eu îi cunoşteam. Oare îl vor aduce şi pe bărbatul meu aici? Au trecut ore întregi de când am venit în fălcile iadului. Dar dintr-odată am observat că o lumină a început să

umple încăperea. Dintr-odată focul s-a oprit, şobolanul a luat-o la fugă, şi durerea a părăsit corpul meu. Mă uitam de unde îmi venea scăparea, dar nu vede-am nimic. Mă miram ce s-o fi întâmplat. Am privit la intrările iadului, ştiind că s-a întâmplat ceva cumplit. şi atunci tot iadul a început să se cutremure, şi focul aprins a început din nou. Din nou şerpii, şobolanii şi viermii! O durere de ne suportat mi-a umplut sufletul şi torturile au început din nou. "O Doamne, lasă-mă să mor," am strigat plângând, începând să lovesc duşumeaua de pământ a celuii mele cu mâinile mele numai oase. Am urlat şi am strigat, am plâns, dar nimeni nu ştia şi nimănui nu-i păsa.

Dintr-o dată am fost ridicată din celulă de o forță nevăzută. Când mi-am recăpătat cunoştința, Domnul şi cu mine stăteam lângă casa mea. Am strigat plângând, "De ce, Doamne, de ce?" şi am căzut la picioarele Lui în disperare. Iisus a zis, 'Pace ție. Liniştește-te." Dintr-odată am fost plină de pace. El m-a ridicat gingaş, şi am căzut într-un somn adânc în brațele Lui. Când m-am trezit în ziua următoare, am fost foarte bolnavă. Zile întregi am re-trăit ororile iadului şi torturile lui. Noaptea mă trezeam urlând şi zicând că viermii se cățărau pe mine. Mi-era aşa o teamă de iad.

CERUL

Am fost bolnavă pentru multe zile după ce am fost eliberată din fălcile iadului. Trebuia să am luminile aprinse când mă culcam. Aveam nevoie de Biblie cu mine tot timpul, şi citeam constant. Sufletul meu trecuse printr-un soc teribil. Acum ştiam ce simțeau cei pierduți când ei intrau pentru întotdeauna în iad. Iisus îmi zicea, "Pace ție, fii liniştită," şi pacea îmi umplea sufletul. Dar minute după aceea mă trezeam urlând, isterică de frică. În tot acest timp, ştiam că nu am fost niciodată singură Iisus era întotdeauna acolo. Dar chiar cu această cunoştință, câteodată nu-i puteam simți prezența. Mi-era atât de frică să nu trebuiască să merg din nou în iad că mi-era chiar frică să-L am pe Iisus lângă mine câteodată. Am încercat să spun altora despre experiența mea despre iad. Nimeni nu mă asculta. I-am rugat, "Vă rog, pocăiți-vă de păcatele voastre înainte de a fi prea târziu." Era foarte greu pentru oricine să mă creadă ce le-am spus despre torturile prin care am trecut, şi cum Iisus mi-a spus să scriu despre iad. Domnul m-a asigurat că El este Domnul care mă va vindeca. Şi cu toate că credeam că niciodată nu mă voi vindeca, totuşi vindecarea a venit. Şi atunci s-a întâmplat din nou. Din nou am fost în Duhul cu Domnul Iisus, şi noi zburam sus înspre ceruri. Iisus a zis, "**Vreau să-ți arăt dragostea şi bunătatea lui Dumnezeu şi unele părți din cer. Vreau să vezi minunatele lucrări ale Domnului, care sunt minunat de privit**." înaintea noastră am văzut două planete gigantice, minunate şi glorioase în toată splendoarea lor. Dumnezeu însuşi era lumina acolo. Un înger ne-a întâlnit şi mi-a zis, "Vezi bunătatea şi îndurarea Domnului Dumnezeului tău. Mila lui ține veşnic." De la înger venea un simțământ aşa de puternic de dragoste şi gingăşie că mi-a venit să plâng când el mi-a vorbit din nou, 'Iată puterea şi tăria şi măreția lui Dumnezeu. **Vino să-ți arăt locul pe care L-a creat El pentru copiii Lui.'** Dintr-odată, în fața noastră am văzut apărând o planetă mare, tot atât de mare cât pământul. Şi atunci am auzit vocea Tatălui zicând, **'Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt sunt una. Tatăl şi Fiul sunt una, şi Tatăl şi Duhul Sfânt sunt una. Eu am trimis pe Fiul Meu să moară pe cruce, ca nici unul să nu fie pierdut. Dar,' a zis El cu un zâmbet, "tocmai voiam să-ți arăt locul pe care l-am pregătit pentru copiii Mei.** Eu mă îngrijesc foarte mult de copiii Mei. Mă doare când o

mamă pierde copilul ei, chiar fructul pântecului ei, fiica Mea, care a fost scos afară înainte de timpul lui. Vezi, Eu ştiu toate lucrurile, şi îmi pasă. **Din momentul când vine viața în pântec, Eu ştiu. Ştiu de copilaşii care sunt ucişi încă în timp ce sunt în pântecele mamelor lor vieţile avortate care sunt aruncate afară şi nedorite. Eu ştiu despre copiii născuți morți şi despre aceia născuți cu defecte. Din momentul în care a fost conceput copilul, el este un suflet. îngerii Mei merg jos şi aduc copilaşii la Mine când ei mor. Eu am un loc pentru ei unde ei pot creşte, învață şi sunt iubiți. Eu le dau trupuri întregi, şi restaurez (refac) toate părțile care sunt lipsă. Eu le dau trupuri glorificate.** Pe toată planeta aceea era un simțământ de iubire, un simțământ nemaipomenit de bun care te înconjura. Totul era perfect. Din loc în loc, în mijlocul ierbii luxuriante şi a izvoarelor de apă clară ca cristalul, erau locuri de joacă cu scaune din marmură şi bănci din lemn foarte lustruite pe care să stai. Şi erau copiii oriunde priveai, erau copii în activitățile lor copilăreşti. Fiecare copil era îmbrăcat cu o haină lungă albă, fără nici o pată, şi sandale. Hainele albe erau atât de strălucitoare că se reflectau în lumina magnifică a planetei. Multitudinea de culori de pretutindeni accentua albeața hainelor copiilor, îngerii erau îngrijitorii porților, şi numele copiilor erau toate scrise într-o carte. **Am văzut copiii învățând Cuvântul lui Dumnezeu** şi erau învățați muzică dintr-o carte de aur. Am fost surprinsă să văd animale de toate soiurile venind la copii, ori stând lângă ei în timp ce ei erau în şcoala lor îngerească. După aceea, îngerul mi-a arătat o altă planetă care iradia ca o lumină puternică înaintea mea. Lumina strălucirii ei era ca aceea a unui milion de stele, şi totul pe planeta aceea era minunat şi viu. În distanță am văzut doi munți făcuți din aur curat, iar mai aproape de mine erau două porți de aur încrustate cu diamante şi alte pietre prețioase. **Ştiam că acesta era noul pământ şi că oraşul care se desfăşura în toată splendoarea lui înaintea mea era Noul Ierusalim -cetatea lui Dumnezeu venită jos pe pământ**. Şi atunci am fost înapoi la pământul vechi - **pământul aşa cum fusese înainte de focul final care îl va curați şi purifica pentru scopul glorios a lui Dumnezeu. Şi aici am văzut Noul Ierusalim - Capitala oraşului Mileniului.** Şi am văzut oameni ieşind afară din văgăuni, peşteri, din munți şi venind spre acest oraş. Aici Iisus era rege, şi toate națiunile pământului ii aduceau daruri îi aduceau omagiu. Iisus mi-a dat interpretarea acestei vedenii. El a zis, "**În curând Mă voi reîntoarce şi voi lua cu Mine la cer prima dată pe cei morți care au fost neprihăniți, apoi cei care vor fi vii şi vor rămâne vor fi răpiți să fie cu Mine sus. După aceasta, Anticristul va domni pe pământ pentru o anumită perioadă, şi vor fi aşa mari necazuri cum niciodată nu au fost până atunci, şi nici nu vor mai fi de atunci înainte." "Şi apoi Mă voi reîntoarce cu sfinții Mei, şi Satan va fi aruncat în groapa fără fund, unde va rămâne pentru o mie de ani. În timpul acestei mii de ani Eu voi împărați pe pământ din Ierusalim. După trecerea Mileniului, Satan va fi eliberat pentru un timp, şi Eu îl voi învinge prin strălucirea venirii Mele. Pământul cel vechi va trece. Iată, că va fi un pământ nou şi un Nou Ierusalim venind jos pe el şi Eu voi împărați în vecii vecilor.'**

RELIGIA FALSĂ

"Dacă oamenii de pe pământ ar asculta de Mine," a zis Domnul, "şi s-ar pocăi de păcatele lor, Eu aş opri pe loc lucrăturile Anticristului şi a Fiarei până vor veni timpuri de înviorare. Nu s-au pocăit oamenii din Ninive la predica lui Iona? Eu sunt acelaşi ieri, astăzi şi în veci. Pocăiți-vă, şi Eu voi trimite un timp de binecuvântare." Atunci L-am auzit pe

Iisus zicând, "**Poporul Meu trebuie să se iubească unul pe altul şi trebuie să se ajute unul pe celălalt. Ei trebuie să urască păcatul, dar să-l iubească pe păcătos. Prin această dragoste toți oamenii vor şti că sunteți ucenicii Mei.**" În timp ce Iisus vorbea, pământul s-a deschis, şi noi am fost din nou în iad. Am văzut coasta unui deal plin cu trunchiuri de pomi morți, şi de jur împrejur era un pământ gri. Am văzut de asemenea gropi mici în coasta dealului, şi forme gri de oameni umblând şi vorbind. L-am urmat pe Iisus pe o cărare foarte întortocheată şi murdară, care ducea sus pe coasta dealului cenuşiu. Când m-am apropiat mai mult, am văzut că oamenii erau întregi, dar morți. Ei erau compuşi din carne gri moartă, şi erau legați împreună cu o funie de legături, un fel de coardă formată dintr-o materie gri care înconjura de jur împrejurul tuturor oamenilor de pe deal. Cu toate că la vedere nu era nici un foc, eu ştiam că aceasta era o parte a iadului, pentru că carnea moartă cădea de pe oasele oamenilor şi apoi creştea din nou înapoi foarte repede. Moartea era pretutindeni, dar oamenii păreau că nu observau ei erau foarte adânciți în conversație, Iisus a zis, "Hai să ascultăm la ceeace vorbesc." Un om zicea altuia, "Ai auzit despre omul acela Iisus, care a venit să ia păcatele?" Celălalt i-a răspuns, "Eu îl cunosc pe Iisus. El mi-a spălat şi păcatele mele. De fapt eu nu ştiu de ce sunt aici." "Nici eu," a răspuns primul om. Celălalt a zis, "Eu am încercat să mărturisesc vecinului meu despre Iisus, dar el nici măcar nu mă asculta. Când soția lui a murit, el a venit să se împrumute de la mine nişte bani pentru înmormântarea ei, dar eu mi-am amintit că Iisus a zis să fim înțelepți ca şerpii şi fără răutate ca porumbeii. Şi l-am refuzat. Ştiam că-şi va cheltui banii în alte părți oricum. Noi trebuie să fim administratori buni ai banilor noştri, ştii asta. Primul om care a vorbit înainte acum a spus din nou. Da, frate," a zis el, un băiat în biserica noastră a avut nevoie de haine şi pantofi, dar tatăl său bea, aşa că am refuzat să-i cumpăr ceva pentru băiatul lui am învățat pe omul acela o lecție." "Foarte bine," a zis celălalt om, răsucindu-şi funia de legătură în mâinile lui şi a răsucit-o toată spre el nervos, "noi trebuie întotdeauna să învățăm pe alții să trăiască aşa cum a trăit Iisus. Omul acela nu avea nici un drept să bea. Lasă-l să sufere." Iisus a zis, "O, oameni nebuni şi îndărătnici cu inima, treziți-vă la adevăr, şi iubiți-vă unul pe celălalt cu o dragoste fierbinte. Ajutați pe cei neajutorați. Dați celor în nevoi fără să vă gândiți să mai primiți ceva în schimb. "Dacă te vei pocăi, O pământule, Eu te voi binecuvânta şi nu te voi blestema. Trezeşte-te din somnul tău, şi vino la Mine. **Smeriți-vă şi închinați-vă inimile voastre înaintea Mea, şi Eu voi veni şi locui cu voi. Voi veți fi poporul Meu, şi Eu voi fi Dumnezeul vostru."**

SEMNUL FIAREI

Am auzit pe Domnul zicând, 'Duhul Meu nu se va lupta pentru întotdeauna cu omul. Vino să vezi .Fiara. **În timpul ultimelor zile o Fiară rea se va ridica din pământ şi va înşela pe mulți din fiecare națiune a lumii. Ea va cere ca fiecare să-şi primească numărul, numărul 666, pe mâinile lor or pe frunțile lor. Oricine va lua numărul ori semnul va aparține Fiarei şi va fi aruncat cu ea în iazul de foc care arde cu foc şi pucioasă. Fiara se va ridica sub aclamarea lumii, deoarece va aduce aşa o pace şi prosperitate cum nimeni nu-şi aminteşte să fi fost cândva. Când ea îşi va câştiga dominația asupra lumii, cei fără semnul ei pe frunțile or mâinile lor nu vor putea să-şi cumpere mâncare, haine, maşini, case ori orice altceva ce se cumpără. Nici nu vor putea să vândă nimic care le aparține, altcuiva atâta timp cât nu au semnul ei. Domnul Dumnezeu declară în mod expres căci cei care vor lua semnul îşi vor fi**

afirmat jurământul de credință către Fiară şi vor fi tăiați de la Domnul Dumnezeu pentru totdeauna. Ei îşi vor avea locul lor cu necredincioşii şi cu lucrătorii fărădelegii. Semnul reprezintă simplu că cei care îl posedă au respins deja pe Dumnezeu şi că s-au întors spre Fiară pentru sus-ținere. Fiara şi urmaşii ei vor persecuta pe cei care vor refuza semnul şi vor omorî pe mulți dintre ei. Orice presiune pe care ei vor fi în stare să o aducă, o vor face ca să-i forțeze pe credincioşii adevăratului Dumnezeu să fie însemnați. Copiii şi bebeluşii vor fi omorâți sub ochii părinților care refuză să ia semnul. Acesta va fi un timp de mare jale. Cei care vor poseda semnul vor fi forțați să predea posesiunile lor Fiarei în schimbul promisiunii că Fiara se va îngriji de orice nevoie a urmaşilor ei. Unii dintre voi vor fi slăbiți, şi se vor preda Fiarei şi vor primi semnul ei pe mâinile or frunțile voastre. Voi veți zice, 'Dumnezeu va ierta. Dumnezeu va înțelege. Dar Eu nu îmi voi schimba Cuvântul Meu. Eu v-am avertizat de nenumărate ori prin gurile profeților Mei şi prin slujitorii Evangheliei. Pocăiți-vă acum cât timp este încă ziuă, pentru că noaptea vine când judecata va fi hotărâtă. Dacă tu nu vei asculta de Fiară şi vei refuza să iei semnul ei, Eu Mă voi îngriji de voi. Eu nu zic că mulți nu vor avea să moară pentru credința lor în aceste timpuri, pentru că mulți vor fi decapitați pentru credința lor în Domnul Dumnezeu. Dar binecuvântați sunt cei care mor în Domnul, pentru că mare va fi răsplata lor. Adevărat, că va fi un mare timp de pace şi de prosperitate în timpul domniei Fiarei, în care ea îşi va câştiga popularitate şi respect. Ea va face ca problemele lumii să fie ca şi când ar fi o nimica toată Dar pacea se va sfârşi în vărsare de sânge şi prosperitatea în mare foamete pe tot cuprinsul. Nu vă fie teamă de ceea ce omul v-ar putea face, ci temeți-vă de Cel care poate arunca şi trupul şi sufletul în iad (gheenă). Căci cu toate că va fi o mare persecuție şi cu toate că necazurile se vor înmulți, Eu vă voi trece şi elibera din toate. Dar înainte de ziua cea rea, Eu îmi voi ridica o armată măreață care Mi se va închina în Duh şi adevăr. Armata Domnului va face lucrări mărețe şi minunate pentru Mine. De aceea, veniți împreună şi închinați-vă Mie în Duh şi adevăr. Aduceți roade vrednice de pocăință, şi dați-mi Mie ce este dreptul Meu, şi Eu vă voi păzi de ziua cea rea. Pocăiți-vă acum şi fiți salvați de lucrurile teribile care vor cădea peste cei rebelii şi peste necredincioşi. Plata păcatului este moartea, dar darul fără plată a lui Dumnezeu este viața veşnică. Chemați-Mă cât timp mai puteți, şi Eu vă voi primi şi vă voi ierta. Eu vă iubesc şi nu doresc să fiți pierduți.

REÎNTOARCEREA LUI HRISTOS

Am văzut venirea Domnului. **Am auzit chemarea Lui ca şi sunetul unei trâmbițe şi cu vocea unui arhanghel.** Şi întreg pământul s-a cutremurat, şi din morminte au ieşit neprihăniții morți ca să-L întâlnească pe Domnul în văzduh, îmi păreau ore, trâmbițele sunau, şi pământul şi marea şi-au dat înapoi pe morții lor. Domnul Iisus Hristos a stat deasupra norilor în veştminte de foc şi privea glorioasa scenă. **Am auzit din nou sunetele trâmbițelor; şi pe când priveam, cei care rămăseseră vii şi rămăseseră pe pământ s-au înălțat să se întâlnească cu El.** Am văzut pe cei răscumpărați ca milioane de puncte de lumină îndreptându-se spre locul de adunare în văzduh. Acolo îngerii le-au dat haine lungi, de cel mai strălucitor şi pur alb. A fost o bucurie măreață, îngerilor le-a fost dat să țină ordine, şi se părea că ei erau pretutindeni, dând atenție specială celor înviați. Celor

răscumpărați li s-au dat trupuri noi, şi ei au fost transformați pe când traversau văzduhul. Mare bucurie şi fericire umplea cerurile şi îngerii cântau, Glorie fie împăratului împăraților!' **Sus în ceruri am văzut un trup spiritual măreț era trupul Hristos. Trupul şedea pe spate pe un pat, şi sânge picura pe pământ. Ştiam că acesta era trupul Domnului nostru. Şi atunci trupul a crescut tot mai mare şi mai mare până a umplut cerurile. Şi intrând şi ieşind din el, erau milioanele răscumpăraților**. Am privit în uimire cum milioane au urcat pe nişte scări la trup şi L-au umplut, începând cu tălpile picioarelor şi continuând cu picioarele, cu mâinile, stomacul, inima şi capul. Şi când a fost plin, am văzut că era plin cu bărbați şi femei din fiecare națiune, popor şi limbă de pe pământ. Şi cu o voce măreață ei lăudau pe Domnul. **Milioane şedeau în fața unui tron, şi am văzut îngeri cum au adus cărțile din care s-a citit judecata. Acela era tronul de îndurare, şi mulți au primit răsplătiri**. Atunci pe când priveam, întunericul a acoperit fața pământului, şi pretutindeni erau numai forțe demonice. Duhuri rele fără număr au fost eliberate din închisorile lor şi aruncate afară pe pământ. Am auzit pe Domnul zicând,. "Vai de locuitorii pământului, că Satan a venit să locuiască între ei." Am văzut o fiară înfuriată, şi din ea țâşnea afară veninul ei pe pământ. Iadul s-a scuturat în toată furia lui, şi din groapa fără fund au ieşit roind turme de creaturi rele care au înnegrit pământul de numărul lor mare. Bărbați şi femei alergau plângând spre dealuri, în peşteri şi munți. Pe pământ erau războaie, foamete şi moarte. La sfârşit am văzut cai de foc şi căruțe în ceruri. Pământul tremura, şi soarele s-a făcut roşu ca sângele. Un înger a zis, "Ascultă, O pământule, Regele vine!" Şi a apărut pe cer Regele regilor şi Domnul domnilor, şi cu El erau sfinții din toate veacurile, îmbrăcați în cel mai imaculat alb. Şi mi-am amintit că fiecare ochi Îl va vedea şi fiecare genunchi se va pleca înaintea Lui. Atunci îngerii şi-au luat secerele şi au secerat grâul copt care este sfârşitul lumii. Iisus a zis, "Pocăiți-vă şi fiți mântuiți, pentru că împărăția lui Dumnezeu este aproape. Voia Mea şi Cuvântul Meu se vor împlini. Pregătiți calea Domnului." Şi eu m-am gândit, Noi trebuie să ne iubim unii pe alții. Trebuie să fim fermi în adevăr şi să corectăm copiii noştri în lumina venirii apropiate a lui Hristos. Pentru că lucru sigur, Regele vine.

ACTUL FINAL AL LUI DUMNEZEU

Iisus a zis, 'Avertizează pe cei care sunt în lume să nu fie lacomi, nici să se încreadă în bogățiile nesigure (nestatornice) ci să-şi pună încrederea lor în Dumnezeul cel viu, care ne dă toate lucrurile din belşug ca să ne bucurăm de ele. Umblați în Duhul, şi nu veți împlini poftele cărnii (poftele firii pământeşti). Nu vă înşelați, Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Căci ceeace seamănă omul aceea va şi secera. Semeni în fire, vei secera putrezirea; Semeni în Duhul. vei secera viața veşnică. **Lucrările firii pământeşti sunt preacurvia, curvia, necurăția, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrajbele, invidiile, bețiile, şi alte lucruri ca acestea. Cei care vor face lucrurile acestea nu vor moşteni împărăția lui Dumnezeu. Roada Duhului este acestea: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioşie, blândețea, înfrânarea poftelor. Cei care sunt ai lui Hristos, şi-au răstignit firea cu poftele ei.** Galateni 5

Când **Cuvântul lui Dumnezeu** va fi împlinit, atunci va veni sfârşitul. **Nici un om nu cunoaşte ziua sau ora când Fiul lui Dumnezeu se va reîntoarce pe pământ**. Nici chiar Fiul nu ştie, pentru că aceasta este cunoscut numai de către Tatăl Cuvântul se

împlineşte repede. ca un copilaş, şi lasă-Mă pe Mine să te curăţesc de lucrările firii şi cărnii. Spune-Mi, 'Doamne Iisuse, vino în inima mea şi iartă-mă de păcatele mele. Ştiu că eu sunt un păcătos, şi mă pocăiesc de păcatele mele. Spală-Mă în sângele Tău, şi fă-mă curat. Eu am păcătuit împotriva cerului şi înaintea Ta şi nu sunt vrednic să fiu chemat fiul Tău. Eu Te primesc prin credinţă ca Mântuitorul meu. Eu vă voi da păstori după inima Mea, şi Eu voi fi păstorul vostru. Voi veţi fi poporul Meu, şi Eu voi fi Dumnezeul vostru. **Citeşte Cuvântul**, şi nu părăsiţi adunarea voastră. Daţi-vă toată viaţa Mie, şi Eu vă voi păzi. Eu niciodată nu vă voi lăsa, nici nu vă voi părăsi."

Oameni, printr-un Duh, noi avem acces la Tatăl. Mă rog ca toţi să veniţi şi să vă predaţi inimile voastre Domnului.

VEDENII DESPRE RAI

Câteva dintre vedeniile următoare mi-au fost date înainte de a mă lua Iisus în iad. Unele din ele au fost aproape de sfârşitul călătoriei mele prin iad.

Asemenea Lui Dumnezeu

Am primit aceasta vedenie cerească în timp ce eram în adâncă rugăciune, meditaţie, şi închinăciune. Gloria lui Dumnezeu a coborât peste locul unde eu mă rugam. Mari valuri ca de foc, lumini puternice şi o putere maiestuoasă au venit în faţa ochilor mei. În centrul focului şi a luminilor era tronul lui Dumnezeu. Pe tron era cineva asemenea lui Dumnezeu. Bucurie, pace, şi dragoste izvorau din Dumnezeul Atotputernic. Aerul dimprejurul tronului era plin cu copilaşi heruvimi, cântând şi sărutând pe Domnul pe faţa Lui, pe mâinile Lui şi pe picioarele Lui. Cântecul pe care ei îl cântau era ***'Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernic***." Heruvimii aveau limbi de foc deasupra capetelor lor şi la vârfurile fiecărei aripioare mici. Mişcarea aripioarelor lor părea sincronizată cu mişcarea puterii şi gloriei Domnului. Un heruvim a zburat spre mine şi mi-a atins ochii.

Munţii aurii

Într-o vedenie am privit în depărtare peste faţa pământului. Putem vedea că pe o distanţă de mai multe mile (1milă-1,6 km), pământul era însetat de ploaie. Pământul era crăpat, uscat şi gol. Nu erau şi nici nu se vedeau copaci ori altă vegetaţie.Atunci mi s-a îngăduit să văd dincolo de pământul uscat, tot drumul până la cer. în depărtare am văzut doi munţi gigantici care îşi atingeau poalele şi erau unul lângă altul. Nu ştiam înălţimea lor, dar erau foarte, foarte înalţi. M-am apropiat de aceşti munţi şi am descoperit că erau făcuţi din aur curat - aur atât de pur că erau transparenţi. Prin aceşti munţi şi dincolo de ei am văzut o lumină albă strălucitoare şi lumina s-a întins să cuprindă tot universul. Am simţit în inima mea că aceasta era baza pe care şedea tot cerul. Oamenii se luptă asupra unui inel mic de aur, dar Dumnezeu stăpâneşte tot aurul.

Construirea unui locaş

În timpul rugăciunii am primit această vedenie. Am văzut îngeri citind recordul înregistrării lucrărilor pe care noi le facem aici pe pământ. Unii dintre ei aveau aripi, alții nu. Unii erau mari şi unii erau mici, dar la toți fețele erau diferite. La fel ca şi la oameni, îngerii puteau fi identificați prin trăsăturile lor faciale.

Am văzut îngerii foarte ocupați, tăind diamante extrem de mari şi plasându-le în fundațiile unor clădiri minunate. Diamantele erau de aproximativ 18 centimetri grosime şi 36 centimetri lungime şi erau minunate.

De fiecare dată când un suflet era câştigat pentru Dumnezeu, un diamant era pus la temelia clădirii câştigătorilor de suflete. Nici o muncă nu este în zadar când este făcută pentru Dumnezeu.

Porțile cerului

Altădată, în timp ce eram în rugăciune, am văzut acesta vedenie cerească. Eram în Duhul şi un înger a venit şi m-a luat în ceruri. Din nou erau scene magnifice de lumini desfăşurându-se în valuri şi o glorie amețitoare aşa cum am văzut în spatele munților de aur curat şi pur. Simțeam o teamă văzând gloria Lui Dumnezeu desfăşurându-se ca o panoramă. Îngerul şi cu mine ne-am apropiat de două porți gigantice tăiate într-un perete uriaş şi am văzut doi îngeri excepționali de mari, înarmați cu săbii. Ei erau mai mari de 15 metri şi părul lor era ca un caier de aur. Porțile erau atât de înalte că nu puteam vedea partea de sus. Era cel mai minunat lucru de artă pe care l-am văzut vreodată. Ele erau cioplite de mână şi erau bătute cu pietre, diamante, rubine, safire şi alte pietre prețioase. Tot ce era pe porți era într-o armonie perfectă, iar porțile se deschideau spre înafară. Un înger cu o carte în mână a ieşi afară. După ce s-a uitat în carte, îngerul a dat din cap, confirmând că putem intra.

Cititorule, tu nu poți ca să intri în cer dacă numele tău nu este scris în **Cartea Vieții Mielului**.

Camera fişelor

Într-o vedenie un înger m-a luat la cer şi mi-a arătat o cameră foarte mare cu pereții din aur curat. Din loc în loc pe pereți erau gravate litere în ordine alfabetică. Se părea mai degrabă că te afli într-o bibliotecă uriaşă, dar în care cărțile erau incluse în pereți în loc să fie puse pe etajere.

Îngeri în haine lungi luau cărțile din pereți şi le studiau cu atenție. Se părea că tot ce făceau era într-o ordine rigidă. Am observat că cărțile aveau coperți groase din aur şi unele dintre pagini erau roşii. Aceste cărți erau minunate. **Îngerul mi-a zis că aceste cărți conțineau datele vieților fiecărei persoane care vreodată s-a născut pe pământ. Mi s-a spus că mai erau şi alte camere ca aceasta şi că erau mult mai multe fişe cu date.**

Din timp în timp, arhanghelii aduceau aceste fişe cu datele persoanelor înaintea lui Dumnezeu pentru aprobare or dezaprobare. Cărțile conțineau cereri de rugăciune, profeții,

atitudini, creşterea în Domnul, suflete conduse la Hristos, roadele Duhului şi mult mai multe. Tot ce făceam noi aici pe pământ, este înregistrat într-o carte de către îngeri. Câteodată îngerul lua câte o carte jos şi îi spăla paginile cu un şervet fin. Paginile spălate se schimbau în roşu.

Scara cerească

Duhul Domnului mi-a dat următoarele vedenii. Am văzut o **scară spirituală** care coboară jos pe pământ, în timp ce altă parte urcă în sus. Îngerii de pe scară nu aveau aripi, dar fiecare înger avea o carte cu un nume scris pe coperta din față. Unii dintre îngeri păreau că dădeau ordine şi răspundeau la întrebări puse lor de către alți îngeri. Odată ce primeau ordinele şi răspunsurile la întrebări, ei dispăreau.

Am văzut de asemenea alte scări în alte părți ale pământului, îngerii erau în continuă mişcare, urcând şi coborând, îngerii se mişcau cu curaj şi autoritate, deoarece erau mesageri cu ordine de la Dumnezeu.

O profeție de la Iisus

Când Iisus mi-a apărut pentru prima dată, a zis: "Kathryn, tu ai fost aleasă de către Tatăl să Mă acompaniezi până în adâncurile iadului, îți voi arăta multe lucruri pe care Eu doresc ca lumea să le cunoască despre iad şi despre cer. Îți voi spune ce să scrii, pentru ca această carte să fie o mărturie adevărată despre cum arată aceste locuri necunoscute. **Duhul Meu îți va descoperi secrete despre veşnicie, judecată, dragoste, moarte şi viața de dincolo."**

Mesajul Domnului către această lume pierdută este acesta:

"**Eu nu doresc ca voi să ajungeți în iad. Eu v-am făcut pentru bucuria mea şi pentru părtăşie eternă. Voi sunteți creația Mea şi Eu vă iubesc. Chemați-Mă atâta timp cât sunt aproape şi Eu vă voi auzi şi vă voi răspunde. Eu vreau să vă iert şi să vă binecuvântez**."

Celor născuți din nou Domnul le zice, 'Voi nu părăsiți adunarea voastră. Adunați-vă împreună, rugați-vă şi studiați Cuvântul Meu. **Închinați-vă Mie în Duhul sfințeniei**."

Domnul zice bisericilor şi națiunilor: "îngerii Mei se luptă întotdeauna pentru moştenitorii mântuirii şi pentru cei care vor deveni moştenitori. Eu nu Mă schimb. Eu sunt acelaşi ieri, astăzi şi în veci. Căutați-Mă şi Eu voi turna din Duhul Meu peste voi. **Fiii şi fiicele voastre vor profeți. Eu voi face lucrări mărețe între voi**."

Dacă tu eşti nemântuit, te rog fă-ți timp chiar acum şi îngenunchează înaintea Domnului şi cere-I să te ierte de toate păcatele tale şi să te facă copilul Lui. Oricare ar fi prețul, tu trebuie să te hotărăşti acum să faci cerul casa ta eternă.

CUVINTE DE ÎNCHEIERE

Doresc să vă asigur din nou că lucrurile pe care le-ați citit în această carte sunt adevăratei Iadul este un loc real de tortură în flăcări. Dar de asemenea doresc să vă spun că şi cerul este la fel de real şi poate fi casa ta pentru veşnicie.

Eu m-am lăsat călăuzită ca o servantă a Domnului Iisus Hristos şi am raportat cu credincioşie aceste lucruri care mi-au fost arătate şi care mi s-au spus.

Pentru rezultate mai bune, ar trebui să citiți această carte împreună cu Biblia şi să comparați ceea ce este scris aici cu ceea ce este scris în Sfânta Scriptură. Facă Domnul ca această carte să fie folosită pentru gloria Lui.

O VEDENIE A IADULUI

Cum şedeam într-o seară pe dormeză, prezența lui Dumnezeu a umplut sufrageria şi am auzit o voce zicând: "Priveşte (şi) iată iadul." Prima dată în față mea a apărut un perete de foc. Flăcările erau albastre de fierbinți şi jos se vedea un loc brun dea curmezişul. În centrul acestui foc era o substanță ca gelatina. Pe când priveam, substanța a început să tremure şi să se scuture şi din ea ieşeau strigăte de plâns: "O Doamne, ajută-mă! O doamne ajută-mă!" Striga necontenit. Atunci Domnul mi-a zis: "**Copila mea, această substanță pe care o vezi în flăcări este un om care este în iad de 1800 de ani şi încă strigă la Mine." Şi mi-a zis iarăşi: "Copila mea, Eu ți-am arătat şi cerul şi iadul. Alege astăzi unde îți vei petrece veşnicia**."

Eu am zis: "Doamne, eu vreau să-mi petrec veşnicia cu Tine, pentru-că cu siguranță eu nu vreau să merg în flăcările iadului!" Mă rog ca oricine citeşte acestea îşi va alege să-şi petreacă veşnicia în cer cu Dumnezeu Tatăl, în Numele lui Iisus Hristos, Domnul nostru. Amin şi amin.

Un copil al Domnului
Helen Huffman

STIMAȚI CITITORI

Cu ajutorul lui Dumnezeu am reuşit să terminăm traducerea acestei cărți, care ni s-a părut interesantă şi foarte semnificativă. Şi îi dăm slavă Domnului nostru Iisus Hristos pentru aceasta. Unii poate nu vor crede cele relatate în această carte. Într-adevăr sunt lucruri de necrezut. Dar şi lucrurile povestite despre Holocaust şi despre torturile suferite de evrei sub Hitler mie mi se par de necrezut. Cum e posibil ca o minte omenească să scornească atâtea torturi? Cu toate acestea, necredința mea nu împiedică realitatea şi credința mea (ori mai bine necredința mea) în fața unui evreu ar fi "apă de ploaie", când el ştie realitatea trăită. În Psalmul 14:1, Cuvântul lui Dumnezeu spune: "Nebunul zice în inima lui: "Nu este Dumnezeu" înseamnă aceasta că Dumnezeu nu există? Pot eu prin necredința mea să desființez realitatea? Orice om rațional îşi dă seama că este o glumă, cel mult. Ateismul este o amăgire şi toți cei care sunt înşelați de Satan în felul acesta, curând îşi vor da seama nu numai că există Dumnezeu, dar şi că Satan există, şi că ei au făcut voia lui fără să vrea; dar va fi prea târziu să se schimbe.

Din iad nimeni nu se mai poate întoarce ca să se pocăiască. Acum este timpul. Cuvântul spune în Evrei 3 : 15, "Astăzi dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii".

Însă tot la fel de amăgitoare este şi credința unora care cred în Dumnezeu, (Iacov 2:19-2o) dar cred că El în bunătatea Lui nu trimite pe nimeni în iad. De aceea ei trăiesc la fel ca păgânii: mint, fură, beau, urăsc, curvesc, nu iartă, cârtesc şi altele de felul acesta, zicând că Domnul este înțelegător şi iartă, că aşa este firea lor şi ei nu se pot schimba.

Într-adevăr, noi nici unul dintre noi nu se poate schimba singur. Dar dacă cerem ajutorul lui Dumnezeu să ne ajute să ne schimbăm, El o va face, dacă noi renunțăm la încăpățânarea noastră, şi smeriți şi sinceri ne aplecăm genunchii cerând Domnului Iisus să ne curățească El păcatele în sângele Său, şi să ne dea putere să nu păcătuim de aici încolo. ŞI EL O VA FACE!!!

Într-adevăr iadul a fost creat pentru Satan şi pentru îngerii lui şi Dumnezeu nu trimite pe nimeni în iad, dar toți cei care nu trăiesc în neprihănire şi sfințenie, îşi aleg ei singuri pe Satan ca domn al lor, şi ei vor merge acolo unde va merge el - stăpânul lor.

Dacă tu îi faci voia, Satan te va atrage acolo cu o forța căreia tu nu i te vei putea împotrivi, la fel ca o păsărică hipnotizată de un şarpe. Poți fi salvat numai dacă ai pe cineva mai tare decât Satan. Singurul care l-a biruit pe Satan este Domnul Iisus, când pe dealul Golgotei, fiind răstignit pentru noi, a luat toate păcatele omenirii asupra Lui, (Isaia 53:4-11). .Nu este nici un alt nume în care să putem fi mântuiți (Faptele apostolilor 4:12).

Dar Iisus nu vine neinvitat, şi dacă îl inviți, atunci El îți cere supunere. Este foarte simplu, nu poți servi doi stăpâni odată (Matei 6:24). Ori îl slujeşti pe El, ori pe Satan. Alege-L pe EL ACUM Domnul tău! Singurul mod de a putea ajunge în rai cu Domnul Iisus, este prin pocăință de faptele rele, prin curățirea cugetului nostru în sângele Domnului Iisus Hristos şi prin naşterea noastră din nou.

Poate vei întreba ce trebuie sa faci ca să te pocăieşti, ori să fi născut din nou. Domnul Iisus a zis: "Eu sunt Calea, Adevărul şi Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. (Ioan 14:6) Iisus nu minte. Crede-L pe El, încrede-te în El şi EL va lucra astăzi! În primul rând tu trebuie să recunoşti că eşti un păcătos, care nu merită să meargă în rai pe baza faptelor sale. Într-adevăr; cine poate face fapte neprihănite (adică fără pată) şi fără să poată fi învinuit de nimic în viața lui? (dacă nu ai înjurat ai mințit; dacă nu ai mințit, ai furat; dacă nu ai furat ai curvit; dacă nu ai curvit ai urât, ori lăcomit, ori nu ai iertat pe cel care ți-a greşit, ori ai cârtit, ori eşti nepăsător față de Dumnezeu, ori nu ai frică de H, etc.). Citeşte Romani 1: 29-32 şi 2:4-7 în Isaia 64:6 Cuvântul spune că faptele noastre bune sunt ca o cârpă murdară în fața lui Dumnezeu, deci noi nu putem să ne bizuim pe faptele noastre, ci doar pe harul Lui. Dacă faptele noastre bune sunt aşa, ce vom spune de cele rele?

Dar poate tu spui că nu ai nici un păcat: nu bei, nu fumezi şi nu ai spart casa nimănui... Cuvântul lui Dumnezeu spune în Romani 3:23 "Căci toţi au păcătuit, şi sunt lipsiţi de slava lui Dumnezeu." Cine crezi că se înşală, Dumnezeu ori tu? Poate crezi că vei mai avea altă şansă de a te reabilita în fata lui Dumnezeu; sunt atâtea curente "moderne" care învaţă că te vei reîncarna şi vei putea schimba în altă viaţă ceea ce ai greşit acum. Minciuni.

Biblia arată căci acestea sunt învăţături eretice; cei care le învaţă se pierd pe ei înşişi şi pierd şi pe cei ce-i cred. Citeşte Evrei 9: 27 unde spune că "... **oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata**."

Apoi, tu trebuie să crezi din inima ta că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, care a venit pe pământ să moară pentru păcatele omenirii; în care şi tu eşti inclus, şi că Dumnezeu l-a înviat din morţi (Romani 10:9-10). Acest lucru trebuie să-l mărturiseşti tare cu gura ta fie într-un grup de rugăciune, fie la o Biserică care crede în jertfa Domnului Iisus Hristos că este singura cale de mântuire, şi care crede în naşterea din nou. De asemenea mărturiseşte şi altor necredincioşi (l Ioan 5:12). în sfârşit, tu acum trebuie să crezi că faci parte, prin credinţă, din copii lui Dumnezeu (Romani 10: 9-11). în Ioan 1: 12 scrie. "Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu." În Efeseni 5: 14-16 zice să răscumpărăm vremea că zilele sunt rele. Astăzi predă-te Lui si fii o făptură nouă. Niciodată nu vei regreta pasul acesta, dimpotrivă vei regreta că nu ai făcut lucrul acesta mai demult. Aşa cum regret eu acum anii pierduţi fără El. Domnul Iisus să-ţi ajute să vezi în lumea spirituală importanţa acestui fapt şi să spui şi altora despre Vestea Bună, că suntem iertaţi prin jertfa Domnului Iisus Hristos, a Lui să fie slava în veci! Amin. Dacă ai făcut acest pas, şi dacă această carte te-a încurajat să te întorci, te rog mult să ne scrii să ne rugăm pentru tine, şi să ne bucurăm de lucrarea lui Dumnezeu. Noi nu avem nimic de câştigat din întoarcerea ta la Dumnezeu, dar Cuvântului spune în Luca 15:7 că "va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăieşte, decât pentru nouăzeci şi nouă de oameni neprihăniţi, care n-au nevoie de pocăinţă." Dacă nu ai Biblia, ia legătura cu vreo Biserică Creştină: Penticostală, Baptistă sau Creştini după Evanghelie şi roagă-i să-ţi dea una. Dacă nu găseşti deloc sau ai vreo nelămurire în legătură cu cele de mai sus, ori orice altceva din Cuvântul lui Dumnezeu, te rog mult să ne scrii urgent şi noi îţi vom trimite după posibilităţi răspunsul ori Biblia.Domnul Iisus Hristos, Fiul Dumnezeului cel Viu şi Adevărat să te întărească, să-ţi dea binecuvântările Lui spirituale Şi cele necesare vieţii de fiecare zi şi să te facă să însetezi tot mai mult dup El.

Singurului DUMNEZEU, TATĂL şi lui IISUS HRISTOS, FIUL şi DUHULUI SFÂNT, să fie TOATA SLAVA, MĂRIREA, CINSTEA şi GLORIA în VECI de VECI, pentru traducerea şi tipărirea acestei cărţi.

AMIN

Patruzeci şi opt de ore în iad

John W. Reynolds

Unul dintre cele mai interesante cazuri de readucere la viață pe care l-am auzit vreodată a fost cazul lui George Lennox, un notoriu hoț de cai din Jefferson County. Se afla a doua oară în închisoare. Prima oară a fost trimis la închisoare pentru o faptă similară — furt de cai.

în iarna anului 1887 şi 1888 a lucrat într-o mină de cărbuni. Locul în care lucra i s-a părut foarte periculos. A raportat acest lucru ofițerului responsabil, care a examinat locul şi, considerând că totul este în ordine, l-a trimis pe Lennox înapoi la lucru. Ocnaşul a ascultat şi şi-a continuat lucrul, dar nu mai mult de o oră, pentru că acoperişul s-a surpat şi l-a îngropat cu totul. A rămas astfel timp de două ore.

Pentru că la ora mesei n-a apărut, au început să-l caute, găsindu-1 sub mormanul de pământ. A fost scos la suprafață, iar după ce medicul închisorii l-a consultat, a fost declarat mort. A fost dus la spital unde l-au spălat, l-au îmbrăcat şi l-au pregătit pentru înmormântare. I-au făcut sicriul şi l-au dus la spital. A sosit preotul care a ținut slujba de înmormântare. Un grup de prizonieri au fost puşi de lucrătorul spitalului să ridice corpul neînsufleţit şi să-l aşeze în sicriu. Aceştia s-au supus, unul l-a ridicat de la cap, celălalt de la picioare, dar când au ajuns în mijlocul camerei, cel care era la capul celui mort s-a împiedicat în ceva şi-a pierdut echilibrul şi a scăpat din mâini cadavrul. Capul mortului s-a lovit de podea şi, spre stupoarea şi mirarea celor prezenți, s-a auzit un geamăt adânc. Curând i s-au deschis ochii şi apoi şi-au făcut prezența şi alte semne ale vieții.

A fost chemat de îndată medicul. Până ce a venit acesta, cam peste treizeci de minute, omul a cerut apă, şi când a sosit medicul, l-a găsit bând. Au pus deoparte sicriul şi toate cele necesare pentru înmormântare. L-au mai examinat o dată şi au găsit că avea unul din picioare rupt în două locuri şi era rănit. A rămas în spital timp de şase luni şi apoi s-a întors la lucru.

Am aflat de această experiență deosebită de la un coleg miner. Am dorit din curiozitate să-l cunosc pe Lennox ca să-mi împărtăşească el însuşi această experiență. Timp de câteva luni nu s-a ivit o asemenea ocazie. Până la urmă, s-a ivit. Mi s-a cerut de către unul din ofițerii închisorii să fac nişte raporturi anuale, într-una din zile s-a discutat despre modul cum acest om a fost readus la viață. Tocmai atunci a trecut pe la uşa biroului şi am putut să-l cunosc. Nu peste mult timp i-am dat un bilețel şi l-am rugat să vină unde lucram eu. A venit, l-am cunoscut şi am auzit chiar de la el această istorisire minunată. Era un bărbat tânăr, poate nu avea nici treizeci de ani. Fusese un criminal împietrit, dar a beneficiat de o educație foarte bună.

Cea mai interesantă parte a povestirii s-a întâmplat când el a fost considerat mort. Iată ce mi-a mărturisit el:

„Am avut toată dimineața presimțirea că ceva teribil urma să se întâmple. Şi pentru că eram neliniştit, l-am rugat pe şeful meu, dl. Grason, să vină şi să examineze locul de unde scoteam cărbuni.

A venit şi, după o examinare atentă, mi-a ordonat să mă întorc la lucru, spunând că nu e nici un pericol şi că «încep să mă ţicnesc». Am continuat să lucrez cam vreo oră, când, dintr-o dată, totul s-a întunecat. Apoi se părea că o uşă mare de fier s-a deschis şi am trecut prin ea. M-am gândit atunci că am murit şi că mă aflu în altă lume. Nu am putut vedea pe nimeni şi nu am putut auzi nici un sunet. Pentru motive pe care nu le cunosc m-am îndepărtat de la uşă, am mers un timp şi am ajuns la un râu foarte mare. N-a fost nici întuneric, nici lumină. A fost doar atâta lumină cât într-o noapte înstelată. Nu eram de mult pe mal când am auzit pe cineva vâslind. Curând, persoana se afla în faţa mea.

Am rămas fără cuvinte. S-a uitat la mine pentru o clipă şi apoi mi-a spus că a venit după mine. M-a rugat să urc în barcă şi am traversat râul. Nu ne-am spus nici un cuvânt. Doream să-l întreb cine era şi unde mă aflu, dar parcă limba îmi era lipită de cerul gurii. N-am putut spune nici un cuvânt. în sfârşit, am ajuns pe malul celălalt. Am coborât din barcă, iar bărbatul cu barca a dispărut.

Lăsat singur, n-am ştiut ce să fac. în faţa mea am văzut două drumuri care treceau printr-o vale întunecată. Unul din drumuri era larg şi uşor de mers pe el. Celălalt era îngust şi ducea în altă parte. Am pornit-o din instinct pe drumul bătătorit. Se părea că pe măsură ce merg se întunecă tot mai mult. Din când în când răzbătea totuşi o lumină din depărtare şi în acest fel aveam lumină pe cale.

Deodată am întâlnit o fiinţă pe care mi-e greu s-o descriu. Pot să vă fac doar o vagă descriere a modului cum arăta această apariţie înfricoşătoare. Semăna cumva a om, dar era mult mai voluminos decât orice om văzut vreodată. Avea cel puţin trei metri înălţime. La spate avea aripi mari. Era negru ca cărbunele pe care eu îl extrăgearn şi era complet nud. Avea în mână o suliţă al cărei mâner era de cel puţin trei metri şi jumătate. Ochii lui erau ca nişte bulgări de foc. Dinţii săi, albi ca perlele, păreau lungi de doi centimetri şi jumătate. Nasul său, dacă putem să-l numim aşa, era foarte mare, lat şi turtit. Părul său era foarte aspru şi lung. îi atârna greu pe umerii masivi. Vocea lui semăna mai degrabă cu vocea unui leu.

L-am văzut la un moment dat când lumina din îndepărtare mi-a luminat calea. Tremuram ca frunza plopului, îşi ridicase suliţa ca şi când ar fi dorit să mă străpungă. Cu vocea aceea pe care parcă o aud şi acum mi-a poruncit să-l urmez; mi-a spus că a fost trimis să mă călăuzească în drumul meu. L-am urmat. Ce altceva puteam să fac? La un moment dat, în faţa noastră a apărut un munte mare. Partea din faţa noastră părea perpendiculară, ca şi când o parte ar fi fost tăiată şi îndepărtată. Pe acest perete perpendicular am putut vedea clar cuvintele: „**Acesta este iadul**". Călăuza mea s-a apropiat de acest perete şi cu mânerul suliţei a bătut de trei ori, puternic. S-a deschis o uşă masivă şi am intrat. Am fost condus înăuntru prin ceea ce părea un culoar în acest munte. Un timp ne-am continuat drumul în întuneric. Puteam auzi paşii grei ai călăuzei mele şi astfel puteam să-l urmez. Tot timpul auzeam gemete adânci, ca şi când cineva era pe moarte. Mai târziu am auzit mai multe gemete şi am putut auzi clar cum unii strigau: «Apă, apă, apă!» Ajungând la cealaltă intrare şi trecând prin ea, am putut auzi ceea ce păreau a fi milioane de voci în îndepărtare şi toţi strigau după apă. Deodată, la bătaia călăuzei mele s-a deschis o altă uşă şi ne-am trezit afară şi în faţa noastră se afla o câmpie largă.

Aici călăuza mea m-a părăsit ca să ducă şi alte suflete pierdute la aceeaşi destinație. Am rămas un timp aici, apoi a venit la mine o ființă asemănătoare celeilalte. Dar în loc de suliță avea o sabie mare. A venit să-mi vorbească despre osânda mea viitoare. Mi-a vorbit cu o voce care mi-a inspirat oroare. «**Te afli în iad**», mi-a spus el. «**Pentru tine nu mai există nici o speranță. Când ai trecut prin munte, în drumul tău până aici ai auzit gemetele şi țipetele celor pierduți, cum strigau după apă ca să-şi răcorească limbile uscate. De-a lungul culoarului este o uşă care se deschide spre iazul de foc. Aceasta va fi în curând osânda ta. înainte de a fi condus în acel loc de chin de unde nu vei putea ieşi — nu există speranță pentru cei ce intră acolo — ți se permite să stai pe această câmpie, unde le este permis tuturor să stea şi să-şi dea seama ce ar fi putut avea în loc de suferințele pe care trebuie să le îndure**».

Cu acestea am fost lăsat singur. Probabil din cauza spaimei am rămas consternat. M-a cuprins slăbiciunea. Puterile m-au părăsit. Picioarele refuzau să-mi mai susțină corpul, învins, am căzut grămadă inertă. Am fost cuprins de toropeală. Pe jumătate treaz, pe jumătate adormit, mi se părea că visez. Departe, deasupra mea, în depărtare, am văzut cetatea minunată despre care citim în Biblie. Ce minunați erau pereții ei de iaspis! Am mai văzut în depărtare câmpii acoperite cu flori minunate. **Am văzut râul vieții şi marea de sticlă**. O mulțime de îngeri treceau prin porțile cetății, cântând cântece atât de minunate.

Printre ei am văzut-o pe mama mea dragă care a murit acum câțiva ani pentru că i-am zdrobit inima cu răutatea mea. S-a uitat la mine şi mi se părea că mă cheamă la ea, dar eu nu mă puteam mişca. O greutate mare parcă mă împiedica să mă mişc. Atunci o briză blândă a adus spre mine mirosul acelor flori minunate şi am putut auzi mai clar ca niciodată o melodie dulce cântată de îngeri şi am spus: «**O, dacă aş putea fi unul dintre ei**!».

Şi cum sorbeam din această cupă a fericirii, aceasta mi-a fost deodată îndepărtată de la buze. Am fost trezit din toropeală. Am fost trezit din visarea mea de o altă ființă din acel loc întunecat, care mi-a spus că a sosit timpul să intru în viața ce mă aşteaptă. Mi-a poruncit să-l urmez. Am intrat din nou în pasajul acela întunecat, însoțit de acea călăuză. Am ajuns la o altă uşă, apoi la alta, şi deodată am zărit iazul de foc.

Chiar în fața mea, cât puteam vedea cu ochii, am văzut acel iaz, literal de foc şi pucioasă. Unde uriaşe de foc, valuri fierbinți de foc se loveau una de alta şi săreau în aer ca valurile mării într-o furtună puternică. Pe coama valurilor am putut vedea ființe omeneşti care după o clipă erau duse la fundul acestui îngrozitor iaz de foc. Când se aflau pe coama valurilor se auzeau cum îl blestemau pe Dumnezeul cel drept în mod îngrozitor, iar strigătele lor după apă îți sfâşiau inima. Toată această parte a iazului de foc răsuna iar şi iar de bocetul acelor suflete pierdute. Deodată mi-am întors ochii spre uşa prin care am intrat câteva clipe înainte şi am citit aceste cuvinte: «Aceasta este osânda ta; veşnicia nu are sfârşit». In scurt timp am început să simt că pământul îmi fuge de sub picioare şi m-am trezit alunecând în iazul de foc. M-a cuprins o sete de nedescris. Şi cum am strigat după apă, ochii mei s-au deschis în spitalul închisorii.

Până acum n-am spus nimănui această experiență a mea, pentru că îmi era teamă că cei din închisoare mă vor crede nebun şi mă vor băga la ospiciu. Am trecut prin toate acestea şi sunt mulțumit nu doar pentru că trăiesc, dar şi pentru faptul că ştiu că există un Rai şi un Iad, un Iad aşa cum ni-1 descrie Biblia. Un lucru e sigur: nu voi mai merge niciodată în acel loc.

De îndată ce mi-am deschis ochii în spital şi mi-am dat seama că trăiesc, că sunt din nou pe pământ, mi-am dat inima lui Dumnezeu şi vreau să trăiesc şi să mor creştin. Şi aşa cum cele văzute în Iad nu pot fi niciodată şterse din memoria mea, tot aşa nici lucrurile minunate pe care le-am văzut în Rai. Peste câtva timp o voi revedea pe bătrâna mea mamă. Să pot sta pe malul acelui râu minunat, să hoinăresc cu acei îngeri pe dealuri şi prin văi pline cu flori mirositoare, să văd frumusețea pe care o ființă muritoare nici nu şi-o poate imagina, să ascult cântările celor mântuiți — toate acestea vor fi mai mult decât o răsplată pentru o viață creştină aici pe pământ, chiar dacă va trebui să las multele plăceri senzuale în care am trăit înainte de a merge la închisoare. Mi-am părăsit prietenii de crimă şi doresc ca atunci când voi fi liber să am părtăşie cu oameni buni". Am prezentat aici istorisirea aşa cum am primit-o de la Lennox. Dumnezeu să binecuvânteze această experiență spre trezirea multor suflete pierdute.

Cum pot oamenii să se îndoiască de existența literală a unui iad ce arde? Avem Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, şi multe alte experiențe ca cea a domnului Lennox, care ne învață că există un iad literal. Bărbați şi femei, opriți-vă! Priviți lucrurile în față! Viața voastră este înregistrată. Dumnezeu vrea să vă salveze şi să vă ierte dacă recunoaşteți că sunteți păcătoşi. Singura cale de salvare este să fii curățat de păcat, primind sângele lui Iisus Hristos ca jertfă pentru păcatele tale. Când primeşti iertarea de la Dumnezeu, El îți dă pace şi odihnă în inimă. Poți fi liber — liber în această viață, dar cu atât mai mult liber să te bucuri de cer, în loc să suferi nu doar patruzeci şi opt de ore, ci o veşnicie în iad.

Pentru mai multe informații despre 48 ore in iad scrieți pe adresa:

Str. Sava Tekelija Nr. 12

2900 Arad-Romania

…Şi mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieşea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu şi al Mielului.

În mijlocul pieții cetății, şi pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, şi dând rod în fiecare lună; şi frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor.

Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu şi al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.

Ei vor vedea fața Lui, şi Numele Lui va fi pe frunțile lor. Acolo nu va mai fi noapte. Şi nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Şi vor împărăți în vecii vecilor.

Şi îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare şi adevărate. Şi Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, care au să se întâmple în curând. – APOCALIPSA 22 1-6

…**Cine este nedrept, să fie nedrept şi mai departe; cine este întinat, să se întineze şi mai departe; cine este fără prihană să trăiască şi mai departe fără prihană. Şi cine este sfânt, să se sfințească şi mai departe!**

Iată, Eu vin curând; şi răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.

Eu sunt Alfa şi Omega, Cel dintâi şi Cel de pe urmă, Începutul şi Sfârşitul.

Ferice de cei ce îşi spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, şi să intre pe porți în cetate!

Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigaşii, închinătorii la idoli, şi oricine iubeşte minciuna şi trăieşte în minciună!

Eu, Iisus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina şi Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.

Şi Duhul şi Mireasa zic: „Vino!” Şi cine aude, să zică: „Vino!” Şi celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată! APOCALIPSA 22 11-17

Harul Domnului Iisus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin